LEGE Nr. 292/2011 din 20 decembrie 2011
Legea asistenţei sociale

Text în vigoare începând cu data de 21 aprilie 2024
REALIZATOR: COMPANIA DE INFORMATICĂ NEAMȚ

Text actualizat prin produsul informatic legislativ LEX EXPERT în baza actelor normative modificatoare, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, până la 18 aprilie 2024.
Formă la zi recentă

Act de bază
#B: *Legea nr. 292/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 905 din 20 decembrie 2011*

Acte modificatoare
#M10: *Legea nr. 100/2024*
#M9: *Legea nr. 231/2020*
#M8: *Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 70/2020*
#M7: *Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 32/2020*
#M6: *Legea nr. 194/2018*
#M5: *Legea nr. 110/2017*
#M4: *Legea nr. 79/2017*
#M3: *Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 82/2016*
#M2: *Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 34/2016*
#M1: *Ordonanţa Guvernului nr. 31/2015*

*Modificările şi completările efectuate prin actele normative enumerate mai sus sunt scrise cu font italic. În faţa fiecărei modificări sau completări este indicat actul normativ care a efectuat modificarea sau completarea respectivă, în forma **#M1**, **#M2** etc.*

#CIN
NOTĂ:
A se vedea şi:
- Legea nr. 197/2012 privind asigurarea calităţii în domeniul serviciilor sociale;
- Legea nr. 196/2016 privind venitul minim de incluziune.

#B
Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I
Dispoziţii generale

ART. 1
Prezenta lege reglementează cadrul general de organizare, funcţionare şi finanţare a sistemului naţional de asistenţă socială în România.
ART. 2
(1) Sistemul naţional de asistenţă socială reprezintă ansamblul de instituţii, măsuri şi acţiuni prin care statul, reprezentat de autorităţile administraţiei publice centrale şi locale, precum şi societatea civilă intervin pentru prevenirea, limitarea sau înlăturarea efectelor temporare ori permanente ale

situaţiilor care pot genera marginalizarea sau excluziunea socială a persoanei, familiei, grupurilor ori comunităţilor.

(2) Sistemul naţional de asistenţă socială intervine subsidiar sau, după caz, complementar sistemelor de asigurări sociale şi se compune din sistemul de beneficii de asistenţă socială şi sistemul de servicii sociale.

(3) Asistenţa socială, prin măsurile şi acţiunile specifice, are drept scop dezvoltarea capacităţilor individuale, de grup sau colective pentru asigurarea nevoilor sociale, creşterea calităţii vieţii şi promovarea principiilor de coeziune şi incluziune socială.

(4) Măsurile şi acţiunile de asistenţă socială se realizează astfel încât:

a) beneficiile de asistenţă socială şi serviciile sociale să constituie un pachet unitar de măsuri corelate şi complementare;

b) serviciile sociale să primeze faţă de beneficiile de asistenţă socială, în cazul în care costul acestora şi impactul asupra beneficiarilor este similar;

c) să fie evaluate periodic din punctul de vedere al eficacităţii şi eficienţei lor pentru a fi permanent adaptate şi ajustate la nevoile reale ale beneficiarilor;

d) să contribuie la inserţia pe piaţa muncii a beneficiarilor;

e) să prevină şi să limiteze orice formă de dependenţă faţă de ajutorul acordat de stat sau de comunitate.

(5) Beneficiile de asistenţă socială şi serviciile sociale sunt reglementate prin legi speciale.

ART. 3

(1) Responsabilitatea privind dezvoltarea propriilor capacităţi de integrare socială şi implicarea activă în soluţionarea situaţiilor de dificultate revine fiecărei persoane, precum şi familiei acesteia, autorităţile statului intervenind prin crearea de oportunităţi egale şi, în subsidiar, prin acordarea de beneficii de asistenţă socială şi servicii sociale adecvate.

(2) Statul, prin autorităţile administraţiei publice centrale şi locale, îşi asumă responsabilitatea de realizare a măsurilor şi acţiunilor prevăzute în actele normative privind beneficiile de asistenţă socială şi serviciile sociale.

(3) Statul, prin politicile publice din domeniul serviciilor sociale, contribuie la promovarea, respectarea şi garantarea drepturilor beneficiarilor la o viaţă independentă, împlinită şi demnă, precum şi la facilitarea participării acestora la viaţa socială, economică, politică şi culturală.

(4) Autorităţile administraţiei publice centrale asigură elaborarea cadrului legislativ în domeniul asistenţei sociale, pentru susţinerea categoriilor defavorizate, combaterea sărăciei şi a riscului de excluziune socială, dezvoltarea politicilor de susţinere a familiei pe parcursul întregului ciclu de viaţă a membrilor acesteia, precum şi transferul către autorităţile administraţiei publice locale şi societatea civilă, inclusiv către instituţiile de cult recunoscute de lege, a atribuţiilor şi mijloacelor financiare necesare acţiunilor de asistenţă socială, prevăzute prin legile speciale.

ART. 4

(1) Toţi cetăţenii români care se află pe teritoriul României, au domiciliul sau reşedinţa în România, cetăţenii statelor membre ale Uniunii Europene, ai Spaţiului Economic European şi cetăţenii Confederaţiei Elveţiene, precum şi străinii şi apatrizii care au domiciliul sau reşedinţa în România au dreptul la asistenţă socială, în condiţiile legislaţiei române, precum şi ale reglementărilor Uniunii Europene şi ale acordurilor şi tratatelor la care România este parte.

(2) Persoanele prevăzute la alin. (1) au dreptul de a fi informate asupra conţinutului şi modalităţilor de acordare a măsurilor şi acţiunilor de asistenţă socială.

(3) Dreptul la asistenţă socială se acordă la cerere sau din oficiu, după caz, în conformitate cu prevederile legii.

ART. 5

Sistemul naţional de asistenţă socială se întemeiază pe următoarele valori şi principii generale:

a) solidaritatea socială, potrivit căreia întreaga comunitate participă la sprijinirea persoanelor vulnerabile care necesită suport şi măsuri de protecţie socială pentru depăşirea sau limitarea unor situaţii de dificultate, în scopul asigurării incluziunii sociale a acestei categorii de populaţie;

b) subsidiaritatea, potrivit căreia, în situaţia în care persoana sau familia nu îşi poate asigura integral nevoile sociale, intervin colectivitatea locală şi structurile ei asociative şi, complementar, statul;

c) universalitatea, potrivit căreia fiecare persoană are dreptul la asistenţă socială, în condiţiile prevăzute de lege;

d) respectarea demnităţii umane, potrivit căreia fiecărei persoane îi este garantată dezvoltarea liberă şi deplină a personalităţii, îi sunt respectate statutul individual şi social şi dreptul la intimitate şi protecţie împotriva oricărui abuz fizic, psihic, intelectual, politic sau economic;

e) abordarea individuală, potrivit căreia măsurile de asistenţă socială trebuie adaptate situaţiei particulare de viaţă a fiecărui individ; acest principiu ia în considerare caracterul şi cauza unor situaţii de urgenţă care pot afecta abilităţile individuale, condiţia fizică şi mentală, precum şi nivelul de integrare socială a persoanei; suportul adresat situaţiei de dificultate individuală constă inclusiv în măsuri de susţinere adresate membrilor familiei beneficiarului;

f) parteneriatul, potrivit căruia autorităţile publice centrale şi locale, instituţiile publice şi private, organizaţiile neguvernamentale, instituţiile de cult recunoscute de lege, precum şi membrii comunităţii stabilesc obiective comune, conlucrează şi mobilizează toate resursele necesare pentru asigurarea unor condiţii de viaţă decente şi demne pentru persoanele vulnerabile;

g) participarea beneficiarilor, potrivit căreia beneficiarii participă la formularea şi implementarea politicilor cu impact direct asupra lor, la realizarea programelor individualizate de suport social şi se implică activ în viaţa comunităţii, prin intermediul formelor de asociere sau direct, prin activităţi voluntare desfăşurate în folosul persoanelor vulnerabile;

h) transparenţa, potrivit căreia se asigură creşterea gradului de responsabilitate a administraţiei publice centrale şi locale faţă de cetăţean, precum şi stimularea participării active a beneficiarilor la procesul de luare a deciziilor;

i) nediscriminarea, potrivit căreia persoanele vulnerabile beneficiază de măsuri şi acţiuni de protecţie socială fără restricţie sau preferinţă faţă de rasă, naţionalitate, origine etnică, limbă, religie, categorie socială, opinie, sex ori orientare sexuală, vârstă, apartenenţă politică, dizabilitate, boală cronică necontagioasă, infectare HIV sau apartenenţă la o categorie defavorizată;

j) eficacitatea, potrivit căreia utilizarea resurselor publice are în vedere îndeplinirea obiectivelor programate pentru fiecare dintre activităţi şi obţinerea celui mai bun rezultat în raport cu efectul proiectat;

k) eficienţa, potrivit căreia utilizarea resurselor publice are la bază respectarea celui mai bun raport cost-beneficiu;

l) respectarea dreptului la autodeterminare, potrivit căreia fiecare persoană are dreptul de a face propriile alegeri, indiferent de valorile sale sociale, asigurându-se că aceasta nu ameninţă drepturile sau interesele legitime ale celorlalţi;

m) activizarea, potrivit căreia măsurile de asistenţă socială au ca obiectiv final încurajarea ocupării, în scopul integrării/reintegrării sociale şi creşterii calităţii vieţii persoanei, şi întărirea nucleului familial;

n) caracterul unic al dreptului la beneficiile de asistenţă socială, potrivit căruia pentru aceeaşi nevoie sau situaţie de risc social se poate acorda un singur beneficiu de acelaşi tip;

o) proximitatea, potrivit căreia serviciile sunt organizate cât mai aproape de beneficiar, pentru facilitarea accesului şi menţinerea persoanei cât mai mult posibil în propriul mediu de viaţă;

p) complementaritatea şi abordarea integrată, potrivit cărora, pentru asigurarea întregului potenţial de funcţionare socială a persoanei ca membru deplin al familiei, comunităţii şi societăţii, serviciile sociale trebuie corelate cu toate nevoile beneficiarului şi acordate integrat cu o gamă largă de măsuri şi servicii din domeniul economic, educaţional, de sănătate, cultural etc.;

q) concurenţa şi competitivitatea, potrivit cărora furnizorii de servicii sociale publici şi privaţi trebuie să se preocupe permanent de creşterea calităţii serviciilor acordate şi să beneficieze de tratament egal pe piaţa serviciilor sociale;

r) egalitatea de şanse, potrivit căreia beneficiarii, fără niciun fel de discriminare, au acces în mod egal la oportunităţile de împlinire şi dezvoltare personală, dar şi la măsurile şi acţiunile de protecţie socială;

s) confidenţialitatea, potrivit căreia, pentru respectarea vieţii private, beneficiarii au dreptul la păstrarea confidenţialităţii asupra datelor personale şi informaţiilor referitoare la viaţa privată şi situaţia de dificultate în care se află;

t) echitatea, potrivit căreia toate persoanele care dispun de resurse socioeconomice similare, pentru aceleaşi tipuri de nevoi, beneficiază de drepturi sociale egale;

u) focalizarea, potrivit căreia beneficiile de asistenţă socială şi serviciile sociale se adresează celor mai vulnerabile categorii de persoane şi se acordă în funcţie de veniturile şi bunurile acestora;

v) dreptul la liberă alegere a furnizorului de servicii, potrivit căruia beneficiarul sau reprezentantul legal al acestuia are dreptul de a alege liber dintre furnizorii acreditaţi;

#M10

w) intervenţia de urgenţă, potrivit căreia, atunci când, în cadrul activităţilor de răspuns la situaţii de urgenţă sau în timpul exercitării atribuţiilor în domeniul propriu de competenţă de către o instituţie publică, se constată suspiciunea întemeiată cu privire la existenţa unei situaţii de risc iminent pentru copil, persoana cu dizabilităţi, persoana vârstnică dependentă sau orice persoană vulnerabilă şi care nu poate fi soluţionată de specialiştii din acea instituţie, conform competenţelor şi atribuţiilor prevăzute în fişa de post, se anunţă imediat serviciul public de asistenţă socială sau, dacă este în afara orelor de program sau în zilele libere, se anunţă serviciul de asistenţă socială de urgenţă; asistentul social prioritizează măsurile pe care le include în planul iniţial de intervenţie şi în strategia de intervenţie, în funcţie de evaluarea riscurilor, iar în situaţia în care constată forme de abuz, neglijare şi/sau violenţă are obligaţia de a investiga şi de a raporta către autorităţile competente.

#B

ART. 6

În sensul prezentei legi, termenii şi expresiile de mai jos au următoarea semnificaţie:

#M10

a) acreditarea furnizorului de servicii sociale şi licenţierea serviciilor sociale reprezintă procesul de evaluare şi certificare a respectării criteriilor şi standardelor de calitate în vederea asigurării calităţii în serviciile sociale;

a^1) asistentul social este persoana care exercită profesia de asistent social în condiţiile Legii nr. 466/2004 privind Statutul asistentului social, cu modificările şi completările ulterioare;

b) ancheta socială sau raportul de anchetă socială reprezintă documentul final elaborat de către asistentul social pe baza diagnozei sociale, după încheierea procesului de evaluare a beneficiarului, cu respectarea normelor profesionale şi a cerinţelor legale prevăzute de prezenta lege şi de legile speciale;

b^1) bugetul personal al beneficiarului de asistenţă socială reprezintă cuantumul sumelor care acoperă beneficiile de asistenţă socială şi costul serviciilor sociale acordate ca măsură de asistenţă socială, în condiţiile prezentei legi şi legilor speciale;

#B

c) beneficiile de asistenţă socială sunt măsuri de redistribuire financiară/materială destinate persoanelor sau familiilor care întrunesc condiţiile de eligibilitate prevăzute de lege;

d) beneficiarul reprezintă persoana care primeşte beneficii de asistenţă socială şi/sau, după caz, servicii sociale;

e) comunitatea locală reprezintă membrii organizaţi ai colectivităţii locale, formele de asociere a acestora, instituţiile administraţiei publice locale, precum şi alte instituţii şi servicii publice ori private de interes local;

f) contractarea serviciilor sociale reprezintă procedura de achiziţionare/concesionare a serviciilor sociale, în baza unui contract, încheiat în condiţiile legii, de către autorităţile administraţiei publice locale;

#M10

f^1) indicatorii de performanţă în domeniul politicilor familiale reprezintă informaţiile specifice domeniului care reflectă gradul de îndeplinire a obiectivelor propuse în cadrul politicilor familiale prin aplicarea măsurilor de asistenţă socială pentru familiile cu copii, în condiţii de eficienţă şi eficacitate. Indicatorii de performanţă în domeniul politicilor familiale se stabilesc prin hotărâre a Guvernului;

#B

g) deficienţa este consecinţa pierderii sau a unei anormalităţi a structurii corpului ori a unei funcţii fiziologice;

#M10

g^1) diagnoza socială este o metodă de investigaţie întemeiată pe diferite tehnici de culegere şi de prelucrare a informaţiei, în scopul analizei situaţiei sociale şi economice a persoanelor, familiilor, grupurilor sau comunităţilor; este realizată de asistentul social, cu respectarea normelor profesionale şi a cerinţelor legale prevăzute de prezenta lege şi de legile speciale;

#B

h) dizabilitatea este termenul generic pentru afectări, limitări ale activităţii şi restricţii în participare, în contextul interacţiunii dintre individul care are o problemă de sănătate şi factorii contextuali în care se regăseşte, respectiv factorii de mediu şi personali;

#M10

*i) *** Abrogată ~ #Formă anterioară*

#B

j) dezvoltarea comunitară reprezintă procesul prin care o comunitate îşi identifică anumite probleme prioritare, se implică şi cooperează în rezolvarea lor, folosind preponderent resurse interne;

k) domiciliul reprezintă adresa la care persoana declară că are locuinţa principală, trecută şi în documentul de identitate al persoanei;

l) economia socială reprezintă un sector ce cuprinde activităţi economice care, în subsidiar şi cu condiţia menţinerii performanţei economice, includ obiective de tip social;

m) eligibilitatea reprezintă setul de condiţii obligatorii care trebuie să fie îndeplinite de către potenţialul beneficiar pentru a putea fi selectat în vederea acordării beneficiilor de asistenţă socială şi serviciilor sociale;

n) găzduirea reprezintă asigurarea de către instituţiile furnizoare de servicii sociale a condiţiilor de locuit şi odihnă pe o perioadă mai mare de 24 de ore;

o) gospodăria reprezintă unitatea formată din mai multe familii şi/sau persoane care locuiesc împreună, contribuie împreună la achiziţionarea sau realizarea unor bunuri şi a unor venituri din valorificarea acestora ori la consumul lor;

p) grupul vulnerabil desemnează persoane sau familii care sunt în risc de a-şi pierde capacitatea de satisfacere a nevoilor zilnice de trai din cauza unor situaţii de boală, dizabilitate, sărăcie, dependenţă de droguri sau de alcool ori a altor situaţii care conduc la vulnerabilitate economică şi socială;

q) incapacitatea reprezintă reducerea parţială ori totală a posibilităţii de a realiza o activitate motrică, cognitivă sau un comportament;

r) invaliditatea este o noţiune medico-juridică ce exprimă statutul particular al unei persoane care are limitată capacitatea de muncă şi este asigurată în sistemul public de pensii şi care beneficiază de drepturi conform legii;

s) îngrijitorul formal este persoana calificată, certificată profesional, care asigură îngrijirea personală, respectiv ajutorul pentru efectuarea activităţilor de bază şi instrumentale ale vieţii zilnice de către persoana care şi-a pierdut autonomia funcţională;

ş) îngrijitorul informal este persoana necalificată, membru al familiei, rudă sau orice altă persoană, care asigură îngrijirea personală, respectiv ajutorul pentru efectuarea activităţilor de bază şi instrumentale ale vieţii zilnice de către persoana care şi-a pierdut autonomia funcţională;

t) locuirea reprezintă faptul de a trăi pe raza unei unităţi administrativ-teritoriale fără a deţine o locuinţă principală sau secundară;

ţ) managementul serviciilor sociale reprezintă gestionarea de către conducerea desemnată legal a activităţilor şi resurselor materiale, umane şi financiare ale serviciului/instituţiei/unităţii de asistenţă socială;

#M10

u) managementul de caz reprezintă o metodă de coordonare şi integrare a tuturor activităţilor destinate grupurilor vulnerabile, de organizare şi gestionare a măsurilor de asistenţă socială specifice, utilizată de către asistenţii sociali, în acord cu obiectivele stabilite în planurile de intervenţie şi/sau în planurile de servicii sociale; în cadrul serviciului social, responsabilul de caz desemnat de furnizorul de servicii sociale participă la managementul de caz, cu respectarea standardelor minime de calitate;

#B

v) mediul social de viaţă reprezintă ansamblul condiţiilor de trai în familie şi/sau gospodărie, al relaţiilor sociale personale, inclusiv mediul în care persoana lucrează, este educată şi îşi desfăşoară activităţile sociale obişnuite;

w) nevoia socială reprezintă ansamblul de cerinţe indispensabile fiecărei persoane pentru asigurarea condiţiilor strict necesare de viaţă, în vederea asigurării participării sociale sau, după caz, a integrării sociale;

x) nevoia specială reprezintă ansamblul de cerinţe indispensabile pentru asigurarea integrării sociale a persoanelor care, din cauza afecţiunilor de sănătate, genetice sau dobândite pe parcursul vieţii, prezintă o dizabilitate, precum şi a persoanelor care, din diverse motive de natură socială, sunt dezavantajate în dezvoltarea personală;

y) planul individualizat de asistenţă şi îngrijire este documentul elaborat de o echipă multidisciplinară cu participarea beneficiarului/reprezentantului său legal, în care sunt precizate serviciile furnizate beneficiarului;

z) persoanele fără adăpost reprezintă o categorie socială formată din persoane singure ori familii care, din motive singulare sau cumulate de ordin social, medical, financiar-economic, juridic ori din cauza unor situaţii de forţă majoră, trăiesc în stradă, locuiesc temporar la prieteni sau cunoscuţi, se află în incapacitate de a susţine o locuinţă în regim de închiriere ori sunt în risc de evacuare, se află în instituţii sau penitenciare de unde urmează ca, în termen de 2 luni, să fie externate, respectiv eliberate şi nu au domiciliu ori reşedinţă;

#M10

*aa) *** Abrogată ~ **#Formă anterioară***

*bb) *** Abrogată*

#B

cc) procesul de incluziune socială reprezintă ansamblul de măsuri şi acţiuni multidimensionale din domeniile protecţiei sociale, ocupării forţei de muncă, locuirii, educaţiei, sănătăţii, informării-comunicării, mobilităţii, securităţii, justiţiei şi culturii, destinate combaterii excluziunii sociale şi asigurării participării active a persoanelor la toate aspectele economice, sociale, culturale şi politice ale societăţii;

dd) procesul de integrare socială reprezintă interacţiunea dintre individ sau grup şi mediul social, prin intermediul căreia se realizează un echilibru funcţional al părţilor;

ee) protecţia socială se defineşte în contextul principiilor, valorilor şi tradiţiilor ce guvernează relaţiile sociale dintre indivizi, grupuri, comunităţi şi instituţii în statele Uniunii Europene şi reprezintă un ansamblu de măsuri şi acţiuni care au ca scop asigurarea unui anumit nivel de bunăstare şi securitate socială pentru întreaga populaţie şi în mod special pentru anumite grupuri sociale. Protecţia socială cuprinde două componente de bază: asigurările sociale în sistem contributiv şi asistenţa socială noncontributivă;

ff) protecţia specială a copilului se defineşte ca fiind ansamblul de beneficii de asistenţă socială şi servicii sociale, precum şi programe, măsuri şi acţiuni complementare destinate îngrijirii şi dezvoltării copilului lipsit, temporar sau definitiv, de ocrotirea părinţilor ori a copilului care nu poate fi lăsat în grija acestora, în vederea protejării intereselor sale;

gg) reşedinţa reprezintă adresa la care persoana fizică declară că are locuinţa secundară, alta decât cea de domiciliu;

hh) sărăcia reprezintă starea unei/unui persoane/familii/grup/comunităţi manifestată prin lipsa resurselor strict necesare cumpărării bunurilor şi serviciilor considerate a asigura nivelul minim de trai într-o anumită perioadă de timp, raportat la condiţiile socioeconomice ale societăţii. Pragul de sărăcie reprezintă cuantificarea resurselor, iar standardele utilizate pentru stabilirea acestuia sunt influenţate de nivelul general al costului vieţii, precum şi de specificul politicilor sociale adoptate;

#M10

ii) serviciile comunitare sunt serviciile sociale de interes local, organizate într-o unitate administrativ-teritorială la nivel de comună, oraş, municipiu, adresate exclusiv cetăţenilor din unitatea administrativ-teritorială respectivă;

ii^1) serviciul de asistenţă socială de urgenţă este serviciul de asistenţă socială interinstituţional, organizat pe baza protocoalelor de colaborare încheiate între unităţile/subdiviziunile administrativ-teritoriale şi instituţiile publice deconcentrate ale ministerelor şi furnizori publici sau privaţi de servicii sociale prin care se asigură informarea, consilierea de urgenţă sau intervenţia de urgenţă în afara programului de lucru al serviciilor publice de asistenţă socială, precum şi în zilele libere şi în timpul sărbătorilor legale pentru situaţiile de urgenţă care nu pot aştepta până la prima zi lucrătoare; autorităţile publice asigură asistenţa socială de urgenţă în următoarele situaţii: copil abuzat, neglijat, găsit, persoană vârstnică abuzată, neglijată, abandonată, persoane cu dizabilităţi, victimă a violenţei domestice, victime ale infracţiunii; serviciul de asistenţă socială de urgenţă include şi liniile telefonice de urgenţă pentru victimele violenţei domestice, victimele violenţei sexuale, victimele traficului de persoane şi victimele infracţiunilor, indiferent de natura infracţiunii, telefonul copilului şi telefonul vârstnicului;

#B

jj) situaţia de dificultate este situaţia în care se află o persoană care, la un moment dat, pe parcursul ciclului de viaţă, din cauze socioeconomice, de sănătate şi/sau care rezultă din mediul social de viaţă dezavantajat, şi-a pierdut sau limitat propriile capacităţi de integrare socială; în situaţia de dificultate se pot afla familii, grupuri de persoane şi comunităţi, ca urmare a afectării majorităţii membrilor lor;

kk) societatea civilă este formată din persoane asociate sub diferite forme, pe baza unor interese comune, şi care îşi dedică timpul, cunoştinţele şi experienţa pentru a-şi promova şi apăra drepturile şi interesele; formele asociative pot fi, în principal, asociaţii şi fundaţii, organizaţii sindicale şi patronale, organizaţii culturale şi de cult, precum şi grupuri comunitare informale;

#M10

ll) standardul de cost este costul minim aferent cheltuielilor anuale necesare implementării etapelor obligatorii ale procesului de acordare a serviciilor sociale, cu respectarea standardelor minime de calitate, calculat pentru un beneficiar, pe tipuri de servicii sociale. În legislaţia în vigoare se utilizează ca termen echivalent standardul minim de cost;

#B

mm) standardul minim de calitate este un set de criterii aprobate prin acte normative obligatorii la nivel naţional a căror aplicare asigură un nivel minim acceptabil de performanţă al procesului de furnizare a serviciilor sociale;

nn) structurile comunitare consultative reprezintă asocierea formală sau informală a unor oameni de afaceri locali, preoţi, cadre didactice, medici, consilieri locali, poliţişti, alţi membri ai comunităţii, în vederea sprijinirii autorităţilor administraţiei publice locale şi furnizorilor de servicii sociale în soluţionarea nevoilor de servicii sociale ale comunităţii;

#M10

nn^1) tehnicianul asistenţă socială este persoana care deţine certificat de calificare, de nivel 4 şi care sprijină asistentul social şi îşi desfăşoară activitatea în coordonarea acestuia;

nn^2) teleasistenţa socială reprezintă modalitatea de acordare a asistenţei sociale prin folosirea oricărui dispozitiv electronic de tip telefon, calculator, tabletă, smartphone sau în format electronic de tip internet, text, video şi e-mail sau prin orice alt mijloc electronic de comunicare, cu respectarea codului de etică şi a codului de bună practică al asistentului social);*

#B

oo) testarea mijloacelor de existenţă a potenţialilor beneficiari de servicii sociale reprezintă procedura de evaluare a veniturilor realizate şi a bunurilor mobile şi imobile deţinute de persoană sau familie, necesare acoperirii nevoilor de consum ale acestora;

pp) venitul reprezintă totalitatea sumelor pe care persoana sau membrii familiei le realizează/primesc ca urmare a unei activităţi salarizate, independente sau agricole, aşa cum sunt acestea definite de Codul fiscal, din valorificarea, folosirea, cedarea unor bunuri aflate în proprietate, precum şi cele care provin din drepturi de asigurări sociale de stat, asigurări de şomaj, asistenţă socială, obligaţii legale de întreţinere, alte indemnizaţii, alocaţii şi ajutoare cu caracter permanent ori creanţe legale;

qq) victima traficului de persoane reprezintă persoana fizică, subiect pasiv al faptelor de ameninţare, violenţă sau al altor forme de constrângere, răpire, fraudă, înşelăciune şi abuz de autoritate, indiferent dacă participă sau nu în procesul penal în calitate de parte vătămată;

rr) violenţa în familie se referă la orice acţiune fizică sau verbală, săvârşită cu intenţie de către un membru de familie împotriva altui membru al aceleiaşi familii, care provoacă o suferinţă fizică, psihică, sexuală sau un prejudiciu material;

#M10

ss) pachetul minim de asistenţă socială reprezintă activităţile desfăşurate de către serviciul public de asistenţă socială din comune, oraşe, municipii şi sectoarele municipiului Bucureşti, prin care se asigură cel puţin activităţi de informare şi consiliere, identificarea şi evaluarea nevoilor persoanelor şi familiilor aflate în situaţii de risc, în vederea realizării de acţiuni şi măsuri cu caracter preventiv, stabilirea planului de intervenţie în vederea acordării beneficiilor de asistenţă socială şi serviciilor sociale ca măsură de asistenţă socială, măsuri şi acţiuni de conştientizare privind riscurile sociale, măsuri şi acţiuni de urgenţă în vederea reducerii efectelor situaţiilor de criză, măsuri şi acţiuni de sprijin în vederea menţinerii în comunitate a persoanelor în dificultate, activităţi şi servicii de consiliere, măsuri şi acţiuni care au drept scop prevenirea sau limitarea unor situaţii de dificultate ori vulnerabilitate, care pot duce la marginalizare sau excluziune socială, dezvoltarea de programe de dezvoltare comunitară, prevenirea oricărei forme de dependenţă prin acţiuni de identificare, ajutor, susţinere, informare, consiliere, asigurarea referirii beneficiarului către alte servicii sociale sau alte servicii de interes public general, gestionarea activă a procedurilor de conlucrare cu serviciile educaţionale, medicale, de locuire, ocupare şi altele asemenea, precum şi alte măsuri prevăzute în legile speciale;

şş) urgenţa socială se referă la situaţiile de risc în care se pot afla persoane aparţinând unor grupuri vulnerabile care necesită intervenţie imediată, constând în adăpost, alimente, îmbrăcăminte, îngrijire medicală sau medico-legală, terapie/consiliere psihologică, acces la servicii

de suport pentru persoanele victime ale abuzului, neglijenței, abandonului, infracțiunii; declanșatorul situației de urgență poate fi o situație de calamitate naturală, accidente, incendii, ori acțiuni și comportamente umane violente, cu consecințe traumatizante asupra victimelor; mecanismul de intervenție în situația de urgență socială presupune intervenția coordonată și rapidă, pe o durată determinată de timp, a tuturor actorilor publici și privați cu rol în domeniul social și medico-social, sanitar sau al protecției civile.

#CIN

) Conform art. XI din Legea nr. 100/2024 (#M10**), Colegiul Național al Asistenților Sociali din România elaborează Codul de bună practică și Codul etic în teleasistență socială și pentru activitatea de coordonare a tehnicianului asistență socială, care se aprobă prin hotărâre a Congresului național al Colegiului Național al Asistenților Sociali din România, în termen de 2 ani de la data de 21 aprilie 2024 [data intrării în vigoare a Legii nr. 100/2024 (**#M10**)], și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.*

#B

CAPITOLUL II

Sistemul de beneficii de asistență socială

SECȚIUNEA 1

Definirea și clasificarea beneficiilor de asistență socială

ART. 7

Beneficiile de asistență socială reprezintă o formă de suplimentare sau de substituire a veniturilor individuale/familiale obținute din muncă, în vederea asigurării unui nivel de trai minimal, precum și o formă de sprijin în scopul promovării incluziunii sociale și creșterii calității vieții anumitor categorii de persoane ale căror drepturi sociale sunt prevăzute expres de lege.

ART. 8

(1) Beneficiile de asistență socială, în funcție de condițiile de eligibilitate, se clasifică astfel:

a) beneficii de asistență socială selective, bazate pe testarea mijloacelor de trai ale persoanei singure sau familiei;

b) beneficii de asistență socială universale, acordate fără testarea mijloacelor de trai ale persoanei singure sau familiei;

c) beneficii de asistență socială categoriale, acordate pentru anumite categorii de beneficiari, cu sau fără testarea mijloacelor de trai ale persoanei singure ori familiei.

(2) Testarea mijloacelor de trai ale persoanei singure sau familiei, prevăzută la alin. (1) lit. a), are în vedere:

a) evaluarea veniturilor bănești reprezentate de toate veniturile realizate în țară sau în afara granițelor țării, inclusiv cele care provin din drepturi de asigurări sociale de stat, asigurări de șomaj, obligații legale de întreținere, indemnizații, alocații, ajutoare cu caracter permanent, alte creanțe legale;

b) evaluarea bunurilor și a veniturilor ce pot fi obținute prin valorificarea/utilizarea bunurilor mobile și imobile aflate în proprietate ori folosință.

(3) În funcție de scopul și natura lor, beneficiile de asistență socială prevăzute la alin. (1) lit. a) și, după caz, lit. c) se acordă fie doar în baza evaluării veniturilor bănești, fie în baza evaluării cumulate a veniturilor bănești, a bunurilor și a veniturilor ce pot fi obținute prin valorificarea/utilizarea bunurilor mobile și imobile aflate în proprietate ori folosință.

ART. 9

(1) Beneficiile de asistență socială, în funcție de scopul lor, se clasifică astfel:

a) beneficii de asistență socială pentru prevenirea și combaterea sărăciei și riscului de excluziune socială;

b) beneficii de asistenţă socială pentru susţinerea copilului şi familiei;
c) beneficii de asistenţă socială pentru sprijinirea persoanelor cu nevoi speciale;
d) beneficii de asistenţă socială pentru situaţii deosebite.
(2) Beneficiile de asistenţă socială se acordă în bani sau în natură şi cuprind alocaţii, indemnizaţii, ajutoare sociale şi facilităţi.
(3) Facilităţile prevăzute la alin. (2) se acordă pentru anumite categorii de beneficiari şi pot fi:
a) facilităţi reprezentate de asigurarea plăţii unor contribuţii de asigurări sociale şi/sau asimilarea unor perioade de contribuţie;
b) facilităţi de acces la mediul fizic, informaţional şi comunicaţional.
(4) Facilităţile prevăzute la alin. (3) pot fi completate de facilităţi fiscale, acordate în condiţiile legii.
(5) Beneficiile de asistenţă socială în natură prevăzute la alin. (2) pot fi ajutoare materiale constând în bunuri de folosinţă personală sau îndelungată şi alimentare, acordate individual ori în cadrul unor programe destinate facilitării accesului la educaţie, sănătate şi ocupare.
(6) În situaţia în care persoanele cărora li se acordă beneficiile de asistenţă socială prevăzute la alin. (1) se încadrează/se reîncadrează în muncă, îşi reiau activitatea profesională sau încep o activitate pe cont propriu, acestea pot beneficia, după caz, în condiţiile prevăzute de legile speciale, de:
a) majorări ale beneficiului de asistenţă socială acordat, dacă se încadrează în condiţiile de eligibilitate;
b) prelungirea perioadei de acordare a beneficiului de asistenţă socială cu maximum 3 luni, începând cu luna încadrării în muncă;
c) stimulente pentru suplinirea unor servicii sociale;
d) alte drepturi prevăzute de lege.
(7) Refuzul unui loc de muncă, al participării la cursuri de formare/calificare/recalificare sau la alte măsuri active prevăzute de lege poate conduce, în condiţiile prevăzute de legile speciale, la diminuarea cuantumului beneficiului de asistenţă socială sau la încetarea acestuia şi interdicţia de acordare a unui nou beneficiu de asistenţă socială pe o perioadă de timp determinată.
(8) Angajatorii care încadrează în muncă persoane cărora li se acordă beneficii de asistenţă socială pot beneficia, în condiţiile legii, de facilităţi fiscale sau de altă natură.
#M10
(9) Beneficiile de asistenţă socială finanţate din bugetul de stat şi, după caz, din bugetele locale pot fi acordate sub rezerva achitării de către beneficiar a obligaţiilor de plată faţă de bugetul local şi pot fi executate silit doar în condiţiile prevăzute de actele normative care le instituie şi numai în cazurile expres prevăzute de acestea.
#B
ART. 10
(1) În funcţie de beneficiarul acestora, beneficiile de asistenţă socială pot avea:
a) caracter individual, acordate persoanei singure, unuia sau mai multor membri din familie a căror nevoie identificată constituie o situaţie particulară şi necesită intervenţie individualizată;
b) caracter familial, acordate pentru creşterea calităţii vieţii în familie şi menţinerea unui mediu familial propice realizării funcţiilor de bază ale acesteia.
#M10
(2) În funcţie de bugetul din care acestea sunt susţinute, beneficiile de asistenţă socială pot fi:
a) cu caracter general, susţinute de la bugetul de stat şi reglementate prin legislaţie specială, respectiv acte normative emise de Guvern sau Parlament;
b) cu caracter comunitar, susţinute din bugetele locale şi reglementate prin hotărâri ale consiliului judeţean/consiliului local/Consiliului General al Municipiului Bucureşti.

#B

SECŢIUNEA a 2-a
Categorii de beneficii de asistenţă socială

ART. 11
Beneficiile de asistenţă socială pentru prevenirea şi combaterea sărăciei şi riscului de excluziune socială se acordă pe perioade determinate de timp sau pentru situaţii punctuale şi pot cuprinde următoarele categorii principale:
a) ajutoare sociale susţinute din bugetul de stat, acordate focalizat, pentru categoriile de populaţie aflate în risc de sărăcie;
b) ajutoare sociale comunitare susţinute din bugetele locale, acordate focalizat, ca măsuri individuale de suport pentru depăşirea unor situaţii de dificultate temporară;
c) ajutoare de urgenţă susţinute din bugetul de stat şi/sau din bugetele locale, acordate pentru situaţii datorate calamităţilor naturale, incendiilor, accidentelor etc.;
d) burse sociale şi ajutoare financiare pentru facilitarea accesului la educaţie, susţinute din bugetul de stat şi/sau din bugetele locale;
e) ajutoare în natură, alimentare şi materiale, inclusiv cele acordate în cadrul programelor de sprijin educaţional pentru copiii şi tinerii proveniţi din familii defavorizate, susţinute din bugetul de stat şi/sau bugetele locale, cum ar fi programe pentru suplimente alimentare, rechizite şi alte materiale necesare în procesul de educaţie;
f) ajutorul acordat din bugetul de stat pentru refugiaţi, precum şi persoanelor care au obţinut protecţie subsidiară în România, în condiţiile prevăzute de lege;
g) facilităţi privind utilizarea mijloacelor de transport în comun, accesul la comunicare şi informare, precum şi alte facilităţi prevăzute de lege.
ART. 12
Beneficiile pentru susţinerea copilului şi a familiei au în vedere naşterea, educaţia şi întreţinerea copiilor şi cuprind următoarele categorii principale:
a) alocaţii pentru copii;
b) alocaţii pentru copiii lipsiţi, temporar sau permanent, de ocrotirea părinţilor;
c) indemnizaţii pentru creşterea copiilor;
d) facilităţi, în condiţiile legii.
ART. 13
(1) Beneficiile de asistenţă socială pentru sprijinirea persoanelor cu nevoi speciale se acordă atât pentru asigurarea nevoilor de bază ale vieţii, cât şi în scopul promovării şi garantării exercitării de către acestea a drepturilor şi libertăţilor fundamentale şi participării depline la viaţa societăţii.
(2) Principalele categorii de beneficii de asistenţă socială pentru sprijinirea persoanelor cu nevoi speciale sunt următoarele:
a) alocaţii pentru persoanele cu dizabilităţi;
b) indemnizaţii de îngrijire;
c) facilităţi, în condiţiile legii.
#M10
ART. 14
Nivelurile, respectiv cuantumurile beneficiilor de asistenţă socială, precum şi modalitatea de actualizare a acestora se stabilesc prin actele normative care instituie dreptul, potrivit prevederilor art. 10 alin. (2).

#B
SECŢIUNEA a 3-a
Administrarea beneficiilor de asistenţă socială

ART. 15

(1) Statul acordă beneficiile de asistenţă socială prin autorităţile administraţiei publice centrale sau locale, în conformitate cu prevederile legislaţiei în vigoare în domeniu.

(2) Beneficiile de asistenţă socială acordate de autorităţile administraţiei publice centrale, direct sau prin instituţiile aflate în subordinea acestora, se stabilesc în bani sau în natură şi reprezintă măsuri financiare destinate asigurării unui standard minim de viaţă, susţinerii familiei şi copilului, promovării şi garantării exercitării de către persoanele cu nevoi speciale a drepturilor şi libertăţilor fundamentale.

(3) Beneficiile de asistenţă socială acordate de autorităţile administraţiei publice locale se stabilesc în bani sau în natură şi sunt măsuri complementare celor prevăzute la alin. (2), susţinute din bugetele locale.

#M10

ART. 16

(1) Dreptul la beneficii de asistenţă socială se acordă la cererea scrisă a persoanei îndreptăţite, a reprezentantului familiei sau a reprezentantului legal al persoanei îndreptăţite ori din oficiu, în condiţiile reglementate prin legile speciale.

#B

(2) Cererea este formularul tipizat care conţine date privind componenţa familiei, veniturile realizate de membrii acesteia, bunurile deţinute, date referitoare la situaţia educaţională şi profesională a acestora, precum şi informaţii referitoare la nevoile speciale şi situaţiile particulare în care aceştia se află.

#M10

(3) Cererea este însoţită de documentele doveditoare privind componenţa familiei, veniturile realizate de membrii acesteia sau de persoana singură, precum şi de orice alte documente privind situaţia membrilor familiei, prevăzute de lege.

(4) Pentru solicitarea beneficiilor de asistenţă socială finanţate din bugetul de stat se utilizează formulare de cerere care se stabilesc prin legile speciale emise potrivit prevederilor art. 10 alin. (2).

#B

(5) Pentru beneficiile de asistenţă socială acordate din bugetele locale, autorităţile administraţiei publice locale utilizează formulare de cerere aprobate prin hotărâri ale consiliilor locale.

ART. 17

(1) Cererea, însoţită de documentele justificative, se depune şi se înregistrează la autoritatea administraţiei publice locale în a cărei rază teritorială domiciliază, îşi are reşedinţa sau, după caz, locuieşte/trăieşte familia ori persoana singură care solicită unul sau mai multe beneficii de asistenţă socială.

#M10

(2) Pentru beneficiile de asistenţă socială plătite din bugetul de stat, cererea prevăzută la alin. (1) se transmite până la data de 5 a lunii următoare, pentru luna anterioară, la structura sau, după caz, la serviciul deconcentrat din subordinea plătitorului dreptului. Modalitatea de transmitere se stabileşte prin legile speciale emise potrivit prevederilor art. 10 alin. (2).

#B

(3) Verificarea îndeplinirii condiţiilor de eligibilitate se realizează de către autorităţile administraţiei publice centrale sau locale, în funcţie de tipul şi natura beneficiului de asistenţă socială, pe baza documentelor doveditoare ce însoţesc cererea, a informaţiilor furnizate de celelalte baze de date deţinute de autorităţi ale administraţiei publice centrale şi locale, precum şi a altor proceduri stabilite de lege.

#M10

(4) În vederea solicitării şi acordării beneficiilor de asistenţă socială se implementează sistemul informatic integrat care asigură atât primirea electronică a cererilor, cât şi verificarea datelor

înscrise în cerere, precum şi a altor informaţii referitoare la solicitant şi la situaţia socioeconomică a acestuia.

*(5) *** Abrogat ~ **#Formă anterioară***

(6) Verificarea prevăzută la alin. (3) are în vedere atât respectarea condiţiilor de eligibilitate, cât şi determinarea situaţiilor de dificultate ori a nevoilor sociale ale membrilor familiei/persoanei singure şi poate constitui parte a evaluării iniţiale prevăzute la art. 46 lit. a).

#B

ART. 18

(1) Soluţionarea cererii privind acordarea dreptului se face prin actul administrativ emis de autoritatea administraţiei publice centrale sau locale.

(2) Verificarea îndeplinirii de către solicitant a condiţiilor de acordare a dreptului se realizează pe baza actelor doveditoare şi a informaţiilor şi procedurilor prevăzute la art. 17 alin. (3).

(3) În situaţia în care sunt îndeplinite condiţiile legale, dreptul la beneficiile de asistenţă socială se acordă începând cu luna următoare depunerii cererii.

(4) Încetarea dreptului se face începând cu luna următoare celei în care nu mai sunt îndeplinite condiţiile de eligibilitate.

(5) Procedura de înregistrare şi soluţionare a cererii de acordare a beneficiilor de asistenţă socială se reglementează prin legi speciale.

ART. 19

Autorităţile administraţiei publice centrale şi locale, precum şi instituţiile publice furnizează, fără plată, autorităţilor administraţiei publice centrale sau locale care asigură beneficiile de asistenţă socială, date şi informaţii din bazele de date deţinute, gestionate sau administrate, necesare pentru realizarea verificărilor prevăzute la art. 17 alin. (3) şi art. 18 alin. (2).

#M10

ART. 20

(1) Plata beneficiilor de asistenţă socială se poate efectua, în funcţie de specificul acestora şi opţiunea titularului, prin mandat poştal, în cont bancar sau prin altă formă de plată, conform legii.

(2) Plata beneficiilor de asistenţă socială se poate efectua şi sub forma tichetelor sociale. Modalitatea de acordare a tichetelor sociale se stabileşte, în funcţie de bugetul din care se suportă beneficiul, fie prin legile speciale, fie prin hotărâri ale consiliilor judeţene ori consiliilor locale.

(3) Plata beneficiilor de asistenţă socială se efectuează în luna curentă pentru luna anterioară, cu excepţia situaţiilor în care legea specială prevede altfel.

(4) În cazul achitării drepturilor de beneficii de asistenţă socială prin mandat poştal sau în cont bancar, ordonatorii principali de credite, ordonatorii secundari/terţiari de credite sau persoanele delegate să îndeplinească această atribuţie încheie la nivel naţional, respectiv local, convenţii/contracte cu furnizorul de servicii sociale cu respectarea prevederilor Legii nr. 98/2016 privind achiziţiile publice, cu modificările şi completările ulterioare, şi ale Legii nr. 100/2016 privind concesiunile de lucrări şi concesiunile de servicii, cu modificările şi completările ulterioare.

#B

ART. 21

(1) Pentru achitarea drepturilor se stabileşte un comision de transmitere.

(2) În cazul achitării drepturilor în cont bancar, comisionul prevăzut la alin. (1) nu poate fi mai mare de 0,1% din drepturile achitate şi va fi stabilit prin negociere, între autorităţile administraţiei publice centrale sau, după caz, locale şi unităţile bancare.

#M10

(3) În cazul achitării drepturilor prin mandat poştal, comisionul de transmitere prevăzut la alin. (1) se stabileşte prin legea bugetară anuală.

(4) Condiţiile de plată şi fluxul financiar al plăţilor se stabilesc prin convenţia/contractul încheiată/încheiat între părţi.

#B

SECŢIUNEA a 4-a

Noţiuni specifice sistemului de beneficii de asistenţă socială

ART. 22

(1) Prin familie se înţelege soţul şi soţia sau soţul, soţia şi copiii lor necăsătoriţi, care au domiciliul ori reşedinţa comună înscrisă în actele de identitate şi care gospodăresc împreună.

(2) Se consideră familie şi fraţii fără copii, care gospodăresc împreună şi au domiciliul sau reşedinţa comună, separat de domiciliul ori reşedinţa părinţilor.

(3) Se asimilează termenului familie, bărbatul şi femeia necăsătoriţi, cu copiii lor şi ai fiecăruia dintre ei, care locuiesc şi gospodăresc împreună, dacă aceasta se consemnează în ancheta socială.

(4) Familia extinsă desemnează copilul, părinţii şi rudele acestuia până la gradul IV inclusiv.

(5) Termenul familie monoparentală desemnează familia formată din persoana singură şi copilul/copiii aflaţi în întreţinere şi care locuiesc împreună cu aceasta.

(6) Prin persoană singură, se înţelege persoana care se află în una dintre următoarele situaţii:

a) este necăsătorită;

b) este văduvă;

c) este divorţată;

d) al cărei soţ/soţie este declarat/declarată dispărut/dispărută prin hotărâre judecătorească;

e) al cărei soţ/soţie este arestat/arestată preventiv pe o perioadă mai mare de 30 de zile sau execută o pedeapsă privativă de libertate şi nu participă la întreţinerea copiilor;

f) nu a împlinit vârsta de 18 ani şi se află în una dintre situaţiile prevăzute la lit. a) - e);

g) a fost numită tutore sau i s-au încredinţat ori dat în plasament unul sau mai mulţi copii şi se află în una dintre situaţiile prevăzute la lit. a) - e).

(7) Prin termenul copil se înţelege persoana care nu a împlinit vârsta de 18 ani şi nu a dobândit capacitatea deplină de exerciţiu, în condiţiile legii.

ART. 23

(1) Reprezentantul familiei este membrul familiei care are capacitate deplină de exerciţiu a drepturilor civile şi care solicită, în numele familiei, acordarea drepturilor la beneficii de asistenţă socială. Reprezentantul familiei se stabileşte de către soţi sau, în caz de neînţelegere între aceştia, de către autoritatea tutelară.

(2) În cazul familiei monoparentale, reprezentantul familiei este persoana singură.

(3) În cazul persoanei singure care are copii în întreţinere şi nu a împlinit vârsta de 18 ani, reprezentantul familiei este persoana singură, dacă are capacitate deplină de exerciţiu sau, după caz, reprezentantul legal/ocrotitorul legal al acesteia.

(4) Reprezentantul legal este persoana desemnată, în condiţiile legii, să reprezinte interesul persoanei lipsite de capacitate deplină de exerciţiu a drepturilor civile sau al persoanei lipsite de discernământ.

(5) Reprezentantul legal al copilului este părintele sau persoana desemnată potrivit legii să exercite drepturile şi să îndeplinească obligaţiile părinteşti faţă de copil.

ART. 24

(1) Prin locuinţa de domiciliu sau reşedinţă se înţelege construcţia aflată în proprietate personală ori închiriată sau asupra căreia exercită un drept de folosinţă în condiţiile legii, cu dependinţele, dotările şi utilităţile necesare, formată din una sau mai multe camere, care acoperă condiţiile minimale de odihnă, preparare a hranei, educaţie şi igienă ale persoanei singure sau familiei, conform anexei nr. 1 la Legea locuinţei nr. 114/1996, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

(2) Se asimilează locuinţei de domiciliu sau reşedinţei şi locuinţa de necesitate, precum şi locuinţa socială, astfel cum sunt acestea definite potrivit prevederilor Legii nr. 114/1996 republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

(3) Prin locuinţă cu condiţii improprii se înţelege locuinţa improvizată sau construcţia cu destinaţie de locuinţă care nu îndeplineşte cerinţele minimale prevăzute la lit. A din anexa nr. 1 la Legea nr. 114/1996, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

(4) Prin persoană fără locuinţă se înţelege persoana care nu are stabilit un domiciliu sau o reşedinţă, potrivit dispoziţiilor Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 97/2005 privind evidenţa, domiciliul, reşedinţa şi actele de identitate ale cetăţenilor români, republicată, nu deţine o locuinţă principală sau, după caz, o locuinţă secundară.

#M10

*ART. 25 *** Abrogat ~ **#Formă anterioară***

#B

ART. 26

(1) Titularul beneficiilor de asistenţă socială este persoana îndreptăţită sau, după caz, reprezentantul familiei.

(2) Pentru beneficiile de asistenţă socială care au caracter familial, beneficiarul este familia.

(3) Pentru beneficiile de asistenţă socială care au caracter individual, beneficiarul este persoana îndreptăţită.

CAPITOLUL III
Sistemul de servicii sociale

SECŢIUNEA 1
Definirea şi clasificarea serviciilor sociale

ART. 27

(1) Serviciile sociale reprezintă activitatea sau ansamblul de activităţi realizate pentru a răspunde nevoilor sociale, precum şi celor speciale, individuale, familiale sau de grup, în vederea depăşirii situaţiilor de dificultate, prevenirii şi combaterii riscului de excluziune socială, promovării incluziunii sociale şi creşterii calităţii vieţii.

(2) Serviciile sociale sunt servicii de interes general şi se organizează în forme/structuri diverse, în funcţie de specificul activităţii/activităţilor derulate şi de nevoile particulare ale fiecărei categorii de beneficiari.

ART. 28*)

(1) Serviciile sociale au caracter proactiv şi presupun o abordare integrată a nevoilor persoanei, în relaţie cu situaţia socioeconomică, starea de sănătate, nivelul de educaţie şi mediul social de viaţă al acesteia.

(2) Pornind de la nevoile fiecărei persoane, serviciile sociale pot avea o adresabilitate mai largă, la nivel de grup sau comunitate.

(3) Pentru realizarea unor acţiuni sociale coerente, unitare şi eficiente în beneficiul persoanei, serviciile sociale se pot organiza şi acorda în sistem integrat cu serviciile de ocupare, de sănătate, de educaţie, precum şi cu alte servicii sociale de interes general, după caz.

#CIN

***)** *A se vedea şi art. XV din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 32/2020 (**#M7**), cu modificările ulterioare, articol reprodus în nota 2 de la sfârşitul textului actualizat.*

#B

ART. 29

Clasificarea serviciilor sociale are la bază următoarele criterii:

a) scopul serviciului;

b) categoriile de beneficiari cărora li se adresează;

c) regimul de asistare, respectiv regimul rezidenţial sau nerezidenţial;

d) locul de acordare;
e) regimul juridic al furnizorului de servicii sociale;
f) regimul de acordare.

ART. 30

(1) După scopul lor, serviciile sociale pot fi clasificate în: servicii de asistenţă şi suport pentru asigurarea nevoilor de bază ale persoanei, servicii de îngrijire personală, de recuperare/reabilitare, de inserţie/reinserţie socială etc.

(2) După categoriile de beneficiari, serviciile sociale pot fi clasificate în servicii sociale destinate copilului şi/sau familiei, persoanelor cu dizabilităţi, persoanelor vârstnice, victimelor violenţei în familie, persoanelor fără adăpost, persoanelor cu diferite adicţii, respectiv consum de alcool, droguri, alte substanţe toxice, internet, jocuri de noroc etc., victimelor traficului de persoane, persoanelor private de libertate, persoanelor sancţionate cu măsură educativă sau pedeapsă neprivativă de libertate aflate în supravegherea serviciilor de probaţiune, persoanelor cu afecţiuni psihice, persoanelor din comunităţi izolate, şomerilor de lungă durată, precum şi servicii sociale de suport pentru aparţinătorii beneficiarilor.

(3) După regimul de asistare, serviciile sociale se clasifică în:

#M10

a) servicii cu cazare, pe perioadă determinată sau nedeterminată: centre rezidenţiale, locuinţe protejate, adăposturi de noapte sau alte categorii de centre cu cazare stabilite în Nomenclatorul serviciilor sociale, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 867/2015 pentru aprobarea Nomenclatorului serviciilor sociale, precum şi a regulamentelor-cadru de organizare şi funcţionare a serviciilor sociale, cu modificările şi completările ulterioare;

#B

b) servicii fără cazare: centre de zi, centre şi/sau unităţi de îngrijire la domiciliu, cantine sociale, servicii mobile de acordare a hranei, ambulanţa socială etc.

(4) După locul de acordare, serviciile sociale se asigură:

#M10

a) în locuinţa de domiciliu sau reşedinţă a beneficiarului, cu aplicarea corespunzătoare a prevederilor art. 24;

#B

b) în centre de zi;
c) în centre rezidenţiale;

#M10

*c^1) *** Abrogată ~ **#Formă anterioară***

#B

d) la domiciliul persoanei care acordă serviciul;
e) în comunitate.

(5) După regimul juridic al furnizorului, serviciile sociale pot fi organizate ca structuri publice sau private.

(6) După regimul de acordare serviciile se acordă în regim normal şi regim special:

a) servicii acordate în regim de accesare, contractare şi documentare uzuale;

#M10

b) servicii acordate în regim special cu eligibilitate şi accesibilitate extinsă, care vizează măsurile preventive care se oferă în regim de birocraţie redusă şi un set de servicii sociale, care vor fi accesate de beneficiari doar în condiţiile păstrării anonimatului, respectiv de persoane dependente de droguri, alcool, persoane care practică prostituţia, victimele violenţei în familie, victime ale traficului de persoane. Serviciile acordate în regim special pot fi furnizate fără a încheia contract cu beneficiarii;

#B

c) categoria serviciilor acordate în regim special este reglementată prin lege specială.

#M10

ART. 31 *** *Abrogat ~* ***#Formă anterioară***

ART. 32 *** *Abrogat*

ART. 33 *** *Abrogat*

#M10

ART. 34

Categoriile şi tipurile de servicii sociale, activităţile principale aferente fiecărui tip de serviciu social, precum şi regulamentele-cadru de organizare şi funcţionare a serviciilor sociale se stabilesc prin Nomenclatorul serviciilor sociale, elaborat cu respectarea Clasificării activităţilor din economia naţională (CAEN) şi aprobat prin hotărâre a Guvernului), la propunerea Ministerului Muncii şi Solidarităţii Sociale şi a Ministerului Familiei, Tineretului şi Egalităţii de Şanse.*

#CIN

***)** A se vedea Hotărârea Guvernului nr. 867/2015 pentru aprobarea Nomenclatorului serviciilor sociale, precum şi a regulamentelor-cadru de organizare şi funcţionare a serviciilor sociale.*

*Conform art. X alin. (2) din Legea nr. 100/2024 (**#M10**), în termen de 120 de zile de la data de 21 aprilie 2024 [data intrării în vigoare a Legii nr. 100/2024 (**#M10**)], Ministerul Muncii şi Solidarităţii Sociale şi Ministerul Familiei, Tineretului şi Egalităţii de Şanse elaborează proiectul de hotărâre a Guvernului pentru modificarea şi completarea Hotărârii Guvernului nr. 867/2015, potrivit modificărilor şi completărilor aduse prin Legea nr. 100/2024 (**#M10**).*

#B

SECŢIUNEA a 2-a

Beneficiarii şi furnizorii de servicii sociale

ART. 35*)

(1) Beneficiază de servicii sociale persoanele şi familiile aflate în situaţii de dificultate, cu respectarea condiţiilor prevăzute la art. 4.

(2) Grupurile şi comunităţile aflate în situaţii de dificultate beneficiază de servicii sociale, în cadrul programelor de acţiune comunitară destinate prevenirii şi combaterii riscului de marginalizare şi excluziune socială, aprobate prin hotărâri ale consiliilor judeţene/locale.

#M10

(3) Responsabilitatea iniţierii programelor de acţiune comunitară destinate prevenirii şi combaterii riscului de marginalizare şi excluziune socială şi a acordării serviciilor sociale prevăzute la art. 56 alin. (1) revine autorităţii administraţiei publice locale, la propunerea asistentului social din cadrul serviciului public de asistenţă socială.

#CIN

) Conform art. IX alin. (1) din Legea nr. 100/2024 (#M10**), în vederea implementării prevederilor art. 35 alin. (3) din Legea nr. 292/2011, cu modificările ulterioare, precum şi cu cele aduse prin Legea nr. 100/2024 (**#M10**), în termen de 6 luni de la data de 21 aprilie 2024 [data intrării în vigoare a Legii nr. 100/2024 (**#M10**)], serviciul public de asistenţă socială, prin asistenţii sociali, prezintă în faţa consiliului local un raport privind evaluarea nevoilor sociale ale comunităţii şi un proiect al planului de acţiuni comunitare pentru combaterea sărăciei şi excluziunii sociale, care conţine, obligatoriu, propuneri pentru organizarea de servicii sociale care au drept scop combaterea sărăciei şi a riscului de excluziune socială.*

*Conform art. IX alin. (2) din Legea nr. 100/2024 (**#M10**), modelul-cadru al planului de acţiuni comunitare pentru combaterea sărăciei şi excluziunii sociale, prevăzut la art. IX alin. (1) din Legea nr. 100/2024 (**#M10**), se aprobă prin ordin comun al ministrului muncii şi solidarităţii sociale şi al ministrului familiei, tineretului şi egalităţii de şanse, în termen de 90 de zile de la data de 21 aprilie 2024 [data intrării în vigoare a Legii nr. 100/2024 (**#M10**)].*

#B

ART. 36

(1) Orice persoană dependentă are dreptul la servicii de îngrijire personală, acordate în funcţie de nevoile individuale de ajutor, situaţia familială, socioeconomică şi mediul personal de viaţă.

(2) Beneficiarii serviciilor de îngrijire personală sunt persoanele vârstnice, persoanele cu dizabilităţi şi bolnavii cronici.

#M10

ART. 36^1

(1) Beneficiarii de servicii sociale au următoarele drepturi:

a) să li se respecte drepturile şi libertăţile fundamentale, fără discriminare;

b) să fie informaţi asupra situaţiilor de risc, precum şi asupra drepturilor sociale;

c) să li se comunice, în limbaj simplu, informaţii accesibile privind drepturile fundamentale şi măsurile legale de protecţie, precum şi informaţii privind condiţiile care trebuie îndeplinite pentru a le obţine;

d) să participe la procesul de luare a deciziilor cu privire la furnizarea serviciilor sociale;

e) să li se asigure păstrarea confidenţialităţii asupra informaţiilor furnizate şi primite;

f) să li se asigure continuitatea serviciilor sociale furnizate, atât timp cât se menţin condiţiile care au generat situaţia de dificultate;

g) să fie protejaţi de lege atât ei, cât şi bunurile lor, atunci când nu au capacitate de decizie, chiar dacă sunt îngrijiţi în familie sau într-o instituţie;

h) să li se respecte demnitatea şi intimitatea;

i) să participe la luarea deciziilor privind intervenţia socială, putând alege variante de intervenţii, dacă acestea există;

j) să participe la evaluarea serviciilor sociale primite;

k) să participe în organismele de reprezentare ale furnizorilor de servicii sociale.

(2) Acordul persoanei beneficiare pentru divulgarea informaţiilor confidenţiale se asumă numai în formă scrisă.

(3) Informaţiile confidenţiale pot fi dezvăluite fără acordul beneficiarilor în următoarele situaţii:

a) atunci când dispoziţiile legale o prevăd în mod expres;

b) când este pusă în pericol viaţa persoanei beneficiare sau a membrilor unui grup social;

c) pentru protecţia vieţii, integrităţii fizice sau a sănătăţii persoanei, în cazul în care aceasta se află în incapacitate fizică, psihică, senzorială ori juridică de a-şi da consimţământul.

(4) Prelucrarea datelor persoanelor beneficiare de servicii sociale, de către toate entităţile implicate în toate etapele procesului de acordare a serviciilor sociale, se realizează cu respectarea prevederilor Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European şi al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecţia persoanelor fizice în ceea ce priveşte prelucrarea datelor cu caracter personal şi privind libera circulaţie a acestor date şi de abrogare a Directivei 95/46/CE.

#M10

ART. 36^2

Beneficiarii de servicii sociale au următoarele obligaţii:

a) să furnizeze informaţii corecte cu privire la identitate, situaţie familială, socială, medicală şi economică;

b) să participe la procesul de furnizare a serviciilor sociale;

c) să contribuie, în conformitate cu legislaţia în vigoare, la plata serviciilor sociale furnizate, în funcţie de tipul serviciului şi de situaţia lor materială;

d) să comunice orice modificare intervenită în legătură cu situaţia lor personală;

e) să respecte regulamentul de organizare şi funcţionare a serviciului social.

#M10

ART. 37

(1) Furnizorii de servicii sociale sunt:

a) persoane juridice de drept public, care au atribuţii stabilite prin lege privind acordarea serviciilor sociale;

b) persoane fizice sau juridice de drept privat, cu sau fără scop lucrativ, care au prevăzută în actul de înfiinţare/statut acordarea de servicii sociale aşa cum sunt clasificate în Nomenclatorul serviciilor sociale prevăzut la art. 34.

(2) Furnizorii de servicii sociale prevăzuţi la alin. (1) pot fi:

a) serviciile publice de asistenţă socială cu personalitate juridică;

b) unitatea administrativ-teritorială, prin primărie, pentru serviciile publice de asistenţă socială organizate ca un compartiment funcţional în aparatul de specialitate al primarului;

c) asociaţiile de dezvoltare intercomunitară înfiinţate de mai multe unităţi/subdiviziuni administrativ-teritoriale în vederea furnizării în comun a serviciilor publice de asistenţă socială şi/sau a serviciilor sociale;

d) structuri specializate ale administraţiei publice centrale;

e) asociaţiile, fundaţiile şi federaţiile;

f) cultele recunoscute în România;

g) formele de exercitare independentă, în condiţii de liberă practică, a profesiei de asistent social, prevăzute la art. 9 din Legea nr. 466/2004 privind Statutul asistentului social, cu modificările şi completările ulterioare;

h) operatorii economici cu scop lucrativ, pentru toate categoriile de servicii sociale organizate în condiţiile legii, cu excepţia celor prevăzute la art. 73 alin. (2) lit. a) şi c), la art. 77, precum şi a celor prevăzute la art. 83.

(3) Toţi furnizorii de servicii sociale, atât publici, cât şi privaţi, sunt obligaţi să respecte prevederile legale aplicabile serviciilor sociale furnizate.

#M10

ART. 38

(1) Pentru a acorda servicii sociale pe teritoriul României, furnizorii de servicii sociale, indiferent de forma lor juridică, trebuie acreditaţi în condiţiile legii.

(2) Serviciile sociale, indiferent dacă sunt acordate de furnizori de servicii sociale publici sau privaţi, pot funcţiona pe teritoriul României numai dacă sunt licenţiate în condiţiile legii.

(3) Prin excepţie de la prevederile alin. (2), serviciile publice de asistenţă socială acreditate pot derula activităţile cuprinse în pachetul minim de asistenţă socială, fără deţinerea licenţei de funcţionare pentru acest tip de serviciu, pe durată nedeterminată, cu respectarea cerinţelor referitoare la existenţa personalului de specialitate.

(4) Prin excepţie de la prevederile alin. (2), formele de exercitare independentă ale profesiei de asistent social pot derula activităţi de identificare, evaluare şi elaborare a planului de intervenţie, pe durată nedeterminată, fără deţinerea licenţei de funcţionare.

(5) Sunt exceptate de la obligaţia deţinerii licenţei de funcţionare serviciile sociale cu caracter secundar sau auxiliar, acordate în cadrul altor servicii de interes public, în vederea respectării unor drepturi fundamentale, prevăzute la art. 53 alin. (2).

(6) Pentru respectarea principiului complementarităţii şi al abordării integrate, în situaţia prevăzută la alin. (5), în actele normative prin care se reglementează funcţionarea acestor servicii sociale şi/sau asigurarea calităţii în prestarea lor sunt incluse prevederi pentru asigurarea caracterului integrat al acestora, respectiv:

a) angajarea/contractarea asistentului social, ca personal auxiliar;

b) comunicarea/încheierea de protocoale cu serviciul public de asistenţă socială.

#B

SECŢIUNEA a 3-a

Organizarea şi administrarea serviciilor sociale

#M10

ART. 39

Responsabilitatea dezvoltării, administrării şi acordării serviciilor sociale este partajată astfel:

a) elaborarea politicilor publice, programelor şi strategiilor naţionale în domeniu, reglementarea, coordonarea şi controlul aplicării lor, precum şi evaluarea şi monitorizarea calităţii serviciilor sociale sunt în responsabilitatea autorităţilor administraţiei publice centrale;

b) organizarea, administrarea şi acordarea serviciilor sociale sunt în responsabilitatea autorităţilor administraţiei publice locale, atribuţii ce pot fi contractate către sectorul neguvernamental, instituţiile de cult, alte persoane fizice şi juridice de drept public sau privat, în condiţiile legii;

c) finanţarea serviciilor sociale în condiţiile legii este în responsabilitatea autorităţilor administraţiei publice locale şi se asigură din veniturile proprii ale bugetului local, din bugetul de stat, precum şi din alte surse.

#M10

ART. 40*)

(1) Furnizarea serviciilor sociale se realizează la nivelul comunităţii.

(2) Furnizarea serviciilor sociale are la bază planul de intervenţie realizat în baza evaluării iniţiale a nevoilor sociale individuale, familiale sau de grup.

(3) Serviciile publice de asistenţă socială asigură activităţile prevăzute la alin. (2) prin asistenţii sociali angajaţi în structurile proprii sau, în lipsa acestora, pot achiziţiona serviciile acordate de asistenţii sociali înregistraţi cu cabinete individuale sau societăţi civile profesionale de asistenţă socială, în baza unui contract de prestări servicii încheiat cu respectarea legislaţiei privind achiziţiile publice.

(4) În situaţia în care, din cauze obiective, nu se pot angaja asistenţi sociali sau nu se pot achiziţiona serviciile acestora, serviciile publice de asistenţă socială pot angaja tehnicieni asistenţă socială pentru realizarea activităţilor de identificare şi, după caz, pentru participarea la evaluarea nevoilor persoanelor care solicită acordarea de beneficii de asistenţă socială şi servicii sociale.

(5) În situaţia prevăzută la alin. (4), serviciul public de asistenţă socială va continua permanent demersurile de angajare sau contractare a unui asistent social.

(6) Activitatea tehnicianului asistenţă socială este coordonată de asistentul social şi acoperă activităţile specifice ocupaţiei prevăzute în standardul ocupaţional, în principal:

a) oferă informaţii despre serviciul de asistenţă socială comunitară şi despre alte servicii de interes public necesare pentru soluţionarea situaţiilor de dificultate şi asistă beneficiarul în procesul de accesare a acestora;

b) administrează şi implementează programe de asistenţă socială şi servicii comunitare şi asistă persoanele pentru rezolvarea problemelor personale şi sociale, inclusiv prin însoţirea acestora la întâlnirea cu alţi specialişti sau servicii;

c) participă la realizarea evaluării prin analizarea, verificarea, inclusiv prin activitate în teren, obţinerea de documente şi informaţii necesare asistentului social în realizarea diagnozei sociale;

d) acţionează ca persoană de contact pentru beneficiari şi membrii familiei acestora, în lipsa asistentului social;

e) participă, după caz, sub coordonarea/împreună cu asistentul social la intervenţii care presupun punerea în aplicare a măsurilor de urgenţă pentru asigurarea siguranţei persoanelor vulnerabile;

f) întocmeşte rapoarte de vizită, de întâlnire, completează fişe de observaţie, note telefonice, sinteze şi analize necesare în activitatea de monitorizare şi raportare.

(7) Furnizorii publici de servicii sociale pot asigura coordonarea tehnicianului asistenţă socială de către asistentul social, în funcţie de resursele de care dispun, prin una din următoarele forme/opţiuni:

a) prin încheierea de contracte de prestări de servicii pentru activitatea de coordonare, în condiţiile legii;

b) de către un asistent social angajat sau contractat în cadrul acordurilor de cooperare pentru organizarea şi exercitarea unor activităţi în scopul realizării unor atribuţii stabilite prin lege autorităţilor administraţiei publice locale, la nivelul structurilor judeţene cu personalitate juridică ale structurilor asociative ale autorităţilor administraţiei publice locale recunoscute ca fiind de utilitate publică sau prin asociaţii de dezvoltare intercomunitară înfiinţate potrivit legii, cu respectarea modelului-cadru al Acordului de cooperare pentru organizarea şi exercitarea unor activităţi în scopul realizării unor atribuţii stabilite prin lege autorităţilor administraţiei publice locale, aprobat prin Ordinul ministrului administraţiei şi internelor şi al ministrului finanţelor publice nr. 232/2.477/2010;

c) de către un asistent social din cadrul direcţiei generale de asistenţă socială şi protecţia copilului din subordinea consiliului judeţean, în cadrul contractelor de parteneriat pentru cofinanţarea serviciilor sociale care funcţionează în mediul rural şi în localităţi defavorizate.

(8) Obiectul-cadru al contractului de prestări de servicii pentru activităţile realizate de către asistenţii sociali prin formele independente de exercitare a profesiei, prevăzut la alin. (3), pentru prestarea de servicii ca asistent social în relaţie cu furnizorii de servicii sociale, precum şi pentru activitatea de coordonare prevăzută la alin. (7) se aprobă prin ordin al ministrului muncii şi solidarităţii sociale, în baza propunerii Colegiului Naţional al Asistenţilor Sociali din România.

(9) Dovada existenţei cauzelor obiective prevăzute la alin. (4) este îndeplinită în situaţia în care, după organizarea concursului pentru ocuparea postului, cu respectarea regulilor de publicitate a concursului prevăzute de legislaţia în vigoare şi a obligaţiei de a trimite documentele aferente concursului şi Colegiului Naţional al Asistenţilor Sociali din România, furnizorul de servicii sociale nu a putut angaja un asistent social sau nu a putut încheia un contract de prestări de servicii cu un cabinet individual de asistenţă socială.

(10) Furnizorii de servicii sociale pot încheia contracte de voluntariat, potrivit prevederilor Legii nr. 78/2014 privind reglementarea activităţii de voluntariat în România, cu modificările ulterioare, precum şi contracte de internship, cu respectarea prevederilor Legii nr. 176/2018 privind internshipul, cu completările ulterioare.

(11) Autorităţile administraţiei publice locale pot acorda facilităţi şi stimulente în natură şi/sau bani pentru angajarea asistenţilor sociali şi a tehnicienilor asistenţă socială în cadrul serviciului public de asistenţă socială, stabilite prin hotărâre a consiliului local/judeţean/general al municipiului Bucureşti.

#CIN

) Conform art. XVI alin. (1) din Legea nr. 100/2024 (#M10**), lucrătorii sociali care, la data de 21 aprilie 2024 [data intrării în vigoare a Legii nr. 100/2024 (**#M10**)], sunt angajaţi în temeiul art. 40 alin. (4) din Legea nr. 292/2011, au dreptul să desfăşoare atribuţiile tehnicianului asistenţă socială, dacă fac dovada că sunt înscrişi la un curs de calificare tehnician asistenţă socială, în termen de 6 luni de la data de 21 aprilie 2024 [data intrării în vigoare a Legii nr. 100/2024 (**#M10**)].*

*Conform art. XVI alin. (2) din Legea nr. 100/2024 (**#M10**), formularul cererii de servicii sociale acordate ca măsură de asistenţă socială se aprobă prin hotărâre a Guvernului, iniţiată de Ministerul Muncii şi Solidarităţii Sociale şi Ministerul Familiei, Tineretului şi Egalităţii de Şanse, în termen de 60 de zile de la data de 21 aprilie 2024 [data intrării în vigoare a Legii nr. 100/2024 (**#M10**)].*

#B

ART. 41

(1) Serviciile sociale acordate şi administrate de către autorităţile administraţiei publice locale se înfiinţează prin hotărâre a consiliului local şi pot fi organizate ca structuri cu sau fără personalitate juridică.

(2) Structurile publice cu personalitate juridică sunt organizate ca instituţii de asistenţă socială conduse de un director, sprijinit de un consiliu consultativ compus din reprezentanţi ai beneficiarilor şi ai partenerilor sociali din unitatea administrativ-teritorială respectivă.

(3) Structurile publice fără personalitate juridică se organizează ca unităţi de asistenţă socială în cadrul aparatului de specialitate al primarului, precum şi în cadrul serviciului public de asistenţă socială din subordinea consiliilor judeţene, consiliilor locale ale municipiilor şi oraşelor, consiliilor locale ale sectoarelor municipiului Bucureşti şi Consiliului General al Municipiului Bucureşti.

(4) În scopul realizării unui management eficient, în cazul unităţilor de asistenţă socială, responsabilitatea privind coordonarea şi administrarea resurselor umane şi materiale aferente serviciului respectiv poate fi delegată şefului unităţii.

(5) Instituţiile şi unităţile de asistenţă socială funcţionează sub denumiri diverse, cum ar fi: centre de zi sau rezidenţiale, locuinţe protejate şi unităţi protejate, complexuri multifuncţionale sau complexuri de servicii, cantine sociale, servicii mobile de distribuţie a hranei etc.

#M5

(6) În unităţile administrativ-teritoriale în care cetăţenii minorităţilor naţionale fie au o pondere de peste 20% din numărul total al locuitorilor, fie numără cel puţin 5.000 de cetăţeni, prin grija autorităţilor administraţiei publice locale, instituţiile şi unităţile de asistenţă socială asigură şi personal cunoscător al limbii minorităţilor naţionale respective, cu respectarea celorlalte prevederi din fişa postului.

#B

ART. 42

(1) Serviciile sociale înfiinţate de furnizorii publici şi privaţi se organizează la nivel teritorial astfel:

a) servicii sociale de interes local, adresate beneficiarilor care trăiesc şi locuiesc pe raza teritorială a comunei, oraşului, municipiului, respectiv a sectoarelor municipiului Bucureşti;

b) servicii sociale de interes judeţean, adresate beneficiarilor care trăiesc şi locuiesc pe raza teritorială a judeţului;

#M10

c) servicii sociale de interes intercomunitar, adresate beneficiarilor din mai multe unităţi administrativ-teritoriale.

(2) Pentru serviciile sociale prevăzute la alin. (1) lit. b) şi c), înfiinţarea, organizarea şi finanţarea acestora au la bază un contract de parteneriat între unităţile administrativ-teritoriale care se aprobă prin hotărâri ale consiliilor judeţene sau locale partenere.

#B

(3) Prevederile alin. (2) se aplică în mod corespunzător şi în cazul serviciilor sociale de interes local care se adresează beneficiarilor din mai multe comune, oraşe şi municipii din cadrul aceluiaşi judeţ ori sectoare ale municipiului Bucureşti, iar contractele de parteneriat se aprobă prin hotărârile consiliilor locale partenere.

#M10

(3^1) În aplicarea prevederilor alin. (2) şi (3), serviciile sociale pot fi furnizate în comun prin asociaţiile de dezvoltare intercomunitară înfiinţate în condiţiile Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările şi completările ulterioare.

(4) În vederea înfiinţării, organizării şi finanţării serviciilor sociale, autorităţile administraţiei publice locale se pot asocia şi cu furnizori privaţi de servicii sociale, în condiţiile legii.

(4^1) Pentru încheierea de protocoale de colaborare cu furnizorii privaţi de servicii sociale, autorităţile administraţiei publice locale aplică o procedură de selecţie a acestora, cu respectarea cadrului legal în domeniul achiziţiilor publice.

#B

(5) Autorităţile administraţiei publice locale vor asigura informarea beneficiarilor cu privire la serviciile oferite de furnizorii privaţi de servicii sociale.

#M10

ART. 43

(1) Serviciile sociale înființate de furnizorii de servicii sociale, publici sau privați, se organizează la nivel teritorial în condițiile prevăzute la art. 42 alin. (1), cu respectarea prevederilor Nomenclatorului serviciilor sociale prevăzut la art. 34 și a standardelor minime de calitate.

#B

(2) La nivel național se organizează un sistem de evidență a serviciilor sociale care cuprinde datele și informațiile referitoare la serviciile sociale.

(3) Modalitatea de organizare, administrare și funcționare a sistemului de evidență prevăzut la alin. (2) se aprobă prin ordin al ministrului muncii, familiei și protecției sociale.

SECȚIUNEA a 4-a

Procesul de acordare a serviciilor sociale

#M10

ART. 44

(1) Serviciile sociale se acordă la cererea persoanei sau, după caz, a reprezentantului său legal, precum și din oficiu.

(2) Cererea pentru acordarea de servicii sociale ca măsură de asistență socială se adresează serviciului public de asistență socială pe a cărui rază administrativ-teritorială își are domiciliul sau reședința persoana solicitantă.

(3) Formularul cererii de servicii sociale acordate ca măsură de asistență socială se aprobă prin hotărâre a Guvernului, inițiată de Ministerul Muncii și Solidarității Sociale și Ministerul Familiei, Tineretului și Egalității de Șanse.

(4) Aprobarea sau respingerea cererii se face prin dispoziție scrisă a primarului/directorului executiv/general al serviciului public de asistență socială, organizat ca instituție publică cu personalitate juridică, în maximum 5 zile de la finalizarea/actualizarea planului de intervenție/planului de servicii sociale, conform prevederilor art. 47 alin. (3) și art. 49 alin. (2).

(5) Persoanele beneficiare de servicii sociale sunt înregistrate în sistemul Registrul național de evidență a persoanelor beneficiare de servicii sociale, parte din sistemul integrat informatic de asistență socială.

(6) Registrul național de evidență a persoanelor beneficiare de servicii sociale cuprinde traseul instituțional al beneficiarilor, situația beneficiarilor în timp real la un anumit serviciu social, precum și date cu privire la managerul de caz și aparținători/reprezentanți legali; Registrul național de evidență a persoanelor beneficiare de servicii sociale conține informații privind modalitatea de asigurare a finanțării, sursa/sursele de finanțare, contractele de finanțare/contribuție a beneficiarului/aparținătorului/reprezentantului legal, după caz, subvenție de la bugetul de stat, finanțare privată. Durata de stocare, modalitățile de ștergere a datelor personale după expirarea perioadei de stocare se stabilesc prin legile speciale, cu respectarea prevederilor Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016, precum și a celorlalte acte normative aplicabile protecției datelor.

(7) Registrul național de evidență a persoanelor beneficiare de servicii sociale este interoperabil cu Registrul electronic unic al serviciilor sociale și alte registre în cadrul sistemului integrat informatic de asistență socială și, după caz, alte registre naționale.

(8) Prevederile art. 17 alin. (4) se aplică în mod corespunzător.

(9) Solicitarea pentru acordarea de servicii sociale poate fi adresată și direct unui furnizor privat de servicii sociale, situație în care, dacă se încheie un contract de prestări de servicii cu persoana solicitantă, furnizorul are obligația de a informa, în scris, autoritatea administrativ-teritorială pe a cărei rază teritorială își are domiciliul sau reședința beneficiarul serviciului social respectiv și de a înregistra informațiile în Registrul național de evidență a persoanelor beneficiare de servicii sociale.

#M10

ART. 45

(1) Acordarea serviciilor sociale se realizează în baza unui contract de servicii sociale, încheiat între furnizorul de servicii sociale și beneficiar sau, după caz, reprezentantul legal al acestuia, potrivit modelului aprobat prin ordinul comun prevăzut la alin. (5).

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), serviciile sociale acordate în regim de urgență și serviciile de asistență comunitară pentru combaterea sărăciei și prevenirea excluziunii sociale pot fi acordate fără contract de servicii sociale, caz în care evidența beneficiarilor se realizează pe liste de prezență sau, după caz, anonim.

(3) Furnizorul de servicii sociale cu care beneficiarul a încheiat contractul de servicii sociale are obligația de a informa, în scris, serviciul public de asistență socială pe a cărui rază administrativ-teritorială își are domiciliul sau reședința beneficiarul cu privire la încheierea contractelor de servicii sociale, stadiul implementării planului de servicii sociale și scoaterea din evidență a cazului.

(4) Pe baza informațiilor privind încheierea contractelor de servicii sociale și a rapoartelor privind stadiul implementării planului de servicii sociale, serviciul public de asistență socială în a cărui rază teritorială locuiește beneficiarul monitorizează serviciile sociale acordate ca măsură de asistență socială și fundamentează bugetul necesar finanțării acestora.

(5) Modelul contractului de servicii sociale, al informărilor și rapoartelor prevăzute la alin. (3) și (4), procedura de fundamentare a bugetului necesar, potrivit prezentei legi și legislației speciale, precum și indicatorii pentru monitorizarea serviciilor sociale acordate ca măsură de asistență socială se aprobă prin ordin) comun al ministrului muncii și solidarității sociale și al ministrului familiei, tineretului și egalității de șanse.*

#CIN

) Conform art. IX alin. (3) din Legea nr. 100/2024 (#M10**), în termen de 60 de zile la data de 21 aprilie 2024 [data intrării în vigoare a Legii nr. 100/2024 (**#M10**)], se aprobă ordinul comun al ministrului muncii și solidarității sociale și al ministrului familiei, tineretului și egalității de șanse prevăzut la art. 45 alin. (5) din Legea nr. 292/2011, cu modificările ulterioare, precum și cu cele aduse prin Legea nr. 100/2024 (**#M10**).*

#M10

ART. 46

Procesul de acordare a serviciilor sociale are următoarele etape obligatorii:

a) evaluarea inițială, informarea beneficiarului asupra drepturilor și obligațiilor și elaborarea planului de intervenție;

b) evaluarea complexă și întocmirea planului de intervenție/de acordare a serviciilor sociale;

c) stabilirea dreptului la asistență socială și a bugetului personal;

d) întocmirea și semnarea contractului de servicii sociale, care are anexat planul de acordare a serviciilor sociale, respectiv întocmirea documentelor de evidență a beneficiarilor;

e) implementarea planului de intervenție/planului de acordare a serviciilor sociale;

f) monitorizarea și evaluarea acordării serviciilor sociale;

g) evaluarea finală și încheierea furnizării serviciilor sociale.

#M10

ART. 47

(1) Evaluarea inițială și planul de intervenție sunt realizate de asistentul social din cadrul serviciului public de asistență socială.

#B

(2) Evaluarea inițială are drept scop identificarea nevoilor individuale și familiale, în baza cărora este elaborat planul de intervenție.

#M10

(3) Planul de intervenție realizat în condițiile alin. (2) și, după caz, revizuit pe baza rezultatelor evaluării detaliate/complexe se adresează persoanei și familiei acesteia și, după caz, furnizorului

de servicii sociale şi cuprinde măsurile de asistenţă socială, respectiv serviciile sociale recomandate pentru soluţionarea situaţiilor de nevoie sau risc social identificate, serviciile sociale/alocaţia pentru servicii sociale şi beneficiile de asistenţă socială la care persoana are dreptul.

#B

(4) În cadrul procesului de evaluare iniţială, persoana primeşte gratuit informaţiile referitoare la riscurile sociale şi drepturile de protecţie socială de care poate beneficia, precum şi, după caz, consilierea necesară în vederea depăşirii situaţiilor de dificultate.

(5) Evaluarea iniţială poate avea în vedere inclusiv realizarea diagnozei sociale la nivelul grupului şi comunităţii şi elaborarea planului de servicii comunitare.

#M10

(6) Instituţiile publice, furnizorii de servicii sociale, publici sau privaţi, precum şi alte structuri publice sau private au obligaţia de a răspunde la solicitările asistentului social şi de a-i oferi sprijinul necesar în procesul de evaluare, în vederea stabilirii dreptului la asistenţă socială.

(7) În exercitarea atribuţiei de evaluare în vederea stabilirii dreptului la asistenţă socială, asistentul social este apărat de orice ingerinţă de natură să îi influenţeze libertatea de apreciere şi de decizie sau de alte influenţe care pot îngrădi realizarea anchetei sociale.

(8) Coordonarea şi integrarea tuturor activităţilor prevăzute în planul de intervenţie revin asistentului social care a realizat evaluarea iniţială şi a elaborat şi revizuit, după caz, planul de intervenţie.

#M10

ART. 47^1

Pe baza planului de intervenţie sau, după caz, a planului de acordare a serviciilor sociale prevăzute la art. 47 se emite dispoziţia primarului sau, după caz, a directorului serviciului public de asistenţă socială pentru stabilirea dreptului la servicii sociale acordate ca măsură de asistenţă socială.

#M10

ART. 48

(1) În condiţiile în care evaluarea iniţială evidenţiază existenţa unor nevoi speciale, asistentul social solicită participarea unei echipe interdisciplinare şi/sau implicarea altor instituţii, în vederea realizării evaluării integrate/complexe.

(2) Asistentul social şi personalul de specialitate din cadrul echipelor interdisciplinare prevăzute la alin. (1), în activitatea de evaluare desfăşurată, utilizează instrumente şi tehnici standardizate, specifice domeniului propriu de activitate.

#M10

ART. 49

(1) Rezultatul evaluării complexe se comunică, în scris, în toate cazurile, în termen de 10 zile lucrătoare, de la data întocmirii documentului, serviciului public de asistenţă socială care a efectuat evaluarea iniţială.

(2) Pe baza rezultatelor evaluării complexe, serviciul public de asistenţă socială din subordinea autorităţilor administraţiei publice locale completează sau, după caz, revizuieşte planul de intervenţie, în termen de 5 zile lucrătoare de la data primirii rezultatului evaluării potrivit alin. (1).

(3) Derularea procesului de evaluare complexă, precum şi beneficiile şi serviciile la care au dreptul beneficiarul şi familia acestuia sunt prevăzute în legile speciale.

#M10

ART. 50

*(1) *** Abrogat ~ **#Formă anterioară***

#B

(2) În urma evaluării complexe se elaborează un plan individualizat de îngrijire şi asistenţă care, pentru a fi eficient şi implementabil, trebuie să ţină cont de aspecte privind:

a) motivaţia persoanei sau a reprezentantului legal al acesteia de a solicita autorităţilor statului asistenţă şi îngrijire;

b) motivaţia persoanei de a participa activ la programele, măsurile de intervenţie şi serviciile sociale recomandate;

c) consecinţele negative asupra persoanei în cazul neacordării serviciilor sociale necesare;

d) percepţia proprie privind capacitatea funcţională, performanţele şi resursele;

e) capacitatea reţelei informale constituite din persoanele prevăzute la art. 52 alin. (2) lit. b) de a acorda servicii sociale;

f) nevoile de suport ale personalului de asistenţă şi îngrijire formală şi informală;

g) existenţa serviciilor sociale în comunitate, modul în care acestea pot răspunde nevoilor persoanei, precum şi posibilitatea de acces a beneficiarului la serviciul respectiv.

(3) Pe baza rezultatelor evaluării complexe, beneficiarului i se prezintă lista furnizorilor acreditaţi de servicii existenţi, care pot acoperi total sau parţial nevoile identificate. Beneficiarul are dreptul să aleagă în mod liber dintre furnizorii de servicii acreditaţi.

#M10

ART. 51

(1) Furnizarea serviciilor sociale se realizează în baza planului de intervenţie sau, după caz, a planului individualizat de asistenţă şi îngrijire, elaborat de asistentul social angajat sau contractat de furnizorul de servicii sociale, cu acordul şi participarea beneficiarului sau, după caz, a reprezentantului legal al acestuia.

(2) În vederea monitorizării eficienţei serviciilor sociale furnizate, precum şi pentru stabilirea continuării intervenţiei sau scoaterii din evidenţă a cazului, situaţia beneficiarului se reevaluează periodic, în condiţiile prevăzute de legislaţia specială.

(3) Serviciul public de asistenţă socială şi furnizorii de servicii sociale, publici şi privaţi, au obligaţia respectării etapelor procesului de acordare a serviciilor sociale, conform prezentei secţiuni, şi a asigurării personalului de specialitate, conform prevederilor standardelor minime de calitate.

#M10

*ART. 52 *** Abrogat ~ #Formă anterioară*

#B

CAPITOLUL IV

Măsuri integrate de asistenţă socială

SECŢIUNEA 1

Prevenirea şi combaterea sărăciei şi riscului de excluziune socială

ART. 53

(1) Măsurile de prevenire şi combatere a sărăciei şi riscului de excluziune socială se înscriu în cadrul general de acţiuni multidimensionale ale procesului de incluziune socială prin care se asigură oportunităţile şi resursele necesare pentru participarea persoanelor vulnerabile în mod deplin la viaţa economică, socială şi culturală a societăţii, precum şi la procesul de luare a deciziilor care privesc viaţa şi accesul lor la drepturile fundamentale.

#M10

(2) Pentru prevenirea şi combaterea sărăciei şi a riscului de excluziune socială, prin politicile publice iniţiate, statul instituie măsuri de sprijin conform nevoilor particulare ale persoanelor, familiilor şi grupurilor defavorizate, în vederea respectării unor drepturi fundamentale, respectiv:

a) accesul la educaţie, prin acordarea de burse şi alte forme de sprijin material pentru elevii din învăţământul preuniversitar de stat şi studenţii din învăţământul superior de stat, prin accesul gratuit în internate şcolare/cămine studenţeşti, combaterea segregării şcolare şi implementarea

principiului incluziunii, în conformitate cu prevederile Legii învăţământului preuniversitar nr. 198/2023, cu modificările şi completările ulterioare, şi ale Legii învăţământului superior nr. 199/2023, cu modificările şi completările ulterioare;

b) accesul la servicii de asistenţă medicală şi servicii de sănătate publică, potrivit prevederilor Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătăţii, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, şi la servicii de asistenţă medicală comunitară, conform prevederilor Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 18/2017 privind asistenţa medicală comunitară, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 180/2017, cu modificările şi completările ulterioare, şi ale Hotărârii Guvernului nr. 324/2019 pentru aprobarea Normelor metodologice privind organizarea, funcţionarea şi finanţarea activităţii de asistenţă medicală comunitară;

c) participarea pe piaţa muncii, prin facilităţi prevăzute de Legea nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru şomaj şi stimularea ocupării forţei de muncă, cu modificările şi completările ulterioare;

d) accesul la locuinţe sociale, potrivit prevederilor Legii locuinţei nr. 114/1996, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, şi, după caz, la locuinţe sociale adaptate.

#B

(3) Armonizarea politicilor destinate cunoaşterii, prevenirii şi combaterii situaţiilor care determină sărăcia şi riscul de excluziune socială se realizează în cadrul mecanismului naţional pentru promovarea incluziunii sociale, constituit conform legii, cu participarea autorităţilor administraţiei publice centrale şi locale şi a reprezentanţilor organizaţiilor societăţii civile.

(4) În cadrul acţiunilor multidimensionale ale procesului de incluziune socială se înscriu şi activităţile din domeniul economiei sociale, orientate spre generarea sau asigurarea de locuri de muncă pentru persoanele prevăzute la alin. (1). Organizarea şi funcţionarea sectorului economiei sociale se reglementează prin lege specială.

#M10

ART. 54

(1) În scopul prevenirii sau limitării unor situaţii de dificultate şi combaterii sărăciei şi excluziunii sociale a copiilor, familiilor şi persoanelor care nu dispun de resursele necesare pentru satisfacerea unui nivel minim de trai şi pentru asigurarea accesului la unele drepturi fundamentale, respectiv dreptul la locuinţă, la educaţie, la asistenţă medicală, la servicii pentru creşterea şanselor de ocupare a persoanelor în căutarea unui loc de muncă, serviciul public de asistenţă socială din comune, oraşe, municipii şi sectoarele municipiului Bucureşti asigură pachetul minim de asistenţă socială definit la art. 6 lit. ss).

(2) Responsabilitatea asigurării pachetului minim de asistenţă socială definit la art. 6 lit. ss) este în sarcina autorităţilor administraţiei publice centrale şi locale, cu respectarea dispoziţiilor prezentei legi şi ale legilor speciale.

(3) Nivelul minim de trai reprezintă limita exprimată în lei care asigură următoarele nevoi de bază: hrană, îmbrăcăminte, igienă personală, menţinerea şi salubrizarea locuinţei şi se calculează în raport cu pragul sărăciei conform metodologiei utilizate la nivelul statelor membre ale Uniunii Europene.

#M10

ART. 54^1

(1) În vederea asigurării pachetului minim de asistenţă socială, asistentul social din cadrul serviciului public de asistenţă socială colaborează cu asistentul medical comunitar, consilierul şcolar şi, după caz, cu mediatorul sanitar şi mediatorul şcolar, precum şi cu alţi specialişti.

(2) Specialiştii prevăzuţi la alin. (1), cu excepţia consilierului şcolar, desfăşoară activitate pe teren, inclusiv la domiciliul sau reşedinţa beneficiarilor, conform legislaţiei în vigoare.

(3) Direcţia generală de asistenţă socială şi protecţia copilului din subordinea consiliului judeţean/sectorului municipiului Bucureşti, direcţiile de sănătate publică judeţene şi a municipiului Bucureşti, inspectoratele şcolare judeţene/al municipiului Bucureşti, prin centrele judeţene de

resurse şi asistenţă educaţională/Centrul Municipiului Bucureşti de Resurse şi Asistenţă Educaţională, asigură colaborarea profesională cu specialiştii prevăzuţi la alin. (1) şi, după caz, coordonarea profesională a acestora.

#M10

ART. 54^2

(1) Înregistrarea datelor statistice privind asigurarea pachetului minim de asistenţă socială la nivelul fiecărei unităţi/subdiviziuni administrativ-teritoriale se face printr-o aplicaţie digitală online, unitară la nivel naţional.

(2) Consiliile locale şi comisiile judeţene de incluziune socială au obligaţia de a analiza trimestrial modul în care a fost asigurat pachetul minim de asistenţă socială.

(3) Ministerul Muncii şi Solidarităţii Sociale şi Ministerul Familiei, Tineretului şi Egalităţii de Şanse, pe baza datelor generate de aplicaţia digitală prevăzută la alin. (1), elaborează rapoarte anuale cu privire la situaţia acordării pachetului minim de asistenţă socială, în cadrul Mecanismului naţional pentru promovare a incluziunii sociale în România, pe care le prezintă Guvernului, în şedinţă de Guvern, şi le publică pe pagina de internet a instituţiei emitente, pentru informarea publicului larg.

(4) Procedura de gestionare şi utilizare a aplicaţiei prevăzute la alin. (1) se aprobă prin ordinul comun prevăzut la art. 56 alin. (4).

#B

ART. 55

(1) Beneficiile de asistenţă socială pentru prevenirea şi combaterea sărăciei şi riscului de excluziune socială sunt destinate asigurării mijloacelor financiare minime necesare traiului zilnic, precum şi suplimentării veniturilor sau mijloacelor persoanei ori familiei aflate în situaţia prevăzută la art. 54 alin. (1) şi se bazează pe testarea mijloacelor de trai.

(2) Beneficiile de asistenţă socială acordate pentru prevenirea şi combaterea sărăciei şi riscului de excluziune socială sunt cele prevăzute la art. 11.

#M10

*(3) *** Abrogat ~ **#Formă anterioară***

#M10

ART. 56

(1) Serviciul public de asistenţă socială asigură pachetul minim de asistenţă socială, cu respectarea standardelor de calitate şi a standardelor de cost pentru activitatea serviciului public de asistenţă socială.

(2) Serviciile prevăzute la alin. (1) se acordă în baza planului de intervenţie elaborat potrivit prevederilor art. 47 şi a programelor de acţiune comunitară prevăzute la art. 35 alin. (2).

(3) La nivelul unităţii/subdiviziunii administrativ-teritoriale, în baza strategiilor locale de dezvoltare a fiecărei unităţi/subdiviziuni administrativ-teritoriale, aprobate prin hotărâre a consiliului local/judeţean, se semnează protocoale de colaborare între serviciul public de asistenţă socială/primărie, inspectoratul şcolar judeţean, direcţia judeţeană de sănătate publică/a municipiului Bucureşti, serviciile publice comunitare de evidenţă a persoanelor, agenţia judeţeană pentru ocuparea forţei de muncă/a municipiului Bucureşti, agenţia judeţeană pentru plăţi şi inspecţie socială/a municipiului Bucureşti.

(4) Modelul-cadru al protocolului prevăzut la alin. (3) se aprobă prin ordin comun al ministrului muncii şi solidarităţii sociale, al ministrului familiei, tineretului şi egalităţii de şanse, al ministrului educaţiei şi al ministrului sănătăţii.

(5) Standardele de calitate şi standardele de cost pentru activitatea serviciului public de asistenţă socială, prevăzute la alin. (1), se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Muncii şi Solidarităţii Sociale şi a Ministerului Familiei, Tineretului şi Egalităţii de Şanse.

#M10

ART. 56^1

(1) Orice instituție, orice reprezentant al structurilor comunitare consultative, inclusiv al unui cult recunoscut prin lege, sau orice persoană din comunitate care, în exercitarea atribuțiilor profesionale, intră în contact cu persoane singure și familii care nu dispun de resursele necesare pentru un trai decent, cum ar fi hrană, îmbrăcăminte, condiții pentru asigurarea igienei personale, pentru menținerea și salubrizarea locuinței, acces la serviciile de educație, sănătate, ocupare, le vor informa pe acestea cu privire la posibilitatea de a se adresa serviciului public de asistență socială de la nivel local sau județean.

(2) În situația în care, în condițiile prevăzute la alin. (1), se constată și existența unei posibile situații de risc de abuz, neglijență, violență domestică sau altă infracțiune asupra copilului, persoanei cu dizabilități, persoanei vârstnice dependente sau asupra familiei, polițistul din cadrul Poliției Române, medicul de familie, cadrele didactice, asistentul medical, mediatorul școlar, mediatorul sanitar, asistentul medical comunitar, experții în ocupare, facilitatorii comunitari, personalul din aparatul de specialitate al primarului informează serviciul public de asistență socială din unitatea administrativ-teritorială în care își desfășoară activitatea.

(3) Serviciul public de asistență socială elaborează o procedură operațională) pentru implementarea prevederilor alin. (2) și o aduce la cunoștința publicului.*

(4) Regulamentul-cadru de organizare și funcționare a serviciilor publice de asistență socială, prevăzut la art. 113 alin. (5), conține activitățile pe care serviciul public de asistență socială trebuie să le realizeze pentru facilitarea implementării prevederilor alin. (2), cu respectarea drepturilor persoanelor beneficiare și pentru evitarea încălcării dreptului la viață privată.

#CIN

) Conform art. IX alin. (4) din Legea nr. 100/2024 (#M10**), în termen de 6 luni de la data de 21 aprilie 2024 [data intrării în vigoare a Legii nr. 100/2024 (**#M10**)], serviciile publice de asistență socială elaborează procedura operațională prevăzută la art. 56^1 alin. (3) din Legea nr. 292/2011, cu modificările ulterioare, precum și cu cele aduse prin Legea nr. 100/2024 (**#M10**).*

#B

ART. 57

Serviciile sociale adresate persoanelor fără adăpost au drept scop asigurarea de găzduire pe perioadă determinată, asociată cu acordarea unor servicii de consiliere și de reinserție sau reintegrare socială, în concordanță cu nevoile individuale identificate.

ART. 58*)

(1) Autoritățile administrației publice locale au responsabilitatea înființării, organizării și administrării serviciilor sociale pentru persoanele fără adăpost.

#M10

(2) Pentru persoanele care trăiesc în stradă, autoritățile administrației publice locale au obligația de a înființa pe raza lor teritorială servicii sociale adecvate și adaptate nevoilor acestora.

(3) Pentru situații de urgență - temperaturi foarte scăzute/foarte ridicate, calamități, autoritățile administrației publice locale au obligația de a organiza adăposturi.

#CIN

***)** A se vedea și art. XV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 32/2020 (**#M7**), cu modificările ulterioare, articol reprodus în nota 2 de la sfârșitul textului actualizat.*

#B

ART. 59

(1) Serviciile sociale adresate persoanelor care trăiesc în stradă pot fi organizate ca:

a) echipe mobile de intervenție în stradă sau servicii de tip ambulanță socială;

b) adăposturi de noapte;

c) centre rezidențiale cu găzduire pe perioadă determinată.

#M10

(2) Autoritățile administrației publice locale asigură servicii de găzduire pe perioadă determinată și/sau de facilitare a accesului la o locuință socială, locuință socială adaptată, în scopul prevenirii și combaterii riscului ca persoanele fără adăpost, așa cum sunt definite la art. 6 lit. z), să trăiască în stradă.

(3) În accesarea serviciilor prevăzute la alin. (2) au prioritate tinerii cu risc de marginalizare socială, inclusiv tinerii care au beneficiat de măsuri de protecţie specială, potrivit legii, cei care nu au posibilitatea reintegrării/integrării în familie şi au părăsit sistemul de protecţie a copilului şi persoanele care se află în instituţii sau penitenciare de unde urmează ca, în termen de două luni, să fie externate, respectiv eliberate şi nu au domiciliu ori reşedinţă.

#B

ART. 60

(1) Pentru persoanele care trăiesc în stradă serviciile sociale se acordă gratuit sau, după caz, contra unei contribuţii modice din partea beneficiarului.

(2) Calculul şi nivelul contribuţiei beneficiarului, prevăzute la alin. (1), se stabilesc de către furnizorul public sau privat care administrează serviciile.

#M10

ART. 61

(1) Persoanele fără venituri sau cu venituri reduse beneficiază de masă acordată de restaurante sociale/cantine sociale sau de alimente acordate de alte servicii de acordare a hranei.

(2) Restaurantele și cantinele sociale acordă masă caldă și rece și, după caz, aprovizionare cu produse alimentare, gratuit sau contra cost, în condițiile prevăzute de Legea nr. 208/1997 privind cantinele de ajutor social.

#B

ART. 62

(1) Victimele traficului de persoane beneficiază de servicii sociale acordate pentru facilitarea reintegrării/reinserţiei sociale a acestora.

(2) Serviciile sociale acordate victimelor traficului de persoane sunt acordate în sistem integrat cu alte măsuri de protecţie prevăzute de legislaţia specială şi sunt gratuite.

ART. 63

Serviciile sociale destinate victimelor traficului de persoane pot fi:

a) centrele rezidenţiale cu găzduire pe perioadă determinată care asigură asistenţă, îngrijire şi protecţie;

b) centre de zi care asigură în principal informare, consiliere, sprijin emoţional şi social în scopul reabilitării şi reintegrării sociale;

#M10

c) servicii integrate de asistență specializată care constau în servicii de asistență socială și psihologică, legală, educațională, profesională, vocațională și/sau de găzduire temporară.

#B

ART. 64

(1) Persoanele private de libertate, aflate în custodia sistemului penitenciar, în vederea asigurării reintegrării lor sociale beneficiază gratuit de servicii sociale de consiliere educaţională, socială şi psihologică, acordate la nivelul aşezămintelor de deţinere, în sistem integrat cu activităţile şi programele educative, psihologice şi de asistenţă socială, de instruire şcolară şi formare profesională desfăşurate în cadrul acestora.

(2) Furnizarea serviciilor de educaţie, consiliere psihologică şi asistenţă socială în cadrul aşezămintelor de deţinere se realizează de către personalul specializat al acestora, cu participarea consilierilor de probaţiune ori a furnizorilor publici sau privaţi de servicii sociale.

#M10

(3) Pe perioada detenției, persoana privată de libertate beneficiază de consiliere privind accesarea serviciilor sociale existente în comunitatea în care aceasta va avea domiciliul sau reședința după eliberare.

(4) În primele 30 de zile de la data eliberării din penitenciar, dar nu mai mult de 2 ani după eliberarea din penitenciar, pentru persoanele eliberate care nu au adăpost, nu au un loc de muncă și venituri stabile și nici rețea de suport familial/comunitar, autoritățile administrației publice locale, prin colaborare interinstituțională, organizează servicii publice integrate pentru asigurarea găzduirii temporare, servicii de informare, consiliere și de reintegrare socială, în etapa post-detenție, precum și pentru facilitarea accesului la programe de formare profesională.

#B

SECȚIUNEA a 2-a

Asistenţa socială a copilului şi a familiei

ART. 65

(1) Copilul are dreptul la protecţie şi asistenţă în realizarea şi exercitarea deplină a drepturilor lui, în condiţiile legii.

(2) Asigurarea creşterii şi dezvoltării copilului se află în responsabilitatea părinţilor.

(3) Exercitarea drepturilor şi îndeplinirea obligaţiilor părinteşti trebuie să asigure bunăstarea materială şi spirituală a copilului, în special prin îngrijirea şi menţinerea relaţiilor personale cu acesta, prin asigurarea creşterii, educării şi întreţinerii sale.

(4) Părinţii copilului au dreptul să primească asistenţa de specialitate în vederea îngrijirii, creşterii şi educării acestuia, precum şi să fie informaţi asupra drepturilor şi obligaţiilor lor.

ART. 66

(1) Statul asigură protecţia copilului şi garantează respectarea tuturor drepturilor sale prin activitatea specifică realizată de autorităţile/instituţiile publice cu atribuţii în domeniu.

(2) Copilul are dreptul să fie crescut alături de părinţii săi în condiţii care să-i permită dezvoltarea fizică, mentală, spirituală, morală şi socială.

(3) Copilul are dreptul de a beneficia de măsuri de asistenţă socială, în funcţie de situaţia sa personală şi de situaţia socioeconomică a familiei sau a persoanelor în întreţinerea cărora se află.

(4) Pentru realizarea obligaţiilor ce le revin faţă de copil, autorităţile administraţiei publice centrale şi locale susţin familia prin acordarea de beneficii de asistenţă socială, precum şi prin asigurarea de servicii sociale.

(5) Principiul interesului superior al copilului va prevala în toate demersurile şi deciziile care privesc copiii, întreprinse de stat, precum şi de orice persoană fizică sau juridică, publică ori privată.

(6) În situaţia în care părintele/reprezentantul legal se foloseşte de copil pentru a apela la mila publicului, cerând ajutor financiar sau material, precum şi în situaţia în care copilul a fost victima abuzului/neglijării/exploatării/traficului exercitat de părinte/reprezentant legal, serviciul public de asistenţă socială organizat în subordinea consiliului judeţean/consiliilor locale ale sectoarelor municipiului Bucureşti iniţiază, în momentul constatării faptei, demersurile necesare instituirii măsurilor de protecţie specială prevăzute de lege.

ART. 67

Măsurile de asistenţă socială pentru familie nu sunt acordate pentru compensarea sarcinilor specifice acesteia, ci ca forme de sprijin destinate, în principal, menţinerii copilului în familie şi depăşirii unei situaţii de dificultate, reconcilierii vieţii de familie cu viaţa profesională, încurajării ocupării pe piaţa muncii.

ART. 68

(1) Beneficiile de asistenţă socială în bani destinate copilului şi familiei pot fi acordate sub formă de alocaţii, indemnizaţii, stimulente financiare, facilităţi fiscale şi alte facilităţi de natură financiară, în condiţiile legii.

(2) Alocaţiile, indemnizaţiile şi stimulentele cuprind:

a) alocaţii pentru copii destinate copilului din familie şi copilului lipsit temporar sau definitiv de ocrotirea părinţilor, cum ar fi: alocaţia de stat, alocaţia de plasament şi alte alocaţii acordate în condiţiile legii;

b) alocaţii, indemnizaţii şi stimulente pentru familie, acordate în raport cu veniturile familiei şi cu numărul de copii aflaţi în întreţinere cum ar fi: indemnizaţia pentru creşterea copilului, stimulentul de inserţie, alte alocaţii familiale şi indemnizaţii.

ART. 69

(1) Copilul şi familia beneficiază de servicii sociale diversificate, adaptate nevoilor şi situaţiilor de dificultate identificate.

#M10

*(2) *** Abrogat ~ **#Formă anterioară***

*(3) *** Abrogat*

*(4) *** Abrogat*

#B

ART. 70

(1) Orice copil lipsit temporar sau definitiv de ocrotirea părinţilor săi are dreptul la protecţie alternativă care constă în instituirea tutelei, măsuri de protecţie specială şi adopţie.

(2) Protecţia specială constă în instituirea măsurii plasamentului şi acordarea de servicii sociale destinate îngrijirii şi dezvoltării copilului până la dobândirea capacităţii depline de exerciţiu a acestuia, acompaniate de beneficiile de asistenţă socială prevăzute de lege.

#M10

(3) Deciziile de separare a copilului de părinţii săi sau de limitare a exerciţiului drepturilor părinteşti sunt precedate obligatoriu de servicii sociale de informare şi consiliere, de terapie şi mediere adresate părinţilor, precum şi de măsuri de sprijin material şi financiar, dacă este cazul.

#B

(4) Tinerii care au beneficiat de măsuri de protecţie specială şi nu au posibilitatea revenirii în familie, aflaţi în situaţii de risc de excluziune socială pot beneficia, la cerere, de continuarea acordării unor măsuri de protecţie specială pe o perioadă determinată, în condiţiile prevăzute de legislaţia specială.

(5) Măsurile de protecţie specială a copilului se stabilesc prin planul individualizat de protecţie, întocmit, aplicat şi monitorizat de către autorităţile/instituţiile abilitate de lege.

ART. 71

(1) Copilul cu dizabilităţi are dreptul la măsuri de suport şi de îngrijire, adaptate nevoilor sale.

(2) Copilul cu dizabilităţi şi părinţii acestuia, precum şi persoanele cărora le-a fost dat în plasament sau tutelă, beneficiază de servicii sociale destinate facilitării accesului efectiv şi fără discriminare al copilului cu dizabilităţi la educaţie, formare profesională, asistenţă medicală, recuperare, pregătire în vederea ocupării unui loc de muncă, la activităţi recreative, precum şi la orice alte activităţi apte să le permită deplina integrare socială şi dezvoltare personală.

(3) Copilul cu dizabilităţi are dreptul la servicii de îngrijire personală, stabilite în baza evaluării socio-psiho-medicale şi a nevoilor individuale de ajutor pentru realizarea activităţilor uzuale ale vieţii zilnice.

(4) Copilul cu dizabilităţi pentru care s-a instituit măsura tutelei ori a plasamentului la o familie sau persoană, dacă la împlinirea vârstei de 18 ani nu urmează o formă de învăţământ ori pregătire profesională, în condiţiile legii, poate rămâne în grija acestora pe o perioadă de încă 3 ani.

(5) Măsura prevăzută la alin. (4) se aplică la solicitarea tânărului cu dizabilităţi şi cu acordul familiei sau persoanei la care a fost dat în plasament ori în tutelă.

ART. 72

(1) Copilul care săvârşeşte fapte penale şi nu răspunde penal beneficiază de măsuri de protecţie specială, respectiv plasament şi supraveghere specializată, precum şi de servicii sociale destinate sprijinirii acestuia în procesul de reintegrare socială.

(2) Pe toată durata aplicării măsurilor destinate copilului care săvârşeşte fapte penale şi nu răspunde penal, familia acestuia beneficiază de servicii sociale de consiliere şi suport pentru facilitarea îndeplinirii obligaţiilor prevăzute de lege pe perioada de supraveghere specializată.

ART. 73

(1) Serviciile sociale din domeniul protecţiei copilului şi familiei au ca principal obiectiv suportul acordat pentru asigurarea îngrijirii, creşterii, formării, dezvoltării şi educării copilului în cadrul familiei.

(2) Principalele categorii de servicii sociale sunt:

a) servicii de prevenire a separării copilului de familie;

b) servicii de reconciliere a vieţii de familie cu viaţa profesională;

c) servicii pentru copilul lipsit temporar sau definitiv de părinţii săi;

d) servicii de sprijin pentru familiile aflate în situaţii de dificultate.

#M10

*e) *** Abrogată ~ **#Formă anterioară***

(3) Serviciile sociale prevăzute la alin. (2) pot fi acordate în instituţii/unităţi de asistenţă socială, respectiv în centre de zi, centre rezidenţiale, precum şi la domiciliul familiei, la domiciliul persoanei care acordă îngrijire copilului sau în comunitate.

#B

ART. 74

(1) Furnizarea serviciilor sociale pentru copiii aflaţi în sistemul de protecţie specială este gratuită.

#M4

(2) În cazul serviciilor sociale prevăzute la art. 73 alin. (2) lit. b), d) şi e), precum şi al altor servicii sociale destinate copilului din familie, stabilite prin legea specială, părinţii pot suporta o parte din cheltuielile aferente acestora, achitând o contribuţie stabilită în funcţie de nivelul costului serviciului pe beneficiar şi de nivelul veniturilor pe membru de familie. Cuantumul contribuţiei, serviciile oferite, obligaţiile şi drepturile părţilor sunt înscrise în contractul de furnizare de servicii, încheiat între furnizor şi părinte/reprezentantul legal al copilului.

#B

ART. 75

(1) Prevenirea şi combaterea violenţei în familie constituie o componentă a politicilor de protecţie şi asistenţă a familiei.

(2) Serviciile sociale destinate victimelor violenţei în familie sunt acordate în sistem integrat cu celelalte măsuri de protecţie legală, de asigurare a sănătăţii, de prevenire, identificare şi sancţionare a faptelor de violenţă în familie, prevăzute de legislaţia specială în domeniu.

#M10

ART. 76

(1) Autorităţile administraţiei publice locale au responsabilitatea înfiinţării, organizării, administrării şi furnizării serviciilor sociale destinate prevenirii şi combaterii violenţei domestice şi a violenţei împotriva femeii.

(2) Pentru asigurarea unor servicii sociale eficiente, autorităţile administraţiei publice locale colaborează cu alte instituţii şi autorităţi cu competenţe în acest domeniu, precum Direcţia generală de poliţie a municipiului Bucureşti sau inspectoratele judeţene de poliţie, inspectoratele judeţene de jandarmi, serviciile deconcentrate ale Ministerului Sănătăţii, instituţiile de învăţământ, serviciile de medicină legală, în condiţiile legii.

(3) Serviciile sociale dezvoltate în domeniul prevenirii şi combaterii violenţei domestice şi violenţei împotriva femeii se adresează cu prioritate victimelor, dar şi agresorilor acestora.

#M10

*ART. 76^1 *** Abrogat ~ #Formă anterioară*

#M10

ART. 77

(1) Serviciile sociale pentru prevenirea şi combaterea violenţei domestice şi a violenţei împotriva femeii pot fi organizate în regim rezidenţial, în regim de zi sau cu program continuu, cu sau fără personalitate juridică, de interes local sau judeţean.

(2) Serviciile sociale pentru prevenirea şi combaterea violenţei domestice şi a violenţei împotriva femeii, organizate în regim rezidenţial, cu găzduire pe perioadă determinată, sunt:

a) centre de primire în regim de urgenţă a victimelor violenţei domestice;

b) centre de recuperare pentru victimele violenţei domestice;

c) locuinţe protejate;

d) module de intervenţie şi asistenţă locativă pentru agresori.

(3) Serviciile sociale pentru prevenirea şi combaterea violenţei domestice şi a violenţei împotriva femeii, organizate în regim de zi, sunt:

a) centre pentru prevenirea şi combaterea violenţei domestice;

b) centre pentru servicii de informare şi sensibilizare a populaţiei;

c) centre de asistenţă destinate agresorilor.

(4) Serviciile sociale pentru prevenirea şi combaterea violenţei domestice şi a violenţei împotriva femeii, cu program continuu, sunt:

a) servicii de informare şi consiliere pentru victimele violenţei domestice de tip linie telefonică de urgenţă - help-line;

b) servicii integrate de urgenţă destinate victimelor violenţei sexuale.

(5) Serviciile sociale destinate agresorilor, prevăzute la art. 76 alin. (3), sunt organizate în centre de zi care au ca obiectiv reabilitarea şi reinserţia socială a acestora, prin asigurarea unor măsuri de educaţie şi consiliere. În condiţiile legii, centrele pot monitoriza tratamentul adicţiilor.

(6) Serviciile sociale specializate pentru prevenirea şi combaterea violenţei domestice şi a violenţei împotriva femeii sunt oferite în mod gratuit.

#M10

*ART. 78 *** Abrogat ~ #Formă anterioară*

#B

SECŢIUNEA a 3-a

Asistenţa socială a persoanelor cu dizabilităţi

#M10

ART. 79

(1) Promovarea şi respectarea drepturilor persoanelor cu dizabilităţi reprezintă o obligaţie pentru autorităţile statului, pentru toate persoanele juridice de drept public şi privat, precum şi pentru toţi cetăţenii din România.

(2) Statul, prin autorităţile administraţiei publice centrale şi locale, are obligaţia de a asigura măsurile specifice de protecţie şi de asistenţă socială, în conformitate cu nevoile specifice ale persoanelor cu dizabilităţi, precum şi în funcţie de situaţia familială şi socioeconomică a acestora.

(3) În baza principiului egalităţii de şanse, autorităţile publice competente au obligaţia să asigure toate măsurile necesare destinate persoanelor cu dizabilităţi în scopul:

a) accesului nemijlocit şi neîngrădit la educaţie, sănătate, ocupare, justiţie, precum şi la toate tipurile de servicii publice de interes general şi la servicii sociale;

b) facilitării includerii sociale şi participării active la viaţa comunităţii din care face parte persoana.

(4) O componentă prioritară a protecţiei persoanelor cu dizabilităţi priveşte asigurarea şi facilitarea accesului la programe de abilitare/reabilitare, inclusiv la procurarea de tehnologii de acces şi dispozitive asistive.

#B

ART. 80

(1) Pentru protecţia şi promovarea drepturilor persoanelor cu dizabilităţi, autorităţile publice au obligaţia să includă nevoile speciale ale acestei categorii de persoane în toate politicile publice, strategiile şi programele de dezvoltare regională, judeţeană sau locală, precum şi în programele guvernamentale.

(2) Autorităţile administraţiei publice centrale şi locale, precum şi orice persoană juridică de drept public sau privat au obligaţia de a asigura servicii de informare şi documentare accesibile persoanelor cu dizabilităţi.

#M10

ART. 81

(1) Persoanele cu dizabilităţi, în funcţie de gradul de handicap, pot beneficia, în condiţiile legislaţiei speciale, de beneficii şi servicii de asistenţă socială şi alte facilităţi, conform nevoilor individuale.

(2) În funcţie de gradul de handicap, precum şi, după caz, de dificultăţile familiale şi socioeconomice, persoanele cu dizabilităţi beneficiază de facilităţi, precum şi de alte forme de sprijin financiar şi în natură.

(3) Persoanele cu dizabilităţi, în funcţie de gradul de handicap, pot beneficia, în condiţiile legii, de facilităţi fiscale.

(4) Persoanele care au capacitatea de muncă pierdută parţial sau în totalitate beneficiază de drepturile şi facilităţile prevăzute de legislaţia specială doar în funcţie de gradul de handicap în care sunt încadrate în baza evaluării socio-psiho-medicale.

#B

ART. 82

Persoanele infectate cu HIV sau bolnave de SIDA, copii şi adulţi, au dreptul la o indemnizaţie lunară de hrană destinată asigurării unei alimentaţii corespunzătoare în completarea tratamentului de specialitate cu medicamente antiretrovirale.

ART. 83

(1) Persoana cu dizabilităţi are dreptul, în baza evaluării socio-psiho-medicale, la servicii sociale organizate şi acordate în condiţiile legii.

(2) Serviciile sociale adresate persoanelor cu dizabilităţi se acordă la domiciliu, în centre rezidenţiale sau în centre de zi, proiectate şi adaptate nevoilor individuale ale persoanei asistate.

#M10

ART. 84

(1) Autorităţile administraţiei publice locale au obligaţia organizării şi finanţării sau cofinanţării serviciilor sociale adecvate nevoilor specifice ale persoanelor cu dizabilităţi, potrivit evaluării socio-psiho-medicale, în conformitate cu legislaţia specială, strategiile naţionale, strategiile judeţene şi planurile anuale proprii de acţiune.

(2) Autorităţile administraţiei publice locale au obligaţia de a monitoriza situaţia tuturor persoanelor cu dizabilităţi care au domiciliul sau reşedinţa pe aria lor teritorială şi de a întreprinde toate demersurile în vederea facilitării integrării sociale a acestora în comunitate şi pe piaţa muncii.

(3) În vederea asigurării continuităţii măsurilor de protecţie, autorităţile administraţiei publice locale instituie măsuri specifice de realizare a tranziţiei tânărului cu dizabilităţi din sistemul de protecţie a copilului în sistemul de protecţie a persoanelor adulte cu dizabilităţi.

#M10

*ART. 85 *** Abrogat ~ **#Formă anterioară***

#B

ART. 86

(1) Persoana cu dizabilităţi beneficiază de servicii de îngrijire personală la domiciliu, acordate de către îngrijitori formali sau informali.

#M10

(2) Modul de organizare, responsabilizare şi finanţare a activităţii îngrijitorilor informali şi formali este reglementat prin legislaţia specială.

#B

ART. 87

(1) Persoana cu dizabilitate gravă, în funcţie de natura deficienţei şi de specificul nevoilor de îngrijire, poate fi asistată şi îngrijită la domiciliu de un membru de familie angajat în calitate de îngrijitor formal, în condiţiile prevăzute de lege.

(2) Persoana cu dizabilităţi optează între indemnizaţia de îngrijire şi serviciile acordate de îngrijitori formali.

#M10

ART. 88

Autorităţile administraţiei publice locale au obligaţia de a asigura servicii sociale destinate persoanelor cu dizabilităţi proiectate, planificate şi adaptate conform nevoilor individuale ale persoanei, potrivit atribuţiilor stabilite prin legislaţia specială.

#M10

ART. 89

(1) Persoanele adulte cu dizabilităţi beneficiază de următoarele servicii sociale acordate după cum urmează:

a) la domiciliu: asistent personal al persoanei cu handicap grav, servicii de îngrijire la domiciliu, echipă mobilă;

b) în comunitate: asistent personal profesionist, servicii de asistenţă şi suport;

c) în centre de zi: centre de zi, centre de servicii de recuperare neuromotorie de tip ambulatoriu;

d) în centre rezidenţiale: locuinţe protejate, centre pentru viaţă independentă, centre de abilitare şi reabilitare, centre de îngrijire şi asistenţă, centre respiro/centre de criză.

(2) Admiterea persoanelor cu dizabilităţi în servicii sociale destinate acestora se realizează pe baza măsurii de protecţie, iar în centrele rezidenţiale se efectuează numai în cazul în care îngrijirea, abilitarea şi reabilitarea sau protecţia acestora nu se pot realiza la domiciliu ori în cadrul altor servicii organizate în comunitate.

(3) Tipologia serviciilor sociale destinate persoanelor adulte cu dizabilităţi se stabileşte prin legislaţia specială.

#B

ART. 90

(1) Persoanele adulte cu dizabilităţi asistate în centre rezidenţiale sau susţinătorii legali ai acestora, în funcţie de veniturile personale ale persoanelor cu dizabilităţi, au obligaţia de a plăti o contribuţie lunară de întreţinere, stabilită în condiţiile legii.

(2) Persoanele cu dizabilităţi care nu au venituri şi nici susţinători legali care să datoreze întreţinerea acestora sau ale căror venituri nu permit asigurarea contribuţiei lunare sunt asistate gratuit, costurile aferente fiind susţinute din bugetele locale sau judeţene.

ART. 91

(1) În vederea asigurării evaluării, orientării, formării şi reconversiei profesionale a persoanelor cu dizabilităţi, autorităţile administraţiei publice centrale şi locale au obligaţia să organizeze şi să dezvolte servicii sociale integrate cu servicii şi măsuri specifice de stimulare a ocupării.

(2) Persoanele juridice de drept public sau privat, în calitate de angajatori au obligaţia de a crea toate condiţiile necesare dobândirii şi menţinerii unui loc de muncă, precum şi pentru promovarea profesională a persoanei cu dizabilităţi.

(3) Angajarea persoanei cu dizabilităţi se realizează pe piaţa liberă a muncii, la domiciliu şi în forme protejate, respectiv loc de muncă protejat şi unităţi protejate, reglementate prin legislaţia specială.

(4) Angajatorii persoanelor cu dizabilităţi beneficiază de facilităţi fiscale, precum şi de alte drepturi acordate în condiţiile legii.

SECŢIUNEA a 4-a

Asistenţa socială a persoanelor vârstnice

ART. 92

(1) Persoanele vârstnice reprezintă o categorie de populaţie vulnerabilă cu nevoi particulare, datorită limitărilor fiziologice şi fragilităţii caracteristice fenomenului de îmbătrânire.

(2) Persoanele vârstnice, în funcţie de situaţiile personale de natură socio-economică, medicală şi fiziologică, beneficiază de măsuri de asistenţă socială, în completarea prestaţiilor de asigurări sociale pentru acoperirea riscurilor de bătrâneţe şi de sănătate.

ART. 93

(1) Familia persoanei vârstnice are obligaţia de a asigura îngrijirea şi întreţinerea acesteia.

(2) Obligaţiile prevăzute la alin. (1) se stabilesc astfel încât să nu afecteze veniturile considerate a fi minim necesare vieţii curente a persoanei/persoanelor obligate la întreţinere, precum şi a copiilor acesteia/acestora.

(3) În situaţia persoanei vârstnice singure sau a cărei familie nu poate să asigure, parţial sau integral, îngrijirea şi întreţinerea acesteia, statul intervine prin acordarea de beneficii de asistenţă socială şi servicii sociale adecvate nevoilor strict individuale ale persoanei vârstnice.

ART. 94

(1) Beneficiile de asistenţă socială se acordă persoanelor vârstnice care se găsesc în situaţii de vulnerabilitate, respectiv:

a) nu realizează venituri proprii sau veniturile lor ori ale susţinătorilor legali nu sunt suficiente pentru asigurarea unui trai decent şi mediu sigur de viaţă;

b) se află în imposibilitatea de a-şi asigura singure activităţile de bază ale vieţii zilnice, nu se pot gospodări singure şi necesită asistenţă şi îngrijire;

c) nu au locuinţă şi nici posibilitatea de a-şi asigura condiţiile de locuit pe baza resurselor proprii;

d) se află în alte situaţii de urgenţă sau de necesitate, prevăzute de lege.

(2) Beneficiile de asistenţă socială pentru persoanele vârstnice sunt, în principal:

a) beneficiile de asistenţă socială pentru prevenirea şi combaterea sărăciei şi a riscului de excluziune socială;

b) indemnizaţii de îngrijire, acordate în condiţiile legii;

c) alocaţii sau contribuţii pentru asigurarea calităţii serviciilor sociale, destinate acoperirii costurilor hranei în cantine sociale, în centrele rezidenţiale de îngrijire, precum şi pentru susţinerea unor suplimente nutriţionale;

d) facilităţi privind transportul urban şi interurban, telefon, radio-tv, achiziţia de produse alimentare, bilete de tratament balnear sau pentru recreere, precum şi a altor servicii;

e) ajutoare pentru situaţii care pun în pericol viaţa şi siguranţa persoanei vârstnice, precum şi pentru evitarea instituţionalizării;

f) ajutoare în natură precum: alimente, încălţăminte, îmbrăcăminte, medicamente şi dispozitive medicale, materiale de construcţii şi altele asemenea.

ART. 95

(1) În vederea prevenirii, limitării sau înlăturării efectelor temporare ori permanente ale unor situaţii care pot afecta viaţa persoanei vârstnice sau pot genera riscul de excluziune socială, persoanele vârstnice au dreptul la servicii sociale.

#M10

(2) La procesul decizional privind dezvoltarea serviciilor sociale destinate persoanelor vârstnice, autorităţile administraţiei publice centrale şi locale au obligaţia de a consulta organismele reprezentative ale persoanelor vârstnice, constituite conform legii, precum şi furnizori de servicii sociale destinate persoanelor vârstnice, publici şi privaţi.

#B

(3) Autorităţile administraţiei publice locale asigură gratuit servicii de informare şi consiliere a persoanelor vârstnice cu privire la drepturile sociale ale acestora.

(4) În procesul de acordare a serviciilor sociale, furnizorii publici şi privaţi au obligaţia de a implica persoana vârstnică, precum şi familia sau reprezentantul legal al acesteia şi de a promova intervenţia membrilor comunităţii şi a voluntarilor.

ART. 96

(1) Pentru a identifica şi a răspunde cât mai adecvat nevoilor sociale ale persoanelor vârstnice şi condiţiilor particulare în care aceştia se află, serviciile sociale se organizează cu prioritate la nivelul comunităţilor locale.

(2) Autorităţile administraţiei publice locale au responsabilitatea identificării şi evaluării nevoilor persoanelor vârstnice, a organizării, planificării şi asigurării finanţării sau cofinanţării serviciilor sociale, iar furnizorii de servicii sociale publici şi privaţi au responsabilitatea acordării acestora cu respectarea standardelor de calitate.

ART. 97

(1) Persoanele vârstnice dependente beneficiază de servicii de îngrijire personală acordate în concordanţă cu gradul de dependenţă în care se află şi nevoile individuale de ajutor, precum şi în funcţie de situaţia familială şi veniturile de care dispun.

(2) Autorităţile administraţiei publice locale au obligaţia de a asigura serviciile de îngrijire personală acordate la domiciliu sau în centre rezidenţiale pentru persoanele vârstnice dependente singure ori a căror familie nu poate să le asigure îngrijirea.

#M10

(3) Autorităţile administraţiei publice locale asigură serviciile prevăzute la alin. (2) prin serviciile sociale proprii sau contractate de la furnizori privaţi de servicii sociale.

#M10

*ART. 98 *** Abrogat ~* ***#Formă anterioară***

#B

ART. 99

(1) Acordarea serviciilor de îngrijire personală la domiciliu a persoanelor vârstnice se realizează de către îngrijitorul formal sau informal.

(2) Îngrijitorii informali şi formali beneficiază de facilităţi şi servicii de suport, indemnizaţii, servicii de consiliere, servicii de tip respiro şi concediu de îngrijire, conform legii.

ART. 100

Pentru menţinerea în mediul propriu de viaţă şi prevenirea situaţiilor de dificultate şi dependenţă, persoanele vârstnice beneficiază de servicii de consiliere, de acompaniere, precum şi de servicii destinate amenajării sau adaptării locuinţei, în funcţie de natura şi gradul de afectare a autonomiei funcţionale.

ART. 101

(1) Îngrijirea în centre rezidenţiale a persoanelor vârstnice dependente poate fi dispusă numai în cazul în care îngrijirea la domiciliu a acestora nu este posibilă.

(2) Centrele rezidenţiale destinate persoanelor vârstnice pot fi organizate ca:

a) centre de îngrijire temporară;

b) centre de îngrijire pe perioadă nedeterminată, respectiv cămine pentru persoane vârstnice;

c) locuinţe protejate, complex de servicii şi alte tipuri de centre.

#M10

ART. 102

(1) Persoanele vârstnice care dispun de venituri proprii au obligaţia de a plăti o contribuţie lunară pentru asigurarea serviciilor de îngrijire personală la domiciliu şi pentru asistarea şi îngrijirea în centre rezidenţiale, stabilită de către autorităţile administraţiei publice locale sau furnizorii privaţi care le administrează, în cuantum de până la 60% din valoarea veniturilor personale lunare, fără a se depăşi costul serviciilor.

(2) În situaţia în care persoana vârstnică nu are venituri sau nu poate achita integral contribuţia lunară, suma aferentă acesteia sau diferenţa până la concurenţa valorii integrale a contribuţiei se asigură de către susţinătorii legali ai persoanei vârstnice, în conformitate cu nivelul veniturilor acestora, calculat pe membru de familie, în cuantumul prevăzut de lege, cu respectarea condiţiei prevăzute la art. 93 alin. (2).

#B

(3) Persoanele vârstnice care nu au venituri şi nici susţinători legali nu datorează contribuţia lunară, aceasta fiind asigurată din bugetele locale, în limitele hotărâte de autorităţile administraţiei publice locale.

ART. 103

Persoana vârstnică care încheie acte juridice translative de proprietate, cu titlu oneros sau gratuit, în scopul întreţinerii şi îngrijirii personale, are dreptul la măsuri de protecţie acordate în condiţiile legii.

#M10

SECŢIUNEA a 5-a

Îngrijirea de lungă durată

#M10

ART. 103^1

(1) Serviciile de îngrijire personală se adresează persoanelor dependente care, ca urmare a pierderii autonomiei funcţionale din cauze fizice, psihice sau mintale, necesită ajutor semnificativ pentru a realiza activităţile uzuale ale vieţii de zi cu zi.

(2) Situaţia de dependenţă este o consecinţă a bolii, traumei şi dizabilităţii şi poate fi exacerbată de absenţa relaţiilor sociale şi a resurselor economice adecvate.

(3) Evaluarea autonomiei funcţionale a persoanelor dependente şi stabilirea gradelor de dependenţă se realizează în baza unor criterii standard, elaborate în concordanţă cu clasificările şi modelul funcţionării şi dizabilităţii prevăzute în Clasificarea internaţională a funcţionării, dizabilităţii şi sănătăţii, elaborată de Organizaţia Mondială a Sănătăţii, şi aprobate prin hotărâre a Guvernului.

(4) Evaluarea autonomiei funcţionale se realizează, de regulă, la domiciliul persoanei, de o echipă mobilă de evaluatori.

(5) Răspunderea privind corectitudinea datelor şi a recomandărilor privind încadrarea în grade de dependenţă a persoanelor evaluate revine în mod solidar membrilor echipei de evaluatori.

(6) Evaluarea autonomiei funcţionale, în cazul persoanelor asistate în unităţi sanitare cu paturi, se poate realiza şi la patul bolnavului, la solicitarea medicului curant sau a asistentului social angajat al spitalului.

#M10

ART. 103^2

(1) Evaluarea complexă a persoanelor cu dizabilităţi, a celor care şi-au pierdut total sau cel puţin jumătate din capacitatea de muncă, precum şi a persoanelor vârstnice are drept scop identificarea detaliată a nevoilor persoanei şi elaborarea unui program de suport strict individualizat care conţine ansamblul de măsuri şi servicii sociale, de educaţie, medicale, de recuperare şi adaptare/readaptare necesar a fi acordate persoanei pentru facilitarea integrării sociale a acesteia.

(2) Procesul de evaluare complexă urmăreşte, în principal, următoarele aspecte:

a) evaluarea capacităţilor fizice, mintale şi senzoriale pentru încadrarea în grade de handicap, invaliditate sau dependenţă, precum şi stabilirea nivelului de afectare a autonomiei funcţionale cu privire la abilităţile de realizare a activităţilor uzuale ale vieţii zilnice, a abilităţilor de învăţare şi de adaptare la o viaţă independentă, precum şi a capacităţii de îndeplinire a cerinţelor unei profesii/ocupaţii;

b) evaluarea familiei privind capacitatea acesteia de a asigura condiţiile necesare creşterii, îngrijirii şi educării copilului, precum şi de a realiza obligaţiile de întreţinere ce îi revin, conform legii;

c) evaluarea mediului fizic şi social în care trăieşte persoana şi/sau familia;

d) evaluarea gradului de inserţie sau integrare socială;

e) evaluarea potenţialului persoanei de a se implica în acţiunile, programele şi serviciile de sprijinire pentru depăşirea situaţiilor de dificultate;

f) evaluarea percepţiei persoanei asupra propriilor nevoi, a vulnerabilităţii şi consecinţelor asupra siguranţei şi securităţii personale.

#M10

ART. 103^3

(1) Ajutorul acordat pentru îndeplinirea activităţilor uzuale ale vieţii zilnice priveşte două categorii de activităţi:

a) activităţi de bază ale vieţii zilnice, în principal: asigurarea igienei corporale, îmbrăcare şi dezbrăcare, hrănire şi hidratare, asigurarea igienei eliminărilor, transfer şi mobilizare, deplasare în interior, comunicare;

b) activităţi instrumentale ale vieţii zilnice, în principal: prepararea hranei, efectuarea de cumpărături, activităţi de menaj şi spălătorie, facilitarea deplasării în exterior şi însoţire, activităţi de administrare şi gestionare a bunurilor, acompaniere şi socializare.

(2) Îngrijirea persoanei care necesită, pe o perioadă mai lungă de 60 de zile, ajutor pentru îndeplinirea activităţilor de bază şi instrumentale ale vieţii zilnice este definită ca îngrijire de lungă durată.

(3) Îngrijirea de lungă durată se asigură la domiciliu, în centre rezidenţiale, în centre de zi, la domiciliul persoanei care acordă serviciul social şi în comunitate.

(4) Furnizarea serviciilor de îngrijire se realizează conform planului individualizat de asistenţă şi îngrijire, elaborat de personal de specialitate, în baza recomandărilor formulate de echipa de evaluare.

(5) Pentru persoanele încadrate în grad de handicap care necesită îngrijire de lungă durată, serviciile la domiciliu se acordă potrivit legii speciale.

#M10

ART. 103^4

(1) Serviciile de îngrijire personală se pot organiza şi acorda integrat cu alte servicii, cum ar fi:

a) servicii de îngrijire medicală;

b) servicii de reabilitare şi adaptare a ambientului: mici amenajări, reparaţii şi altele asemenea;

c) locuinţă socială adaptată pentru persoanele dependente;

d) alte servicii de recuperare/reabilitare: kinetoterapie, fizioterapie, gimnastică medicală, terapie ocupaţională, psihoterapie, psihopedagogie, logopedie, podologie şi altele asemenea.

(2) Autorităţile administraţiei publice locale includ în fondul propriu de locuinţe sociale şi locuinţe adaptate pentru persoanele dependente.

(3) Serviciile de îngrijire personală pot fi acompaniate de servicii de consiliere socială, juridică şi de informare.

#M10

ART. 103^5

(1) În cazul serviciilor de îngrijire personală la domiciliu, acordarea acestora se planifică şi se programează ca vizite zilnice, săptămânale sau lunare, repartizate la intervale regulate.

(2) Îngrijirea personală la domiciliu poate fi formală și informală:

a) îngrijirea formală se asigură de persoana calificată, certificată profesional, în condițiile legii;

b) îngrijirea informală se asigură de membrii de familie, prieteni, vecini sau o altă persoană necalificată care își asumă responsabilitatea îngrijirii persoanei.

(3) Persoana dependentă care necesită asistență și/sau supraveghere permanentă poate beneficia de îngrijire zilnică acordată la domiciliu, de îngrijitorul formal, pentru maximum 8 ore/zi, consecutive sau repartizate la intervale regulate pe parcursul zilei.

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (3), îngrijirea personală acordată la domiciliu poate fi asigurată, pe o perioadă mai mare de 8 ore/zi, de îngrijitori informali calificați sau de îngrijitori formali, numai în condițiile prevăzute expres de legea specială.

(5) Persoanele aflate în situația prevăzută la alin. (3), care solicită asistare în centre rezidențiale, au prioritate în cazul în care nu au familie sau familia acestora nu le poate asigura îngrijirea necesară.

(6) Serviciile de îngrijire care presupun ajutor pentru îndeplinirea activităților instrumentale ale vieții zilnice sunt acordate de îngrijitori informali și voluntari și, numai în lipsa acestora, de îngrijitori formali.

#B

CAPITOLUL V

Construcția instituțională a sistemului național de asistență socială

SECȚIUNEA 1

Nivelul central

#M10

ART. 104

(1) Ministerul Muncii și Solidarității Sociale este autoritatea publică centrală care elaborează politica de asistență socială în domeniul protecției și promovării drepturilor persoanelor vârstnice, persoanelor cu dizabilități și ale altor persoane aflate în nevoie.

(2) Ministerul Familiei, Tineretului și Egalității de Șanse este autoritatea publică centrală care elaborează politica de asistență socială în domeniul familiei și al protecției și promovării drepturilor copilului.

(3) Ministerul Muncii și Solidarității Sociale și Ministerul Familiei, Tineretului și Egalității de Șanse stabilesc strategia națională și sectorială de dezvoltare în domeniul social, coordonează și monitorizează implementarea acestora, susțin financiar și tehnic programele sociale și exercită controlul asupra acordării serviciilor sociale.

(4) Ministerul Muncii și Solidarității Sociale exercită controlul asupra acordării beneficiilor de asistență socială.

(5) Ministerul Muncii și Solidarității Sociale și Ministerul Familiei, Tineretului și Egalității de Șanse au responsabilitatea aplicării unitare, la nivel teritorial, a legislației și a strategiilor naționale din domeniile pe care le reglementează.

(6) În exercitarea atribuțiilor lor, Ministerul Muncii și Solidarității Sociale și Ministerul Familiei, Tineretului și Egalității de Șanse colaborează cu celelalte ministere și organe de specialitate din subordinea Guvernului, cu alte instituții publice și cu organisme de drept privat.

(7) Ministerul Muncii și Solidarității Sociale și Ministerul Familiei, Tineretului și Egalității de Șanse pot constitui structuri executive sau consultative în scopul implementării și monitorizării politicilor sociale, precum și a programelor de dezvoltare în domeniu, cu respectarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare.

#B

ART. 105

În vederea realizării rolului său în domeniul asistenţei sociale, Ministerul Muncii, Familiei şi Protecţiei Sociale îndeplineşte următoarele funcţii:

a) de autoritate de stat, prin care se asigură exercitarea controlului aplicării unitare şi respectării reglementărilor legale în domeniu;

b) de strategie, prin care se stabilesc obiectivele şi direcţiile prioritare de dezvoltare a sistemului de asistenţă socială, în concordanţă cu politicile sociale stabilite de Guvern;

c) de reglementare, prin care se asigură elaborarea cadrului normativ şi instituţional necesar pentru realizarea obiectivelor strategice în domeniul asistenţei sociale;

d) de coordonare, prin care se asigură funcţionarea unitară şi eficientă a sistemului de asistenţă socială;

e) de reprezentare, prin care se asigură, în numele statului român, reprezentarea pe plan intern şi extern;

f) de administrare, prin care se asigură gestionarea resurselor umane, materiale şi financiare.

ART. 106

(1) În domeniul asistenţei sociale, Ministerul Muncii, Familiei şi Protecţiei Sociale îndeplineşte următoarele atribuţii principale:

a) elaborează politicile publice, strategiile, precum şi programele de dezvoltare unitară a sistemului;

b) stabileşte obiectivele prioritare şi direcţiile de acţiune ale politicilor specifice;

c) elaborează proiecte de acte normative, norme metodologice şi alte reglementări privitoare la organizarea, funcţionarea şi dezvoltarea sistemului de asistenţă socială;

d) iniţiază şi susţine proiecte-pilot pentru implementarea programelor specifice;

e) monitorizează, evaluează şi controlează aplicarea reglementărilor legale;

#M10

f) finanţează serviciile sociale şi beneficiile de asistenţă socială acordate din bugetul propriu;

#B

g) elaborează, propune şi monitorizează indicatorii sociali din domeniu;

#M10

g^1) monitorizează indicatorii de performanţă din domeniul politicilor familiale;

g^2) analizează anual, la nivel naţional, indicatorii de performanţă în domeniul politicilor familiale pentru fundamentarea politicilor de sprijin pentru familiile cu copii;

g^3) identifică şi propune soluţii în vederea eficientizării măsurilor de asistenţă socială, pe baza indicatorilor de performanţă a politicilor familiale;

#B

h) analizează anual, la nivel naţional, datele privind sărăcia şi excluziunea socială, identifică factorii care contribuie la incluziunea socială, elaborează rapoartele naţionale în domeniu, formulează recomandări şi propuneri în vederea eficientizării procesului de luare a deciziilor în domeniul incluziunii sociale;

i) iniţiază şi asigură participarea la programe de formare profesională a personalului cu atribuţii în domeniu, precum şi a personalului informal;

j) identifică priorităţile de dezvoltare a serviciilor sociale pe categorii de beneficiari şi tipuri de nevoi în baza cărora elaborează politicile publice, strategiile şi programele sociale adresate persoanelor vârstnice, persoanelor cu dizabilităţi, victimelor violenţei în familie, persoanelor fără adăpost, persoanelor şi familiilor afectate de sărăcie, precum şi altor categorii de persoane aflate în nevoie;

k) colectează şi prelucrează datele şi informaţiile referitoare la beneficiari, furnizori şi serviciile sociale acordate, la nivel naţional;

l) monitorizează implementarea strategiilor autorităţilor administraţiei publice locale privind dezvoltarea de servicii sociale;

m) elaborează standardele de cost pentru serviciile sociale şi monitorizează respectarea lor de către furnizorii publici;

n) elaborează criteriile, indicatorii de performanţă şi standardele de calitate privind serviciile sociale, monitorizează şi controlează respectarea lor de către furnizorii publici şi privaţi;

o) elaborează, finanţează şi implementează programe de interes naţional destinate dezvoltării şi sustenabilităţii serviciilor sociale;

p) elaborează şi implementează programe şi proiecte finanţate din fonduri structurale şi alte fonduri internaţionale;

q) acordă subvenţii pentru dezvoltarea serviciilor sociale, în condiţiile legii;

r) finanţează cheltuielile cu lucrări de construcţii, reparaţii, modernizări şi amenajări efectuate la centrele de servicii sociale, în condiţiile legii;

s) coordonează metodologic activitatea serviciilor publice de asistenţă socială de la nivel teritorial şi colaborează permanent cu autorităţile administraţiei publice locale;

ş) colaborează şi desfăşoară acţiuni şi programe comune cu furnizorii privaţi de servicii sociale;

t) îndeplineşte orice alte atribuţii prevăzute de reglementările legale în vigoare.

#M6

(2) Ministerul Muncii şi Justiţiei Sociale elaborează şi publică anual un raport cu privire la stadiul acordării serviciilor sociale, care să conţină cel puţin:

a) analiza situaţiei serviciilor sociale din România;

b) prezentarea situaţiei actualizate a accesului diferitelor categorii de beneficiari la servicii sociale, dinamica şi evoluţia sectorului, bugetele alocate, cheltuieli efective cu serviciile sociale la nivelul judeţelor şi la nivel naţional;

c) monitorizarea şi evaluarea eficienţei mecanismului de finanţare din domeniul serviciilor sociale, pe baza unor indicatori naţionali;

d) monitorizarea la nivel naţional a procedurii unitare de evaluare a nevoilor sociale la nivel local;

e) standardele de cost actualizate pentru toate tipurile de servicii sociale;

f) analiza alocării bugetare în raport cu numărul estimat de beneficiari şi costurile standard.

#B

ART. 107

(1) Ministerul Muncii, Familiei şi Protecţiei Sociale, pentru activitatea de stabilire şi plată a beneficiilor de asistenţă socială asigurate din bugetul de stat alocat Ministerului Muncii, Familiei şi Protecţiei Sociale, precum şi pentru activitatea de inspecţie, organizează instituţii de specialitate, cu sau fără personalitate juridică, în scopul realizării unui sistem unitar de administrare a beneficiilor de asistenţă socială şi de evaluare, monitorizare şi control în domeniul asistenţei sociale.

(2) Instituţiile prevăzute la alin. (1) se organizează în funcţie de numărul şi de categoriile de persoane beneficiare, precum şi de complexitatea activităţii, ca instituţii publice cu structuri la nivel central şi, după caz, cu servicii deconcentrate la nivel teritorial, cu sau fără personalitate juridică.

#M10

(2^1) Instituţiile prevăzute la alin. (1) sunt implicate în activitatea de colectare, monitorizare şi evaluare a politicilor familiale prin raportarea indicatorilor de performanţă în domeniul politicilor familiale, definiţi la art. 6 lit. f^1).

#B

(3) Organizarea, funcţionarea şi finanţarea instituţiilor prevăzute la alin. (1) şi (2) se stabilesc prin lege.

ART. 108*)

(1) Activităţile prevăzute la art. 107 alin. (1) se realizează de către funcţionari publici, inspectori sociali şi personal angajat în baza unui contract individual de muncă.

(2) Inspectorii sociali reprezintă personalul de specialitate care îşi exercită atribuţiile pe întreg teritoriul ţării şi beneficiază de statutul specific personalului cu atribuţii de inspecţie şi control.

#M10

(3) În realizarea atribuţiilor, inspectorii sociali efectuează evaluarea, monitorizarea şi controlul respectării legislaţiei în vigoare din domeniul asistenţei sociale, monitorizarea şi controlul respectării criteriilor, standardelor şi indicatorilor în baza cărora se acreditează furnizorii, se licenţiază serviciile sociale şi se atestă nivelele de calitate a serviciilor sociale, constatarea contravenţiilor şi aplicarea sancţiunilor prevăzute de lege.

(4) Inspecţia socială stabileşte anual, prin planurile de inspecţie, temele de evaluare, monitorizare şi control, precum şi misiuni specifice de control în scopul respectării drepturilor fundamentale ale omului, precum şi al verificării corectitudinii stabilirii drepturilor de asistenţă socială.

(4^1) Numărul inspectorilor sociali se stabileşte cu respectarea raportului de o echipă la 20 de structuri publice sau private de asistenţă socială.

#B

(5) Modul de funcţionare la nivel naţional, precum şi atribuţiile specifice Inspecţiei sociale se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Muncii, Familiei şi Protecţiei Sociale.

#CIN

) Conform art. XIV din Legea nr. 100/2024 (#M10**), prevederile art. 108 alin. (4^1) din Legea nr. 292/2011, cu modificările ulterioare, precum şi cu cele aduse prin Legea nr. 100/2024 (**#M10**), se aplică gradual, până în anul 2027, după cum urmează:*

a) în procent de cel puţin 10% din numărul necesar de inspectori, în anul 2024;

b) în procent de cel puţin 20% din numărul necesar de inspectori, în anul 2025;

c) în procent de cel puţin 30% din numărul necesar de inspectori, în anul 2026;

d) în procent de cel puţin 40% din numărul necesar de inspectori, în anul 2027.

#B

ART. 109

(1) Pentru eficientizarea procesului de elaborare şi implementare a politicilor sociale la nivel naţional Ministerul Muncii, Familiei şi Protecţiei Sociale organizează Observatorul Social Naţional, denumit în continuare Observator.

(2) Observatorul are rolul de a colecta şi analiza la nivel naţional datele privind politicile publice în domeniul protecţiei sociale, ocupării forţei de muncă, locuirii, educaţiei, sănătăţii, informării-comunicării, mobilităţii, securităţii, justiţiei şi culturii ca parte integrantă din procesul de incluziune socială, de a elabora rapoartele naţionale în domeniu, precum şi de a formula recomandări şi propuneri în vederea eficientizării procesului de luare a deciziilor în domeniile menţionate.

(3) În vederea îndeplinirii atribuţiilor sale, Observatorul colaborează cu organisme naţionale şi internaţionale cu preocupări în domeniul protecţiei sociale şi încheie protocoale de colaborare, inclusiv cu observatoarele sociale sectoriale sau teritoriale organizate de acestea.

(4) Observatorul face parte din mecanismul naţional de implementare a procesului de incluziune socială şi cooperează cu autorităţile publice centrale şi locale, cu toate formele de organizare ale societăţii civile participante la acest mecanism şi cu institutele de cercetare şi universităţi.

(5) Organizarea, funcţionarea şi finanţarea Observatorului se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Muncii, Familiei şi Protecţiei Sociale.

#M10

ART. 109^1

(1) În cadrul Ministerului Muncii şi Solidarităţii Sociale, începând cu anul 2028 se înfiinţează centrul de formare continuă în asistenţă socială.

(2) Organizarea, funcţionarea şi finanţarea centrului prevăzut la alin. (1) se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Muncii şi Solidarităţii Sociale.

#B

ART. 110

(1) Activitatea de evaluare a persoanelor care prezintă afecţiuni generatoare de dizabilităţi şi/sau invaliditate se realizează de către Institutul Naţional de Expertiză Medicală şi Recuperare a Capacităţii de Muncă, denumit în continuare Institut, şi structurile teritoriale de expertiză medicală.

(2) Pentru realizarea activităţii de evaluare a dizabilităţii, capacitatea funcţională a Institutului şi a structurilor prevăzute la alin. (1) va fi dimensionată corespunzător atribuţiilor suplimentare.

(3) Structurile prevăzute la alin. (1) sunt singurele unităţi de profil abilitate să efectueze evaluarea persoanelor în vederea încadrării în grade de dizabilitate sau invaliditate.

(4) Organizarea şi funcţionarea Institutului şi a structurilor specializate în expertiză medicală se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

(5) Evaluarea persoanelor în vederea încadrării în grade de invaliditate sau de dizabilitate se realizează în baza unor criterii elaborate în concordanţă cu clasificările şi modelul funcţionării şi dizabilităţii prevăzute în Clasificarea internaţională a funcţionării, dizabilităţii şi sănătăţii, elaborată de Organizaţia Mondială a Sănătăţii.

(6) Institutul şi structurile teritoriale au în principal următoarele atribuţii:

a) primesc şi analizează cererile şi documentele medicale necesare pentru realizarea evaluării complexe a persoanei;

b) realizează evaluarea stării de sănătate a persoanei şi a nivelului de afectare a integrităţii funcţionale şi structurale a organismului;

c) evaluează abilităţile de realizare a activităţilor de bază şi instrumentale ale vieţii în raport cu factorii de mediu şi factorii personali;

d) stabilesc gradul de limitare funcţională în baza căruia persoana poate fi încadrată în grad de invaliditate sau în grad de dizabilitate;

e) elaborează programele de recuperare/reabilitare, de terapii specifice, de îngrijire şi asistenţă.

ART. 111

Ministerele şi celelalte organe ale administraţiei publice centrale de specialitate asigură aplicarea măsurilor de asistenţă socială specifice domeniului propriu de activitate, prevăzute de lege.

SECŢIUNEA a 2-a

Nivelul local

#M10

ART. 112*)

(1) Pentru asigurarea aplicării politicilor sociale în domeniul protecţiei copilului, familiei, persoanelor vârstnice, persoanelor cu dizabilităţi, precum şi altor persoane, grupuri sau comunităţi aflate în nevoie socială, autorităţile administraţiei publice locale au atribuţii privind asigurarea pachetului minim de asistenţă socială şi administrarea şi acordarea beneficiilor de asistenţă socială şi a serviciilor sociale.

#B

(2) În domeniul administrării şi acordării beneficiilor de asistenţă socială, autorităţile administraţiei publice locale au următoarele atribuţii principale:

a) asigură şi organizează activitatea de primire a solicitărilor privind beneficiile de asistenţă socială;

b) pentru beneficiile de asistenţă socială acordate din bugetul de stat realizează colectarea lunară a cererilor şi transmiterea acestora către agenţiile teritoriale;

c) verifică îndeplinirea condiţiilor legale de acordare a beneficiilor de asistenţă socială, conform procedurilor prevăzute de lege sau, după caz, stabilite prin hotărâre a consiliului local, şi pregătesc documentaţia necesară în vederea stabilirii dreptului la măsurile de asistenţă socială;

d) întocmesc dispoziţii de acordare/respingere sau, după caz, de modificare/suspendare/încetare a beneficiilor de asistenţă socială acordate din bugetul local şi le prezintă primarului pentru aprobare;

e) comunică beneficiarilor dispoziţiile cu privire la drepturile şi facilităţile la care sunt îndreptăţiţi, potrivit legii;

f) urmăresc şi răspund de îndeplinirea condiţiilor legale de către titularii şi beneficiarii beneficiilor de asistenţă socială;

g) efectuează sondaje şi anchete sociale pentru depistarea precoce a cazurilor de risc de excluziune socială sau a altor situaţii de necesitate a membrilor comunităţii şi, în funcţie de situaţiile constatate, propun măsuri adecvate în vederea sprijinirii acestor persoane;

h) realizează activitatea financiar-contabilă privind beneficiile de asistenţă socială administrate;

i) elaborează şi fundamentează propunerea de buget pentru finanţarea beneficiilor de asistenţă socială;

j) îndeplinesc orice alte atribuţii prevăzute de reglementările legale în vigoare.

(3) În domeniul organizării, administrării şi acordării serviciilor sociale, autorităţile administraţiei publice locale au următoarele atribuţii principale:

a) elaborează, în concordanţă cu strategiile naţionale şi nevoile locale identificate, strategia judeţeană, respectiv locală de dezvoltare a serviciilor sociale, pe termen mediu şi lung, după consultarea furnizorilor publici şi privaţi, a asociaţiilor profesionale şi a organizaţiilor reprezentative ale beneficiarilor şi răspund de aplicarea acesteia;

b) în urma consultării furnizorilor publici şi privaţi, a asociaţiilor profesionale şi a organizaţiilor reprezentative ale beneficiarilor elaborează planurile anuale de acţiune**) privind serviciile sociale administrate şi finanţate din bugetul consiliului judeţean/consiliului local/Consiliului General al Municipiului Bucureşti, care cuprind date detaliate privind numărul şi categoriile de beneficiari, serviciile sociale existente, serviciile sociale propuse pentru a fi înfiinţate, programul de contractare a serviciilor din fonduri publice, bugetul estimat şi sursele de finanţare;

c) iniţiază, coordonează şi aplică măsurile de prevenire şi combatere a situaţiilor de marginalizare şi excludere socială în care se pot afla anumite grupuri sau comunităţi;

d) identifică familiile şi persoanele aflate în dificultate, precum şi cauzele care au generat situaţiile de risc de excluziune socială;

e) realizează atribuţiile prevăzute de lege în procesul de acordare a serviciilor sociale;

f) încheie, în condiţiile legii, contracte de parteneriat public-public şi public-privat pentru sprijinirea financiară şi tehnică a autorităţilor administraţiei publice locale de la nivelul judeţului, pentru susţinerea dezvoltării serviciilor sociale;

g) propun înfiinţarea serviciilor sociale de interes judeţean sau local;

h) colectează, prelucrează şi administrează datele şi informaţiile privind beneficiarii, furnizorii publici şi privaţi şi serviciile administrate de aceştia;

i) monitorizează şi evaluează serviciile sociale;

j) elaborează şi implementează proiecte cu finanţare naţională şi internaţională în domeniul serviciilor sociale;

k) elaborează proiectul de buget anual pentru susţinerea serviciilor sociale în conformitate cu planul anual de acţiune şi asigură finanţarea/cofinanţarea acestora;

l) asigură informarea şi consilierea beneficiarilor, precum şi informarea populaţiei privind drepturile sociale şi serviciile sociale disponibile;

#M10

m) furnizează şi administrează serviciile sociale adresate copilului, familiei, persoanelor cu dizabilităţi, persoanelor vârstnice, precum şi tuturor categoriilor de beneficiari prevăzute de lege, fiind responsabile de calitatea serviciilor prestate;

#B

n) planifică şi realizează activităţile de informare, formare şi îndrumare metodologică, în vederea creşterii performanţei personalului care administrează şi acordă servicii sociale;

o) colaborează permanent cu organizaţiile societăţii civile care reprezintă interesele diferitelor categorii de beneficiari;

p) organizează şi realizează activităţile specifice contractării serviciilor sociale acordate de furnizorii publici şi privaţi;

q) încheie, în condiţiile legii, contracte şi convenţii de parteneriat, contracte de finanţare, contracte de subvenţionare pentru înfiinţarea, administrarea, finanţarea şi cofinanţarea de servicii sociale;

r) monitorizează financiar şi tehnic contractele prevăzute la lit. q);

s) îndeplinesc orice alte atribuţii prevăzute de reglementările legale în vigoare.

#CIN

***)** *A se vedea şi art. XV din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 32/2020 (**#M7**), cu modificările ulterioare, articol reprodus în nota 2 de la sfârşitul textului actualizat.*

****)** *A se vedea şi Ordinul ministrului muncii şi justiţiei sociale nr. 1086/2018 privind aprobarea modelului-cadru al Planului anual de acţiune privind serviciile sociale administrate şi finanţate din bugetul consiliului judeţean/consiliului local/Consiliului General al Municipiului Bucureşti.*

#B

ART. 113

(1) În aplicarea atribuţiilor prevăzute la art. 112 autorităţile administraţiei publice locale înfiinţează structuri specializate denumite servicii publice de asistenţă socială şi organizează, în aparatul de specialitate al consiliului judeţean/al primarului, compartimentul responsabil de contractarea serviciilor sociale.

(2) Serviciile publice de asistenţă socială se organizează în subordinea consiliilor judeţene, consiliilor locale ale sectoarelor municipiului Bucureşti şi Consiliului General al Municipiului Bucureşti, la nivel de direcţie generală.

(3) Serviciile publice de asistenţă socială se organizează în subordinea consiliilor locale ale municipiilor şi oraşelor, la nivel de direcţie.

#M10

(3^1) Prin excepţie de la prevederile alin. (3), serviciile publice de asistenţă socială se pot organiza ca un compartiment funcţional în aparatul de specialitate al primarului sau ca direcţie generală, instituţie publică în subordinea consiliilor locale ale municipiilor şi oraşelor, în funcţie de structura demografică şi de indicatorii socioeconomici ai oraşului/municipiului.

#B

(4) La nivelul comunelor, serviciile publice de asistenţă socială se organizează ca un compartiment funcţional în aparatul de specialitate al primarului.

#M10

(4^1) Autorităţile administraţiei publice locale pot decide înfiinţarea, în condiţiile Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările şi completările ulterioare, de asociaţii de dezvoltare intercomunitară în vederea organizării şi furnizării în comun a serviciilor publice de asistenţă socială.

(5) Regulamentele-cadru de organizare şi funcţionare ale serviciilor publice de asistenţă socială şi structura orientativă de personal a acestora se aprobă prin hotărâre a Guvernului), la propunerea Ministerului Muncii şi Solidarităţii Sociale şi a Ministerului Familiei, Tineretului şi Egalităţii de Şanse, urmând ca regulamentul propriu, organigrama şi statul de funcţii să fie aprobate prin hotărâre a consiliului judeţean/consiliului local/Consiliului General al Municipiului Bucureşti.*

#CIN

***)** *A se vedea Hotărârea Guvernului nr. 797/2017 pentru aprobarea regulamentelor-cadru de organizare şi funcţionare ale serviciilor publice de asistenţă socială şi a structurii orientative de personal.*

*Menţionăm că, ulterior publicării hotărârii indicate mai sus, art. 113 a fost modificat prin art. III pct. 96 - 98 din Legea nr. 100/2024 (**#M10**).*

#B

ART. 114

(1) Autorităţile administraţiei publice locale de la nivelul judeţelor realizează atribuţiile prevăzute la art. 112 astfel:

#M3

a) prin serviciile publice de asistenţă socială, pentru atribuţiile prevăzute la alin. (2) lit. f), h) şi i) pentru beneficiile de asistenţă socială asigurate din bugetul propriu, stabilite prin hotărâre a consiliului judeţean, şi, după caz, a celor prevăzute în legile speciale şi pentru atribuţiile prevăzute la alin. (3) lit. a) - o) şi lit. s) în ceea ce priveşte acordarea şi administrarea serviciilor sociale;

#B

b) prin compartimentul prevăzut la art. 113 alin. (1), pentru atribuţiile prevăzute la alin. (3) lit. p) - r).

(2) Pe lângă atribuţiile prevăzute la alin. (1) autorităţile administraţiei publice locale de la nivelul judeţelor realizează:

#M10

a) colaborarea cu autorităţile administraţiei publice locale de la nivelul comunelor, oraşelor şi municipiilor de pe raza teritorială a judeţului, în vederea identificării nevoii de asistenţă socială şi stabilirii dreptului la asistenţă socială, înfiinţării şi organizării serviciilor sociale, în concordanţă cu nevoile şi situaţiile de dificultate identificate, pentru a se realiza o acoperire echitabilă a dezvoltării acestora pe întreg teritoriul judeţului;

#B

b) acordarea de sprijin autorităţilor administraţiei publice locale de la nivelul comunelor, oraşelor şi municipiilor de pe raza teritorială a judeţului, în scopul planificării, dezvoltării şi organizării serviciilor sociale de interes local;

#M10

b^1) asigurarea activităţii de coordonare profesională a asistenţilor sociali din comunităţile dezavantajate, în conformitate cu prevederile art. 54^1;

#B

c) înfiinţarea şi administrarea bazei de date referitoare la toţi furnizorii publici şi privaţi de servicii sociale de la nivel judeţean.

#M10

(3) În vederea implementării prevederilor alin. (2) lit. a) şi b), între unităţile/subdiviziunile administrativ-teritoriale se pot încheia acorduri de cooperare.

#B

ART. 115

(1) Autorităţile administraţiei publice locale de la nivelul municipiilor, oraşelor, comunelor, precum şi sectoarelor municipiului Bucureşti realizează atribuţiile prevăzute la art. 112 astfel:

a) prin serviciile publice de asistenţă socială, respectiv compartimentele funcţionale pentru atribuţiile prevăzute la alin. (2) şi alin. (3) lit. a) - o) şi lit. s);

b) prin compartimentul responsabil cu contractarea serviciilor sociale, pentru atribuţiile prevăzute la alin. (3) lit. p) - r).

(2) Pe lângă atribuţiile prevăzute la alin. (1), autorităţile administraţiei publice locale de la nivelul municipiilor, oraşelor, comunelor, precum şi sectoarelor municipiului Bucureşti au obligaţia de a transmite serviciului public de asistenţă socială de la nivel judeţean, respectiv al Consiliului General al Municipiului Bucureşti strategiile locale şi planurile anuale de acţiune, precum şi datele şi informaţiile colectate la nivel local privind beneficiarii, furnizorii publici şi privaţi, precum şi serviciile administrate de aceştia.

#M10

(3) Datele şi informaţiile prevăzute la alin. (2) se transmit şi Ministerului Muncii şi Solidarităţii Sociale în scopul elaborării raportului prevăzut la art. 106 alin. (2), până la data de 31 mai a fiecărui

an, pentru anul anterior, conform modelului aprobat prin ordin al ministrului muncii şi solidarităţii sociale şi afişat pe pagina de internet a ministerului, în format editabil.

#B

ART. 116

(1) Consiliul General al Municipiului Bucureşti realizează atribuţiile prevăzute la art. 112 astfel:

#M3

a) prin serviciul public de asistenţă socială, pentru atribuţiile prevăzute la alin. (2) lit. h) - j) pentru beneficiile de asistenţă socială asigurate din bugetul propriu, stabilite prin hotărâre a consiliului judeţean, şi, după caz, a celor prevăzute în legile speciale;

#B

b) prin serviciul public de asistenţă socială, pentru atribuţiile prevăzute la alin. (3) lit. a) - o) şi lit. s);

c) prin compartimentul responsabil cu contractarea serviciilor sociale, pentru atribuţiile prevăzute la alin. (3) lit. p) - r).

(2) Pe lângă atribuţiile prevăzute la alin. (1), Consiliul General al Municipiului Bucureşti asigură:

a) colaborarea cu serviciile publice de asistenţă socială de la nivelul sectoarelor, precum şi cu furnizorii de servicii sociale publici sau privaţi şi alte organizaţii ale societăţii civile care reprezintă interesele beneficiarilor, în vederea facilitării accesului echitabil al tuturor cetăţenilor capitalei la serviciile sociale existente pe raza teritorială a întregului municipiu;

b) avizarea strategiilor de dezvoltare a serviciilor sociale de la nivel de sector;

c) iniţierea şi aplicarea programelor de prevenire şi combatere a situaţiilor de marginalizare şi excludere socială, soluţionarea urgenţelor sociale şi dezvoltarea proiectelor de servicii sociale destinate, în principal, categoriilor de persoane ale căror nevoi nu sunt acoperite de serviciile create la nivelul sectoarelor municipiului Bucureşti;

d) înfiinţarea, organizarea şi acordarea serviciilor sociale de interes local pentru persoanele care trăiesc pe raza teritorială a municipiului Bucureşti, fără a avea domiciliul/reşedinţa într-un sector;

#M10

e) înfiinţarea şi administrarea bazei de date referitoare la toţi furnizorii de servicii sociale, publici şi privaţi, din municipiul Bucureşti, precum şi la serviciile administrate de aceştia, transmiterea acesteia către serviciile publice de asistenţă socială de la nivelul sectoarelor municipiului Bucureşti, precum şi publicarea ei pe pagina de internet proprie.

#B

ART. 117

(1) Strategiile de dezvoltare a serviciilor sociale judeţene şi a municipiului Bucureşti se elaborează pe termen mediu, respectiv pe o perioadă de 5 ani, precum şi pe termen lung, respectiv pe o perioadă de 10 ani, şi cuprind măsurile şi acţiunile din domeniu, planificarea acestora şi bugetul estimativ.

(2) Strategiile de dezvoltare a serviciilor sociale prevăzute la alin. (1) se dezbat şi se avizează de către Comisiile judeţene de incluziune socială şi a municipiului Bucureşti, anterior aprobării lor prin hotărâre a consiliului judeţean, respectiv a Consiliului General al Municipiului Bucureşti.

(3) Comisiile judeţene de incluziune socială şi cea a municipiului Bucureşti sunt constituite la nivelul instituţiei prefectului şi funcţionează în cadrul mecanismului naţional pentru promovarea incluziunii sociale în România aprobat prin hotărâre a Guvernului.

(4) Autorităţile administraţiei publice locale de la nivelul sectoarelor municipiului Bucureşti elaborează propriile strategii de dezvoltare a serviciilor sociale care sunt cuprinse în strategia de dezvoltare a serviciilor sociale a municipiului Bucureşti. Consiliul General al Municipiului Bucureşti colaborează cu consiliile locale de sector în vederea asigurării de oportunităţi egale pentru toţi locuitorii capitalei în accesarea serviciilor sociale.

(5) Strategiile de dezvoltare a serviciilor sociale prevăzute la alin. (1) şi (4) se elaborează în termen de maximum un an de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

ART. 118

(1) Planurile anuale de acţiune privind serviciile sociale se elaborează de către autorităţile administraţiei publice locale, în conformitate cu măsurile şi acţiunile prevăzute în strategia de dezvoltare a serviciilor sociale a judeţului de care aparţin, respectiv în cea a municipiului Bucureşti, pentru sectoarele de la nivelul capitalei.

(2) Planurile anuale de acţiune privind serviciile sociale prevăzute la alin. (1) cuprind date detaliate privind numărul şi categoriile de beneficiari, serviciile sociale existente, serviciile sociale propuse pentru a fi înfiinţate, programul de contractare a serviciilor de la furnizorii privaţi, programul de subvenţionare, bugetul estimat şi sursele de finanţare.

(3) Planurile anuale de acţiune elaborate de autorităţile administraţiei publice locale, anterior aprobării acestora prin hotărâre a consiliului local, se transmit pentru consultare consiliului judeţean, respectiv Consiliului General al Municipiului Bucureşti.

(4) Planurile anuale de acţiune privind serviciile sociale administrate şi/sau finanţate de consiliile judeţene, de consiliile locale ale sectoarelor municipiului Bucureşti, precum şi de Consiliul General al Municipiului Bucureşti, anterior supunerii acestora spre aprobare prin hotărâre a consiliului judeţean/consiliului local al sectorului/consiliului general al capitalei, se transmit pentru consultare comisiilor teritoriale de incluziune socială.

ART. 119

(1) Autorităţile administraţiei publice locale şi toţi furnizorii publici de servicii sociale au obligaţia de a organiza şi acorda serviciile sociale, precum şi de a planifica dezvoltarea acestora, numai în funcţie de nevoile identificate ale persoanelor din comunitate, de priorităţile asumate, de resursele disponibile şi cu respectarea celui mai eficient raport cost/beneficiu.

(2) Pentru asigurarea unor servicii sociale adecvate şi de calitate, autorităţile administraţiei publice locale au obligaţia de a asigura resursele umane, financiare şi materiale, în conformitate cu reglementările în vigoare, strategia proprie de dezvoltare a serviciilor sociale şi planurile anuale de acţiune în domeniu.

(3) Autorităţile administraţiei publice locale de la nivelul comunelor, oraşelor, municipiilor şi sectoarelor municipiului Bucureşti înfiinţează servicii sociale rezidenţiale de interes local, numai dacă numărul solicitărilor justifică existenţa unui astfel de serviciu pe raza lor teritorială.

(4) În condiţiile în care numărul solicitărilor este limitat sau în cazul în care nu dispun de resurse suficiente, autorităţile administraţiei publice locale de la nivelul comunelor, oraşelor, municipiilor şi sectoarelor municipiului Bucureşti încheie parteneriate pentru înfiinţarea de servicii rezidenţiale de interes intercomunitar pentru persoanele care au domiciliul/reşedinţa în unităţile administrativ-teritoriale partenere.

(5) Consiliul judeţean, în baza nevoilor identificate şi a cererilor de aşteptare înregistrate la nivelul judeţului, înfiinţează servicii sociale rezidenţiale de interes judeţean.

#M10

(5^1) Capacitatea centrelor rezidenţiale înfiinţate în condiţiile prevederilor alin. (3) - (5) se încadrează în capacitatea maximă prevăzută în legile speciale, în funcţie de categoria de persoane beneficiare.

#B

(6) Autorităţile administraţiei publice locale pot decide, prin hotărâre de consiliu, schimbarea destinaţiei serviciilor sociale existente, numai în alte categorii de servicii sociale sau, în cazuri bine justificate, în servicii din domeniul educaţiei, sănătăţii ori culturii.

#M10

ART. 120

În vederea funcţionării eficiente a sistemului naţional de servicii sociale, serviciile publice de asistenţă socială de la nivel local şi judeţean au următoarele obligaţii, în relaţie cu Ministerul Muncii şi Solidarităţii Sociale sau, după caz, cu Ministerul Familiei, Tineretului şi Egalităţii de Şanse:

a) de a respecta şi aplica prevederile reglementărilor legale în vigoare, ale strategiilor şi programelor naţionale din domeniul serviciilor sociale;

b) de a transmite ministerului, în termen de 30 de zile de la aprobare, strategia de dezvoltare a serviciilor sociale de la nivel judeţean/al sectoarelor municipiului Bucureşti/al municipiului Bucureşti;

c) de a transmite ministerului, în termenele solicitate, situaţiile statistice, datele, informaţiile, indicatorii care privesc serviciile sociale organizate şi acordate la nivelul judeţului, municipiului Bucureşti, precum şi la nivel local, după caz.

#B

CAPITOLUL VI

Personalul din sistemul de asistenţă socială

ART. 121

(1) În domeniul asistenţei sociale activează asistenţi sociali, alt personal de specialitate în asistenţă socială, precum şi personal cu profesii, calificări şi competenţe diverse.

(2) Personalul din domeniul asistenţei sociale îşi desfăşoară activitatea în conformitate cu statutul profesiei, al dispoziţiilor Codului muncii, precum şi al altor dispoziţii legale, după caz.

#M10

(3) Furnizorii de servicii sociale, publici şi privaţi, au obligaţia de a respecta normativele de personal prevăzute de regulamentele-cadru de organizare şi funcţionare şi de standardele minime de calitate.

(4) Furnizorii de servicii sociale acreditaţi au obligaţia de a solicita certificatul de integritate comportamentală şi, după caz, documentul de evaluare psihiatrică, la angajarea personalului din cadrul serviciilor sociale şi din structura organizatorică proprie, care, prin natura profesiei, intră în contact direct cu persoana beneficiară. Prevederea se aplică şi la încheierea contractelor de voluntariat.

(5) Furnizorii de servicii sociale au obligaţia de a include în sesiunile de instruire periodică a personalului informaţii practice privind drepturile fundamentale ale omului, riscurile de abuz, neglijare, rele tratamente.

#M10

ART. 122

(1) Furnizorii de servicii sociale, publici şi privaţi, realizează identificarea şi evaluarea nevoilor sociale individuale, familiale sau de grup şi elaborează planurile de intervenţie pentru prevenirea, combaterea şi soluţionarea situaţiilor de dificultate, în condiţiile legilor speciale, numai prin asistenţii sociali, în conformitate cu atribuţiile ce le revin potrivit statutului asistentului social şi regulamentelor interne ale angajatorilor, respectiv fişei postului.

(2) Autorităţile administraţiei publice locale angajează asistenţi sociali sau contractează serviciile acestora pentru a realiza activităţile prevăzute la alin. (1), cu respectarea raportului de un asistent social la maximum 3.000 de cetăţeni şi la cel mult 300 de beneficiari de asistenţă socială.

(3) Serviciile publice de asistenţă socială, precum şi furnizorii de servicii sociale, publici şi privaţi, asigură condiţiile pentru accesul asistenţilor sociali la programe de formare continuă şi supervizare profesională, în conformitate cu prevederile normelor profesionale stabilite de Colegiul Naţional al Asistenţilor Sociali din România.

(4) Furnizorii de servicii sociale, publici şi privaţi, trebuie să se asigure că asistentul social îşi desfăşoară activitatea conform treptelor de competenţă profesională şi cu respectarea normelor referitoare la practica profesiei de asistent social aprobate de Colegiul Naţional al Asistenţilor Sociali din România.

#B

ART. 123

(1) În procesul de acordare a serviciilor sociale pot fi implicaţi voluntari care, pentru activitatea desfăşurată, beneficiază de facilităţi.

(2) Furnizorii de servicii sociale care utilizează voluntari pot beneficia de facilităţi pentru accesarea de fonduri din bugetul de stat, bugetul local sau fonduri internaţionale.

(3) Facilităţile prevăzute la alin. (1) şi (2) sunt prevăzute în legile speciale.

ART. 124

Personalul care activează în domeniul asistenţei sociale are obligaţia:

a) să îşi desfăşoare activitatea în conformitate cu legislaţia în vigoare;

b) să asigure confidenţialitatea informaţiilor obţinute în exercitarea profesiei;

c) să respecte intimitatea beneficiarilor;

d) să respecte libertatea beneficiarului de a alege serviciile sociale şi furnizorii de servicii sociale;

e) să respecte etica profesională;

f) să implice activ beneficiarii de servicii sociale şi, după caz, familiile acestora în procesul decizional şi de acordare a serviciilor sociale;

g) să respecte demnitatea şi unicitatea persoanei.

#M10

ART. 125*)

(1) Personalul angajat în cadrul serviciilor sociale, precum şi cel din cadrul serviciilor publice de asistenţă socială este personal contractual.

(2) Prin excepţie de la prevederile alin. (1), persoanele cu funcţie de conducere din cadrul serviciilor publice de asistenţă socială, precum şi personalul cu atribuţii în realizarea şi elaborarea strategiilor şi planurilor anuale de acţiune, în colectarea şi administrarea bazelor de date, în contractarea serviciilor sociale, administrarea resurselor umane şi a activităţilor economico-financiare şi de consiliere juridică pot fi încadraţi ca funcţionari publici în condiţiile Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 57/2019, cu modificările şi completările ulterioare.

(3) Gradele profesionale pe care este structurată funcţia publică specifică de asistent social şi condiţiile minime de vechime în specialitatea studiilor necesare ocupării funcţiei publice specifice de asistent social sunt cele prevăzute la art. 393, respectiv la art. 468 alin. (1) din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 57/2019, cu modificările şi completările ulterioare.

(4) Funcţia publică specifică de asistent social, clasa I, gradele profesionale debutant, asistent, principal, superior, se echivalează cu funcţia publică generală de execuţie de consilier/inspector clasa I, gradele profesionale debutant, asistent, principal, superior.

#CIN

) Conform art. XVI alin. (3) din Legea nr. 100/2024 (#M10**), autorităţile şi instituţiile publice în cadrul cărora sunt angajaţi asistenţi sociali au obligaţia de a stabili funcţiile publice specifice de asistent social şi de a le echivala cu funcţiile publice generale, potrivit art. 125 alin. (3) şi (4) din Legea nr. 292/2011, cu modificările ulterioare, precum şi cu cele aduse prin Legea nr. 100/2024 (**#M10**), în termen de 2 ani de la data de 21 aprilie 2024 [data intrării în vigoare a Legii nr. 100/2024 (**#M10**)].*

#M10

ART. 126

(1) Autorităţile administraţiei publice centrale şi locale, precum şi furnizorii de servicii sociale, publici şi privaţi, au obligaţia de a promova, facilita şi asigura personalului propriu programe de formare profesională, programe de instruire specifică, precum şi accesul la supervizarea profesională.

(2) Autorităţile administraţiei publice locale au obligaţia de a încheia convenţii de colaborare cu universităţile care derulează programe de licenţă pentru asistenţi sociali, în vederea desfăşurării practicii studenţilor, în conformitate cu prevederile Legii nr. 258/2007 privind practica elevilor şi studenţilor, cu completările ulterioare, la solicitarea acestora.

(3) Furnizorii de servicii sociale privaţi pot încheia contracte/convenţii de colaborare cu universităţile care derulează programe de licenţă pentru asistenţi sociali, în vederea desfăşurării practicii studenţilor, în conformitate cu prevederile Legii nr. 258/2007, cu completările ulterioare.

#B

ART. 127

Salarizarea personalului din sistemul public de asistenţă socială se face potrivit Legii-cadru nr. 284/2010*) privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare.

#CIN

***)** *Legea-cadru nr. 284/2010 a fost abrogată. A se vedea Legea-cadru nr. 153/2017.*

#B

CAPITOLUL VII

Finanţarea asistenţei sociale

#M10

ART. 128

(1) Asistenţa socială se finanţează din fonduri alocate de la bugetul de stat, de la bugetele locale, din donaţii, sponsorizări sau din alte contribuţii din partea unor persoane fizice ori juridice, din ţară şi din străinătate, din contribuţii ale beneficiarilor, fonduri europene, precum şi din alte surse, cu respectarea legislaţiei în domeniu şi în limita resurselor financiare disponibile.

(2) Finanţarea cheltuielilor de personal pentru asistenţii sociali din cadrul serviciilor publice de asistenţă socială, responsabili de activităţile prevăzute la art. 46 şi 47, în vederea stabilirii dreptului la servicii sociale, ca măsură de asistenţă socială, şi a monitorizării serviciilor sociale, este inclusă în standardul de cost al serviciului social.

#B

SECŢIUNEA 1

Finanţarea beneficiilor de asistenţă socială

ART. 129

(1) Beneficiile de asistenţă socială se finanţează din fonduri alocate de la bugetul de stat sau/şi de la bugetele locale, conform dispoziţiilor prezentei legi.

(2) La fundamentarea anuală a sumelor necesare asigurării plăţii beneficiilor de asistenţă socială se ţine cont de următoarele elemente:

a) numărul de beneficiari înregistraţi în anul anterior;

b) estimarea numărului de beneficiari pentru anul bugetar în funcţie de evoluţiile economice, demografice şi sociale, precum şi de indicatorii macroeconomici înregistraţi;

c) cuantumul nominal sau, după caz, cuantumul mediu al beneficiului de asistenţă socială.

(3) Se iau în considerare la fundamentarea bugetară şi beneficiile de asistenţă socială care urmează să fie acordate, aprobate în condiţiile legii, pe baza elementelor prevăzute la alin. (2) lit. b) şi c).

ART. 130

(1) Fondurile necesare cheltuielilor cu tipărirea formularelor de cerere se asigură din bugetul unităţilor administrativ-teritoriale.

(2) Pentru solicitarea drepturilor, Ministerul Muncii, Familiei şi Protecţiei Sociale, instituţiile prevăzute la art. 107 alin. (1), precum şi autorităţile administraţiei publice locale au obligaţia de a posta pe site-urile proprii formatul printabil al formularelor de cerere.

(3) Fondurile necesare cheltuielilor de transmitere a drepturilor se asigură din bugetele din care se plăteşte beneficiul de asistenţă socială, fără a afecta cuantumul acestuia.

ART. 131

Guvernul şi fiecare ordonator de credite, autoritate a administraţiei publice centrale sau locale, în elaborarea strategiilor şi politicilor sociale la nivel naţional ori local trebuie să se asigure că acestea sunt în concordanţă cu principiile responsabilităţii fiscale, regulile fiscale, precum şi cu obiectivele şi limitele din strategia fiscal-bugetară reglementată de Legea responsabilităţii fiscal-bugetare nr. 69/2010.

SECŢIUNEA a 2-a

Finanţarea serviciilor sociale

#M10

ART. 132

(1) Serviciile sociale se finanţează din următoarele surse:

a) bugetul de stat;

b) bugetul local al judeţului, respectiv al municipiului Bucureşti;

c) bugetele locale ale comunelor, oraşelor şi municipiilor, respectiv bugetele locale ale sectoarelor municipiului Bucureşti;

d) donaţii, sponsorizări sau alte contribuţii din partea persoanelor fizice ori juridice din ţară şi din străinătate;

e) fonduri externe rambursabile şi nerambursabile, în limita sumelor alocate şi cu respectarea prevederilor şi regulilor de eligibilitate stabilite la nivelul programului şi la nivelul ghidurilor solicitantului;

f) contribuţia persoanelor beneficiare, direct sau prin sisteme de asigurări, în condiţiile legii;

g) alte surse de finanţare, în conformitate cu legislaţia în vigoare.

(2) Statul, prin bugetul de stat şi bugetele locale, asigură finanţarea tuturor etapelor obligatorii pentru serviciile sociale acordate persoanelor care au dreptul la asistenţă socială, conform prevederilor prezentei legi şi legilor speciale.

(3) Finanţarea se face pe baza şi în limitele standardului de cost pe beneficiar, cu respectarea metodologiei prevăzute de legile speciale.

(4) De suma aferentă finanţării serviciilor sociale beneficiază persoanele pentru care a fost stabilit dreptul la servicii sociale acordate ca măsură de asistenţă socială.

#B

ART. 133

(1) De la bugetul de stat se alocă fonduri pentru:

a) finanţarea programelor de interes naţional, elaborate de Ministerul Muncii, Familiei şi Protecţiei Sociale, precum şi de alte autorităţi ale administraţiei publice centrale cu atribuţii în domeniul serviciilor sociale şi aprobate prin hotărâre a Guvernului*);

#M10

a^1) finanţarea serviciilor sociale acordate ca măsură de asistenţă socială cu respectarea prevederilor art. 132 alin. (2) - (4);

#B

b) finanţarea programelor de subvenţionare a furnizorilor privaţi de servicii sociale, derulate de Ministerul Muncii, Familiei şi Protecţiei Sociale;

c) finanţarea înfiinţării unor instituţii de asistenţă socială-pilot;

d) finanţarea serviciilor sociale acordate prin structurile publice aflate în subordinea-coordonarea autorităţilor administraţiei publice centrale;

#M10

e) finanţarea serviciilor sociale ca măsură de asistenţă socială, acordate de către furnizorii publici şi privaţi de servicii sociale, în condiţiile legii;

#B

f) finanţarea programelor de educaţie permanentă a personalului de specialitate şi a programelor de cercetare din domeniul serviciilor sociale;

#M10

g) cheltuieli de investiţii şi reparaţii capitale pentru centrele de servicii sociale, precum şi cheltuielile aferente serviciilor prevăzute la art. 103^4 alin. (1) lit. b), în condiţiile legii;

#B

h) cofinanţarea serviciilor sociale, în baza memorandumurilor, protocoalelor, convenţiilor de parteneriat, încheiate conform legii.

(2) Pentru cheltuielile prevăzute la alin. (1) lit. g), care se suportă din bugetul de stat prin bugetul Ministerului Muncii, Familiei şi Protecţiei Sociale, procedura de acordare a sumelor cu această destinaţie se stabileşte prin hotărâre a Guvernului**).

#CIN

***)** *A se vedea:*

- Hotărârea Guvernului nr. 479/2016 privind aprobarea programului de interes naţional "Creşterea calităţii vieţii persoanelor vârstnice din căminele pentru persoane vârstnice";

- Hotărârea Guvernului nr. 798/2016 privind aprobarea programului de interes naţional în domeniul protecţiei şi promovării drepturilor persoanelor cu dizabilităţi "Înfiinţarea de servicii sociale de tip centre de zi, centre respiro/centre de criză şi locuinţe protejate în vederea dezinstituţionalizării persoanelor cu dizabilităţi aflate în instituţii de tip vechi şi pentru prevenirea instituţionalizării persoanelor cu dizabilităţi din comunitate";

- Hotărârea Guvernului nr. 267/2017 pentru aprobarea programului de interes naţional în domeniul protecţiei drepturilor copilului pentru perioada 2017 - 2019;

- Hotărârea Guvernului nr. 193/2018 privind aprobarea programului de interes naţional în domeniul protecţiei şi promovării drepturilor persoanelor cu dizabilităţi "Înfiinţarea de servicii sociale în vederea asigurării tranziţiei tinerilor cu dizabilităţi de la sistemul de protecţie specială a copilului către sistemul de protecţie a persoanelor adulte cu dizabilităţi";

- Hotărârea Guvernului nr. 427/2018 privind aprobarea programului de interes naţional "Servicii comunitare la domiciliu pentru persoanele vârstnice dependente" şi a programului de interes naţional "Creşterea capacităţii serviciilor publice de asistenţă socială din unele unităţi administrativ-teritoriale";

- Hotărârea Guvernului nr. 435/2022 privind aprobarea unor programe de interes naţional pentru dezvoltarea serviciilor sociale pentru persoanele vârstnice.

***)** *A se vedea Hotărârea Guvernului nr. 973/2012 privind aprobarea procedurii de acordare a sumelor din bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Muncii, Familiei şi Protecţiei Sociale, pentru finanţarea unor cheltuieli de investiţii şi reparaţii capitale pentru centrele de zi şi rezidenţiale.*

#M10

ART. 134*)

(1) Alocarea fondurilor de la bugetul de stat destinate susţinerii funcţionării serviciilor sociale organizate la nivelul unităţilor administrativ-teritoriale se realizează în baza fundamentărilor transmise de autorităţile administraţiei publice locale.

(2) Începând cu data de 1 ianuarie 2026, prin derogare de la prevederile art. 6 din Legea nr. 273/2006 privind finanţele publice locale, cu modificările şi completările ulterioare, sumele alocate de la bugetul de stat ca finanţare pentru serviciile sociale se asigură prin bugetul Ministerului Muncii şi Solidarităţii Sociale, prin Agenţia Naţională de Plăţi şi Inspecţie Socială, şi se fundamentează pe solicitările autorităţilor administraţiei publice locale.

(3) Fundamentarea sumelor solicitate de la bugetul de stat de către autorităţile administraţiei publice locale se realizează în baza standardelor de cost în vigoare pentru serviciile sociale administrate, contractate sau subvenţionate în condiţiile legii, precum şi în baza estimării costurilor necesare funcţionării serviciilor nou-înfiinţate în anul bugetar respectiv.

(4) Începând cu data de 1 ianuarie 2026, fundamentarea sumelor solicitate de la bugetul de stat de către autorităţile administraţiei publice locale, ca finanţare pentru serviciile sociale, se realizează în baza costurilor standard în vigoare, cu respectarea prevederilor art. 132 alin. (2) - (4).

*(5) Standardele de cost pentru serviciile sociale se aprobă prin hotărâre a Guvernului**), la propunerea Ministerului Muncii şi Solidarităţii Sociale şi a Ministerului Familiei, Tineretului şi Egalităţii de Şanse.*

(6) În situaţia în care, datorită nevoilor specifice şi situaţiilor particulare ale beneficiarilor de servicii sociale, costurile necesare furnizării serviciului respectiv depăşesc nivelul prevăzut de standardul de cost, consiliile judeţene, consiliile locale ale sectoarelor municipiului Bucureşti şi consiliile locale ale municipiilor, oraşelor şi comunelor alocă sumele necesare din venituri proprii sau din alte surse atrase, în condiţiile legii.

(7) Finanţarea serviciilor sociale se face după principiul "resursa financiară urmează beneficiarul", în baza căruia alocaţia bugetară aferentă unui beneficiar de servicii sociale, stabilită de serviciul public de asistenţă socială sau, după caz, de comisia de evaluare complexă şi prevăzută în planul de servicii sociale, se transferă furnizorului de servicii sociale cu care beneficiarul/reprezentantul legal a încheiat un contract de servicii sociale.

(8) Plata sumelor acordate pentru servicii sociale ca măsură de asistenţă socială se efectuează lunar, de către agenţiile teritoriale pentru plăţi şi inspecţie socială către unităţile/subdiviziunile administrativ-teritoriale, inclusiv către cele care sunt membre ale unor asociaţii de dezvoltare intercomunitară, pe baza datelor comunicate de serviciile publice de asistenţă socială.

(9) Unităţile administrativ-teritoriale efectuează plata către furnizorii de servicii sociale în termen de 5 zile lucrătoare de la data primirii sumelor, în baza raportului furnizorului de servicii sociale prevăzut la art. 45 alin. (4).

(10) Sumele fundamentate se alocă din bugetul de stat pentru finanţarea serviciilor sociale, în condiţiile alin. (2), în următoarea ordine de priorităţi:

a) serviciile sociale adresate copilului separat de părinţi, care necesită protecţie specială;

b) serviciile sociale adresate persoanelor cu dizabilităţi, în funcţie de tipul serviciilor;

c) pachetul minim de asistenţă socială şi serviciile sociale adresate persoanelor fără adăpost;

d) serviciile sociale adresate persoanelor vârstnice, în funcţie de tipul serviciilor;

e) serviciile sociale destinate copilului şi familiei, în funcţie de tipul serviciilor;

f) serviciile sociale destinate prevenirii şi combaterii violenţei domestice şi a violenţei împotriva femeii;

g) serviciile sociale adresate altor categorii de persoane aflate în risc de excluziune socială, în funcţie de tipul serviciilor.

(11) Nivelul sumelor acordate potrivit alin. (10) lit. a), b), d) - g) se stabileşte prin legile speciale, pe tipuri de servicii.

(12) Pentru serviciile sociale prevăzute la alin. (10) lit. c), de la bugetul de stat se alocă cel puţin 80% din standardul de cost.

(13) Pentru categoriile de servicii sociale prevăzute la alin. (10), diferenţa până la 100% din standardul de cost se asigură din bugetele locale ale judeţelor şi ale municipiilor, oraşelor, comunelor şi din bugetele locale ale sectoarelor municipiului Bucureşti, după caz.

(14) Pentru categoriile de servicii sociale prevăzute la alin. (10), în situaţia în care comunele, oraşele şi municipiile nu dispun de resursele necesare pentru asigurarea diferenţei de până la 100% din standardul de cost, sumele se pot asigura din bugetul judeţului.

(15) Pentru aplicarea prevederilor alin. (8), Ministerul Muncii şi Solidarităţii Sociale şi Ministerul Familiei, Tineretului şi Egalităţii de Şanse elaborează norme metodologice, care se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

(16) Finanţarea de la bugetul de stat a serviciilor sociale înfiinţate în condiţiile art. 42 alin. (2) şi (3^1) se realizează prin bugetele locale ale unităţilor/subdiviziunilor administrativ-teritoriale partenere sau, după caz, membre.

#CIN

**) 1. Conform art. XII alin. (1) din Legea nr. 100/2024 (#M10), prevederile art. 134 alin. (8) şi (9) din Legea nr. 292/2011, cu modificările ulterioare, precum şi cu cele aduse prin Legea nr. 100/2024 (#M10), se aplică de la data de 1 ianuarie 2026.*

2. Conform art. XII alin. (2) din Legea nr. 100/2024 (#M10), prevederile art. 134 alin. (12) din Legea nr. 292/2011, cu modificările ulterioare, precum şi cu cele aduse prin Legea nr. 100/2024 (#M10), se aplică gradual, după cum urmează:

a) în procent de cel puţin 10% din standardul minim de cost, în anul 2026;

b) în procent de cel puţin 30% din standardul minim de cost, în anul 2027;

c) în procent de cel puţin 50% din standardul minim de cost, în anul 2028;

d) în procent de cel puţin 70% din standardul minim de cost, în anul 2029;

e) în procent de cel puţin 80% din standardul minim de cost, începând cu anul 2030.

3. Conform art. XIII din Legea nr. 100/2024 (#M10), prevederile art. 134 alin. (2), (4), (8) şi (9) din Legea nr. 292/2011, cu modificările ulterioare, precum şi cu cele aduse prin Legea nr. 100/2024 (#M10), se aplică în anul 2025, prin excepţie de la prevederile art. XII alin. (1) din Legea nr. 100/2024 (#M10), numai în unităţi/subdiviziuni administrativ-teritoriale pilot stabilite prin ordin comun al ministrului muncii şi solidarităţii sociale şi al ministrului familiei, tineretului şi egalităţii de şanse, după consultarea structurilor asociative ale unităţilor administrativ-teritoriale.

4. Conform art. XXI din Legea nr. 100/2024 (#M10), în vederea aplicării prevederilor art. 134 din Legea nr. 292/2011, cu modificările ulterioare, precum şi cu cele aduse prin Legea nr. 100/2024 (#M10), începând cu anul 2026 se suplimentează cu 100 numărul maxim de posturi finanţate de la bugetul de stat, aprobat pentru funcţionarea Agenţiei Naţionale pentru Plăţi şi Inspecţie Socială şi agenţiilor pentru plăţi şi inspecţie socială judeţene, respectiv a municipiului Bucureşti, prevăzut de Hotărârea Guvernului nr. 151/2012.

*****)** A se vedea Hotărârea Guvernului nr. 426/2020 privind aprobarea standardelor de cost pentru serviciile sociale.*

Menţionăm că, ulterior publicării hotărârii indicate mai sus, art. 134 a fost modificat prin art. III pct. 114 din Legea nr. 100/2024 (#M10).

#B

ART. 135

(1) Din bugetele locale ale judeţelor se alocă fonduri pentru:

a) finanţarea serviciilor sociale aflate în administrare proprie, contractate sau subvenţionate în condiţiile legii, ori cofinanţate în baza contractelor de parteneriat;

#M10

a^1) finanţarea serviciilor sociale ca măsură de asistenţă socială, acordate de furnizorii de servicii sociale, publici şi privaţi, cu respectarea prevederilor art. 134 alin. (7);

#B

b) finanţarea sau cofinanţarea înfiinţării, organizării şi funcţionării unor noi servicii sociale;

#M10

c) cofinanţarea serviciilor sociale acordate ca măsură de asistenţă socială, pentru beneficiarii din mediul rural şi din localităţi defavorizate;

#B

d) finanţarea cheltuielilor de funcţionare a comisiilor de evaluare şi a serviciilor de evaluare complexă, prevăzute de lege, până la intrarea în vigoare a noului sistem de evaluare prevăzut la art. 110;

e) finanţarea sau, după caz, cofinanţarea în parteneriat cu autorităţile administraţiei publice locale a cheltuielilor necesare formării continue a personalului cu atribuţii în domeniul serviciilor sociale şi care activează la nivelul judeţului respectiv;

f) finanţarea şi cofinanţarea în parteneriat cu autorităţile administraţiei publice locale a acţiunilor de sensibilizare a comunităţii privind nevoile şi riscurile sociale de la nivelul judeţului;

g) cofinanţarea proiectelor susţinute din fonduri structurale şi alte fonduri internaţionale pentru proiecte din domeniul serviciilor sociale;

h) finanţarea subvenţiilor destinate serviciilor sociale acordate de furnizorii privaţi;

i) alte finanţări sau cofinanţări prevăzute de lege.

(2) Consiliul judeţean are obligaţia să asigure din bugetul propriu sumele în completarea celor alocate din bugetul de stat.

ART. 136

(1) Din bugetele locale ale comunelor, oraşelor şi municipiilor, respectiv din bugetele locale ale sectoarelor municipiului Bucureşti se alocă fonduri pentru:

#M10

a) finanţarea serviciilor sociale acordate ca măsură de asistenţă socială, a serviciilor sociale aflate în administrare proprie, contractate în condiţiile legii ori cofinanţate în baza contractelor de parteneriat;

a^1) finanţarea serviciilor sociale ca măsură de asistenţă socială, acordate de furnizorii de servicii sociale, publici şi privaţi, cu respectarea prevederilor art. 134 alin. (7);

a^2) subvenţionarea serviciilor sociale acordate de furnizorii de servicii sociale privaţi;

#B

b) finanţarea sau cofinanţarea înfiinţării, organizării şi funcţionării unor noi servicii sociale;

c) finanţarea sau, după caz, cofinanţarea în parteneriat cu consiliul judeţean a cheltuielilor necesare formării continue a personalului cu atribuţii în domeniul serviciilor sociale şi care activează la nivelul comunităţii respective;

d) finanţarea şi cofinanţarea în parteneriat cu consiliul judeţean a acţiunilor de sensibilizare a populaţiei privind nevoile şi riscurile sociale de la nivelul comunităţii;

e) cofinanţarea proiectelor susţinute din fonduri structurale şi alte fonduri internaţionale pentru proiecte din domeniul serviciilor sociale;

f) alte finanţări sau cofinanţări prevăzute de lege.

(2) Autorităţile administraţiei publice locale au obligaţia să asigure sumele din bugetele proprii şi alte venituri extrabugetare, în completarea celor alocate din bugetul de stat.

ART. 137

(1) Serviciile medicale asigurate beneficiarilor de servicii sociale în centrele rezidenţiale şi de zi se finanţează de la bugetul Fondului naţional unic de asigurări sociale de sănătate, în condiţiile legii şi în conformitate cu prevederile Contractului-cadru privind condiţiile acordării asistenţei medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate.

(2) Furnizorii publici şi privaţi care acordă servicii de îngrijire în centre rezidenţiale şi, după caz, în centre de zi asigură, din fonduri proprii, medicamente uzuale acordate fără prescripţie medicală, materiale sanitare şi echipamentele necesare îngrijirii persoanei asistate, care nu sunt finanţate din Fondul naţional unic de asigurări sociale de sănătate sau prin programele Ministerului Sănătăţii.

ART. 138

(1) Pentru finanţarea serviciilor sociale se pot utiliza veniturile obţinute din sponsorizările şi donaţiile în bani sau în natură, acordate de persoane fizice şi juridice, române şi străine, furnizorilor de servicii.

(2) Serviciile sociale pot fi finanţate din fonduri internaţionale, stabilite prin memorandumurile sau protocoalele de finanţare încheiate de statul român cu donatorii, precum şi din fondurile structurale pentru proiectele selectate în cadrul programelor operaţionale regionale.

(3) În funcţie de venituri, persoanele beneficiare contribuie la finanţarea acordării serviciilor sociale, conform legii.

(4) Furnizorii de servicii sociale pot dezvolta activităţi lucrative numai pentru autofinanţarea serviciilor sociale acordate, cu excepţia operatorilor economici prevăzuţi la art. 37 alin. (3) lit. e).

(5) Veniturile obţinute din activităţile prevăzute la alin. (4) se utilizează şi pentru lucrări de modernizare, reamenajare şi renovare a centrelor aflate în administrare.

#M10

ART. 139*)

(1) Asociaţiile şi fundaţiile, precum şi cultele recunoscute de lege, în calitate de furnizori de servicii sociale privaţi, pot primi subvenţii alocate de la bugetul de stat şi de la bugetele judeţene, bugetele locale/bugetele locale ale sectoarelor municipiului Bucureşti, ca formă de sprijin în vederea înfiinţării, dezvoltării, diversificării şi asigurării continuităţii serviciilor sociale acordate de aceştia.

#B

(2) Subvenţionarea furnizorilor privaţi din fonduri publice se reglementează prin lege specială.

#CIN

) Conform art. XVIII alin. (2) lit. a) din Legea nr. 100/2024 (#M10**), la data de 31 decembrie 2030 se abrogă art. 139.*

#B

SECŢIUNEA a 3-a

Contractarea serviciilor sociale

ART. 140

(1) Contractarea din fonduri publice a serviciilor sociale oferite de furnizori privaţi are în vedere realizarea următoarelor obiective aprobate prin strategiile naţionale şi locale în domeniu:

a) promovarea parteneriatului public-privat;

b) dezvoltarea şi diversificarea serviciilor sociale de interes local;

c) construcţia unei reţele naţionale de servicii sociale;

d) asigurarea stabilităţii şi continuităţii funcţionării serviciilor sociale;

e) asigurarea calităţii serviciilor sociale;

f) implicarea comunităţii în identificarea, prevenirea şi soluţionarea problemelor sociale;

g) asigurarea accesului, pe criterii nediscriminatorii, a furnizorilor privaţi şi publici de servicii sociale la fonduri publice;

h) respectarea dreptului persoanei beneficiare la libera alegere a furnizorului de servicii sociale;

i) optimizarea rezultatelor obţinute în urma furnizării serviciilor sociale;

j) performanţa în administrarea serviciilor sociale.

(2) Finanţarea serviciilor sociale se află în responsabilitatea autorităţilor administraţiei publice locale care, pe baza planurilor anuale de acţiune prevăzute la art. 112 alin. (3) lit. b), realizează următoarele:

a) stabilesc tipurile de servicii sociale necesare comunităţii;

b) inventariază serviciile sociale existente;

c) evaluează eficienţa şi eficacitatea acestora;

d) identifică nevoia de servicii sociale noi.

(3) Pentru contractarea furnizării serviciilor sociale, autorităţile administraţiei publice locale elaborează şi publică anual lista serviciilor sociale pe care le vor contracta cu furnizorii publici şi privaţi de servicii sociale.

(4) Autorităţile administraţiei publice locale în colaborare cu furnizorii publici şi privaţi elaborează criteriile care fundamentează tipurile de servicii sociale ce urmează să fie contractate.

ART. 141

(1) Autorităţile administraţiei publice locale, denumite în continuare autorităţi contractante, contractează, cu furnizorii publici şi privaţi, serviciile sociale organizate şi definite conform Nomenclatorului serviciilor sociale. Tipurile de contracte se stabilesc de către autorităţile contractante, în condiţiile legii.

(2) Autoritățile contractante au obligația să prevadă în bugetele proprii fondurile necesare pentru finanțarea serviciilor sociale prevăzute în planurile anuale de acțiune.

(3) Finanțarea din fonduri publice, prevăzută la alin. (1), a serviciilor sociale acordate de furnizorii publici și privați de servicii sociale se realizează pe principiile concurenței, eficienței și transparenței și se supune legislației din domeniul achizițiilor publice.

ART. 142

(1) Furnizorii privați de servicii sociale, autoritățile contractante, precum și alte persoane fizice sau juridice care finanțează servicii sociale pot solicita evaluarea independentă a contractelor de finanțare pentru furnizarea serviciilor sociale, prin demararea procedurilor de audit social.

(2) Auditul social se realizează de către auditorul social și are în vedere, în principal, următoarele aspecte:

a) verificarea planurilor și procedurilor stabilite de furnizorii de servicii sociale pentru serviciile finanțate;

b) evaluarea eficienței și eficacității serviciilor sociale contractate;

c) verificarea exactității informațiilor utilizate;

d) recomandarea de ameliorări operaționale.

(3) Auditorul social este persoana care are calificarea și care este mandatat de entitățile prevăzute la alin. (1) pentru a realiza componentele unui audit. Auditorul social nu este învestit cu nicio putere de control sau sancționare.

#M10

(3^1) Auditorul social poate desfășura și activități de evaluare independentă a contractelor de servicii sociale prevăzute la art. 45 alin. (1), din perspectiva respectării drepturilor fundamentale ale omului pentru persoanele beneficiare de servicii sociale.

#B

(4) Activitatea de audit social, precum și statutul auditorului social se stabilesc prin lege*).

#CIN

) Conform art. X alin. (1) din Legea nr. 100/2024 (#M10**), în termen de 90 de zile de la data de 21 aprilie 2024 [data intrării în vigoare a Legii nr. 100/2024 (**#M10**)], Ministerul Muncii și Solidarității Sociale elaborează proiectul de lege prevăzut la art. 142 alin. (4) din Legea nr. 292/2011, cu modificările ulterioare, astfel cum a fost modificată prin Legea nr. 100/2024 (**#M10**).*

#M10

CAPITOLUL VII^1

Răspunderea juridică

#M10

ART. 142^1

(1) Constituie contravenții, dacă nu au fost săvârșite în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, să fie considerate infracțiuni, și se sancționează după cum urmează:

a) nerespectarea dispozițiilor art. 40 alin. (5), art. 44 alin. (4), art. 47 alin. (1), art. 49 alin. (2), art. 50 alin. (3), art. 120 lit. b) și ale art. 122 alin. (2), cu amendă de la 2.000 lei la 6.000 lei;

b) nerespectarea de către furnizorii de servicii sociale a dispozițiilor art. 45 alin. (1) și (3), art. 49 alin. (1) și ale art. 122 alin. (1), cu amendă de la 2.000 lei la 10.000 lei;

c) nerespectarea prevederilor art. 113 alin. (1) - (4), art. 114 alin. (2), art. 115 alin. (2) și art. 116 alin. (2) lit. e), cu amendă de la 5.000 lei la 20.000 lei;

d) nerespectarea dispozițiilor art. 35 alin. (2) și (3), art. 56 alin. (1), art. 117 alin. (2) și art. 118 alin. (3) și (4), cu amendă de la 10.000 lei la 50.000 lei;

e) nerespectarea prevederilor art. 135 alin. (2), art. 136 alin. (2), art. 140 alin. (2) - (4) și ale art. 141 alin. (2), cu amendă de la 10.000 lei la 50.000 lei.

(2) Constatarea contravenţiilor şi aplicarea sancţiunilor se realizează de către inspectorii sociali, potrivit legii.

#M10

ART. 142^2

Contravenţiilor prevăzute la art. 142^1 le sunt aplicabile dispoziţiile Ordonanţei Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravenţiilor, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările şi completările ulterioare.

#B

CAPITOLUL VIII

Dispoziţii tranzitorii şi finale

ART. 143

(1) Actele administrative emise de autorităţile publice centrale şi locale privind acordarea beneficiilor de asistenţă socială şi furnizarea serviciilor sociale pot fi atacate pe calea contenciosului administrativ, în baza condiţiilor prevăzute de Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările şi completările ulterioare.

(2) Dacă beneficiarul serviciului social se consideră nedreptăţit de modul de furnizare a serviciilor sociale, astfel cum a fost acesta stabilit conform clauzelor din contractul de furnizare de servicii sociale, se poate adresa instanţei judecătoreşti competente pentru soluţionarea litigiilor în legătură cu acordarea serviciilor sociale.

(3) Cererile adresate instanţei de contencios administrativ sau oricărei alte instanţe judecătoreşti pentru soluţionarea litigiilor în legătură cu dreptul sau cu acordarea măsurilor de asistenţă socială se soluţionează cu celeritate.

ART. 144

Acţiunile, căile de atac şi actele procedurale în legătură cu soluţionarea litigiilor având ca obiect drepturi sau obligaţii prevăzute de prezenta lege sunt scutite de taxa de timbru.

ART. 145

Personalul implicat în acordarea serviciilor sociale răspunde, în condiţiile legii, disciplinar, patrimonial, contravenţional sau penal, după caz.

ART. 146

(1) La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă:

a) Legea nr. 47/2006 privind sistemul naţional de asistenţă socială, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 239 din 16 martie 2006;

b) Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 118/1999 privind înfiinţarea şi utilizarea Fondului naţional de solidaritate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 312 din 30 iunie 1999, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 366/2001, cu modificările ulterioare.

(2) De la data intrării în vigoare a prezentei legi, dar nu mai târziu de 31 decembrie 2011, Ministerul Muncii, Familiei şi Protecţiei Sociale efectuează modificările şi completările corespunzătoare la actele normative în vigoare din domeniul asistenţei sociale şi elaborează legile speciale prevăzute de prezenta lege.

(3) Până la adoptarea modificărilor şi completărilor prevăzute la alin. (2), actele normative în vigoare la data intrării în vigoare a prezentei legi se vor aplica în continuare.

#CIN

NOTE:

***1**. Reproducem mai jos prevederile art. III din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 34/2016 (**#M2**).*

#M2

"ART. III

(1) Convenţiile încheiate între consiliile locale şi organizaţii neguvernamentale, unităţi de cult recunoscute în România ori alte persoane fizice sau juridice, în baza prevederilor art. 12 din Legea nr. 17/2000 privind asistenţa socială a persoanelor vârstnice, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, aflate în derulate la data intrării în vigoare a prezentei ordonanţe de urgenţă şi care nu au fost renegociate după intrarea în vigoare a Legii asistenţei sociale nr. 292/2011, cu modificările ulterioare, se renegociază în conformitate cu prevederile legale în vigoare, într-un termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanţe de urgenţă.

(2) Convenţiile prevăzute la alin. (1) sunt valabile pentru perioada pentru care au fost încheiate."

#CIN

***2**. Reproducem mai jos prevederile art. XV din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 32/2020 (**#M7**), cu modificările ulterioare.*

#M7

"ART. XV)*

(1) În aplicarea prevederilor art. 4 alin. (4) lit. d) din Decretul nr. 195/2020 privind instituirea stării de urgenţă pe teritoriul României şi a prevederilor art. 28, 58 şi art. 112 alin. (3) lit. c) din Legea asistenţei sociale nr. 292/2011, cu modificările şi completările ulterioare, autorităţile administraţiei publice locale pot dispune următoarele măsuri:

a) contractarea sau angajarea unor specialişti definiţi de art. 121 din Legea nr. 292/2011, cu modificările şi completările ulterioare, pentru acordarea serviciilor de asistenţă socială, consiliere psihologică, consiliere juridică, acordate prin telefon sau prin alte mijloace electronice;

b) identificarea de spaţii pentru izolarea persoanelor fără adăpost, în situaţia în care în adăposturile existente nu pot fi implementate regulile de prevenire a infecţiei cu coronavirusul SARS-CoV-2, în special cele referitoare la păstrarea distanţei sociale minime prevăzute;

c) încheierea de contracte de voluntariat pentru implementarea serviciilor de sprijin acordate persoanelor izolate la domiciliu sau celor care au restricţii de deplasare.

(2) Activităţile prevăzute la alin. (1) se finanţează din bugetele locale ale unităţilor/subdiviziunilor administrativ-teritoriale şi de la bugetul de stat."

#CIN

***)** Conform art. 4 alin. (4) din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 70/2020 (**#M8**), prevederile art. XV din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 32/2020 (**#M7**) se aplică până la data de 31 mai 2020.*

#CIN

***3**. Reproducem mai jos prevederile art. II din Legea nr. 231/2020 (**#M9**).*

#M9

"ART. II

Până la data intrării în vigoare a prezentei legi, Ministerul Muncii şi Protecţiei Sociale, Ministerul Sănătăţii, Ministerul Educaţiei şi Cercetării şi Ministerul Finanţelor Publice elaborează metodologia de finanţare a pachetului minimal de servicii pentru copil şi familie; metodologia de acordare a pachetului minimal de servicii pentru copil şi familie; metodologia de înfiinţare şi funcţionare a programului de interes naţional privind aplicaţia online dedicată pachetului minimal de servicii pentru copil şi familie; precum şi metodologia de înfiinţare şi funcţionare a serviciului dedicat, la nivelul fiecărui judeţ, respectiv al municipiului Bucureşti, pachetului minimal de servicii pentru copil şi familie, pentru aplicarea prevederilor Legii asistenţei sociale nr. 292/2011, cu modificările şi completările ulterioare, astfel cum a fost completată prin prezenta lege, care se aprobă prin hotărâre a Guvernului."

#B
